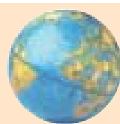

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 17 (4767) ВІВТОРОК, 2 ЛЮТОГО 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Сьогодні відкривається шоста сесія шостого скликання

Порядок денний шостої сесії шостого скликання, сформований за пропозиціями парламентських фракцій і комітетів, враховує 1423 питання, а з урахуванням альтернативних — понад півтори тисячі законопроектів, кодексів та постанов Верховної Ради. Про це, відкриваючи засідання погоджувальної ради лідерів та представників депутатських фракцій та комітетів, повідомив Голова Верховної Ради Володимир Литвин.

За його словами, з цієї кількості питань повністю готові до розгляду понад 500 документів, а 905 — потребують доопрацювання. Водночас 174 документи комітети пропонують не включати до порядку денного, зокрема через те, що вони вже врегульовані або втратили свою актуальність. СТОР. 2

На Закарпатті оголосили штормове попередження

На Закарпатті синоптики оголосили штормове попередження через сильні снігопади. Як ідеться в повідомленні Центру пропаганди Головного управління МНС у Закарпатській області, у другій половині 31 січня та в ніч на 1 лютого в регіоні йшов сильний, місцями дуже сильний та мокрий сніг. Крім того, негода очікується в обласному центрі — місті Ужгороді: окрім рясних опадів, синоптики прогнозують тут і налипання мокрого снігу, місцями хуртовини, снігові замети, ожеледь. Рятувальники закликають туристів не підніматися в гори.

«Єдина» приймальня поборола черги

Відтепер мешканці Шумського району на Тернопільщині не вистоюватимуть довгих черг і не бігатимуть кабінетами, щоб розв'язати свої соціальні проблеми. У місті Шумську відкрито приймальню управління праці та соціального захисту райдержадміністрації. Приміщення реконструйовано у рамках співпраці галузевого міністерства і Світового банку за активної участі районної влади. Тут облаштовано автоматизоване робоче місце адміністратора і дитячий куточок, де можна залишити дитину, поки мама вирішуватиме «дорослі» питання. СТОР. 14

То без електрики, то без тепла

живуть мешканці Родинського на Донеччині. У місті оголошено надзвичайну ситуацію техногенного та природного характеру

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Потерпілі бояться крадіїв і по черзі ночують у холодних квартирах.

Минулими вихідними в 11–тисячному шахтарському місті сталася чергова комунальна аварія: вийшли з ладу два електроводи. Ціле місто опинилося без електрики, відключилися чотири котельні, які живили 237 житлових будинків, лікарню, три школи і два дитячі садочки. П'ять годин знадобилося, щоб до двох котелень підключити дизель–генератори. Місцева влада і комунальники вирішили злити теплоносій із систем опалення 90 будинків, побоюючись повторення аварії тижневої давності: тоді в будинках почали рватися старі комунікації, а вода залила квартири. СТОР. 14

Роз'яснення Центральної виборчої комісії щодо заборони надання виборцям грошей чи безоплатно або на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерей під час виборчого процесу з виборів Президента України 17 січня 2010 року

Центральна виборча комісія звертає увагу суб'єктів виборчого процесу з виборів Президента України 17 січня 2010 року, що відповідно до Закону України «Про вибори Президента України» передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

Проте згідно з частиною шостою статті 64 Закону України «Про вибори Президента України» забороняється проводити передвиборну агітацію, що супроводжується наданням виборцям грошей чи безоплатно або на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерей. Така передвиборна агітація або надання виборцям грошей чи безоплатно або на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерей, що супроводжується закликами або пропозиціями голосувати чи не голосувати за певного кандидата або згадуванням його імені, вважається підкупом виборців.

З метою забезпечення реалізації і захисту конституційних виборчих прав громадян під час виборчого процесу з виборів Президента України 17 січня 2010 року, дотримання рівності прав і можливостей участі в ньому для всіх кандидатів на пост Президента України та політичних партій (виборчих блоків політичних партій) — суб'єктів виборчого процесу Центральна виборча комісія роз'яснює, що встановлення судом факту підкупу виборців кандидатом на пост Президента України, його довіреною особою, посадовою особою політичної партії (виборчого блоку політичних партій), яка висунула кандидата на пост Президента України, а також на прохання кандидата або за дорученням кандидата або політичної партії (виборчого блоку політичних партій), яка його висунула, — іншою особою, тягне за собою оголошення попередження кандидату на пост Президента України та політичній партії (виборчому блоку політичних партій), яка його висунула.

Особи, винні в порушенні законодавства про вибори Президента України, притягаються до кримінальної, адміністративної або іншої відповідальності в порядку, встановленому законом.

КОРОТКО

■ У Вінниці для неповнолітніх запроваджено комендантську годину, яка розпочинається з 22.00, **повідомили в Управлінні у справах ЗМІ та зв'язків із громадськістю Вінницької міської ради.**

■ У Хмельницькій області внаслідок вибуху невідомого пристрою прапорщикові Збройних Сил України відірвало руки, **повідомили в Генеральному штабі Збройних Сил України.**

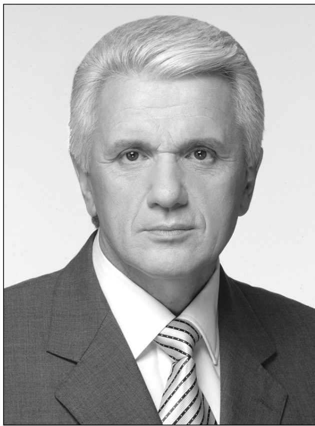
■ Учені Луганського національного університету імені Т. Шевченка описали невідомий раніше науці вид кажанів — пергач донецький, **повідомляє прес-служба ЛНУ.**

■ У Львівській області через несправність нагрівальних приладів згорів ресторан **(УНІАН).**

До України прибули наші моряки із судна Island of Luck, які були затримані владою Конго

Не лише декларувати, а й займати державницьку позицію

Дії парламенту щодо відставки Юрія Луценка з посади міністра внутрішніх справ були правильними. На цьому наголосив Голова Верховної Ради Володимир ЛИТВИН на брифінгу після закінчення погоджувальної ради

Відповідаючи на запитання журналістів: чому Блок Литвина підтримав відставку Ю. Луценка, глава парламенту зауважив, що позиція фракції щодо цього була давно відома. Він нагадав, що неодноразово наголошував на повній деполітизації та декомерціалізації правоохоронних органів. «Принаймні ми вчинили чесно і відкрито», — наголосив В. Литвин. Водночас Голова Верховної Ради, коментуючи затвердження Юрія Луценка першим заступником — виконуючим обов'язки міністра внутрішніх справ, зазначив, що уряд «не мав діяти у такий спосіб». «Бо це говорить про те, що питання інституцій розглядають як власну справу», — сказав він. Водночас наголосивши, «якщо ми всі говоримо, що займаємо принципову державну позицію, так давайте її займати й надалі».

Крім того, Володимир Литвин зауважив, що не бачить підстав для розпуску парламенту після виборів глави держави. «Правовий механізм відсутній абсолютно, бо формально коаліція діє. Але зверніть увагу — звучать заклики: «Я розпущу!», «Я призначу Прем'єр-міністром!». І одні, і інші обіцяють те, на що не мають жодних повноважень», — зазначив він.

До того ж, за словами глави парламенту, існує ще кілька проблемних моментів. Зокрема, за яким виборчим законом буде обиратися Верховна Рада? «Якщо прийняти закон про вибори на мажоритарній основі, зразу зникне бажання проводити вибори. Уявімо, що провели вибори за чинним законом — заходить Тігіпко, буде фракція Яценюка, заходить Ющенко і ще низка людей. Якщо виграє Янукович — заходить Тимошенко і формує більшість. Що буде мати лідер на Банковій? Необмежені повноваження у межах Банкової», — зауважив В. Литвин. І ще, додав він, профінансувати вибори можна лише з державного бюджету, якого й досі немає.

«Тому логіки у такій постановці питання я не бачу. Єдине що — демонстрація рішучості перед народом, а далі глухий кут», — наголосив він.

Що стосується внесення змін до закону про вибори Президента, то Голова Верховної Ради не виключив проведення позачергового засідання, на якому ці зміни і буде розглянуто.

Олена ГОРБУНОВА.

Сьогодні відкривається шоста сесія шостого скликання

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Наразі сьогодні після відкриття 6-ї сесії шостого скликання парламентарії мають розглянути постанову про призначення Олександра Осадчука на посаду члена Центральної виборчої комісії та зміни до постанови Верховної Ради «Про обрання голів, перших заступників, заступників голів, секретарів, членів комітетів ВР шостого скликання та обрання голови, першого заступника, заступників голови, секретаря та членів спеціальної контрольної комісії Верховної Ради з питань приватизації». На думку більшості парламентаріїв, перший робочий день не має вміщувати конфліктних питань. А тому проект закону про внесення змін до закону «Про вибори Президента України» (щодо організації роботи виборчих комісій) народні обранці вирішили не розглядати. Хоча він спочатку і був включений до порядку денного. Як зазначив Володимир Литвин, він запропонував виключити цей законопроект через те, що лише 224 депутати проголосували за розгляд цього питання у вівторок.

Відповідно до календарного плану роботи 6-ї сесії шостого скликання 3—5 лютого народні обранці працюватимуть у комітетах, фракціях та округах.

Наступне пленарне засідання відбудеться 9 лютого. Зокрема, цього дня парламентарії розглянуть зміни до деяких законів щодо громадянства. А також депутатський та президентський проекти законів «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні» (щодо дітей, які народилися в родинах репресованих).

Щоправда, лідер комуністів Петро Симоненко запропонував виключити з порядку денного всі документи, які стосуються глави держави. «Маю на увазі те, що він героїзує тих, хто був пособниками фашистів», — сказав парламентарій.

Водночас у вівторок сесія має ухвалити постанову про заяву Верховної Ради України «Без'ядерному статусу України — реальні гарантії». А також внести зміни до постанови Верховної Ради «Про невідкладні заходи щодо збереження цілісності лікувального комплексу української дитячої спеціалізованої лікарні «Охмадит».

Олена РОМАШКІНА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Олег Зарубінський, Валерій Бондик.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до пунктів 14 і 15 розділу X «Перехідні положення» Земельного кодексу України щодо терміну на продаж земельних ділянок

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до розділу X «Перехідні положення» Земельного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27) такі зміни:

1) пункт 14 після слів «про ринок земель» доповнити словами «але не раніше 1 січня 2012 року»;

2) у пункті 15:

абзац перший після слів «про ринок земель» доповнити словами «але не раніше 1 січня 2012 року»;

абзац другий підпункту «б» після слів «про ринок земель» доповнити словами «але не раніше 1 січня 2012 року».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
19 січня 2010 року.
№ 1783-VI.

СПІВЧУТТЯ

Колектив Головного науково-експертного управління апарату Верховної Ради України висловлює глибоке співчуття заступнику керівника управління Ришелюку Андрію Миколайовичу у зв'язку із непоправною втратою — смертю його матері **Ришелюк Алли Павлівни**. Світла й вічна пам'ять про Аллу Павлівну назавжди залишиться в серцях усіх, хто її знав і любив.

Хай буде земля їй пухом!

ВИБОРИ-2010

Готують провокації?

Напередодні другого туру виборів Президента готують провокації. Про це заявила заступник лідера Партії регіонів Ганна Герман на вчорашній прес–конференції.

«Нам відомо багато планів Юлії Тимошенко, починаючи від брудних технологій і до дуже серйозних речей, про які я б не хотіла говорити», — зауважила депутат.

«Ми все знаємо і намагаємося цьому протистояти і не допустити ні вибухів, ні зіткнень, ні якихось інших дуже серйозних і страшних речей», — повідомила вона.

Парламентарій зазначила, що це, зокрема, може бути блокування ЦВК, метою якого є не допустити оголошення результатів виборів; і блокування Верховної Ради, щоб не дати можливості новообраному Президенту скласти присягу.

Також депутат повідомила про те, що плануються провокації на виборчих дільницях, зокрема, в Дніпропетровську та в Запоріжжі, **повідомляє «Українська правда».**

Не дайте себе купити

Лідери українських церков та релігійних організацій закликають виборців прийти на виборчі дільниці й проголосувати.

Про це йдеться у зверненні Всеукраїнської ради церков і релігійних організацій до українського народу з нагоди другого туру виборів Президента. (Документ підписали керівники УПЦ (КП) — Філарет, УПЦ — Володимир, УАПЦ — Мефодій, УГКЦ — Любомир Гузар і представники інших церков та релігійних організацій).

«У своєму виборі ми закликаємо кожного керуватися не одноразовою особистою вигодою, а усвідомленням блага суспільства, моральними критеріями та власними світоглядними переконаннями», — зауважують лідери церков.

«Ми в черговий раз застерігаємо всіх — не дайте себе купити, не продавайте свій голос за гроші, подачки чи обіцянки, будьте гідними високого звання людини й громадянина», — додають вони.

На переконання лідерів церков, «якщо ми будемо байдужі до вибору Президента або проголосуємо проти всіх — ми втратимо свій шанс, а вибір усе одно буде зроблений, але вже без нашої участі».

«Ціни підвищують безпідставно»

Кандидат на посаду Президента України Юлія Тимошенко заявляє, що нині немає жодних підстав для підвищення цін на цукор, соняшникову олію та інші продукти харчування.

«Підвищення цін на продукти харчування є сплановано змовою монополістів, піар-технологією з метою приходу до влади олігархії», — заявила Юлія Тимошенко під час телемосту з містами Дніпропетровської області, **повідомляє її персональний сайт.**

До того ж Юлія Тимошенко повідомила, що протягом останніх двох тижнів в Україні запроваджено спеціальну політичну технологію, яку започаткували великі корпорації, котрі контролюють виробництво цукру та олії.

Крім того, прем'єр заявила, що після президентських виборів курс гривні буде стабілізовано й повернуто на рівень 6—6,5 гривні за долар.

САМОВРЯДУВАННЯ

Запоріжці пишуть... великий Герб України

За майже два десятиліття незалежності наша країна так і не змогла отримати всі символи державності. Якщо малий Герб України — тризуб — відомий усім, то великий поки що існує лише в уяві істориків та художників.

Навіть після того, як уряд оголосив конкурс на кращий проект головного державного символу, жодний із запропонованих варіантів так і не затвердили.

Запоріжці теж не залишилися осторонь цієї важливої справи. Підключивши істориків та художників, група депутатів міськради невдовзі подала на суд колег кілька варіантів великого Герба України. Відбір успішно пройшов проект, основним розробником якого є колектив філії науково-дослідного Інституту козацтва України. За нього проголосували всі без винятку депутати, котрі були присутні на сесії міської ради.

Центральною фігурою запропонованого проекту є запозичене з гербових печаток усіх гетьманів України та кошових отаманів запорозьких січей зображення козака з мушкетом і шаблею, розміщене на малиновому фоні, що символізує колір козацького знамена та пролиту кров за свободу і незалежність Батьківщини. Увінчують Герб гроно калини, пшеничні колоски і тризуб, у нижній частині під синьо-жовтою стрічкою Державного Прапора виділяються слова «Воля, віра, Україна», які є основним девізом нації.

Подавши свій проект на розгляд конкурсної комісії, запоріжці сподіваються, що саме їхній варіант, який повною мірою відповідає історичному аспекту нашої державності, і буде затверджений як великий Герб України.

Микола МАНЬКО.
Запорізька область.

На знімку: проект великого Герба України, затверджений сесією Запорізької міської ради.

ПЕРЕДВИБОРНА АГІТАЦІЯ

Юлія ТИМОШЕНКО: «Все закінчиться перемогою України!»

«Сьогодні перед нами знову виклик, перед нами вибір: рухатися шляхом європейського розвитку або йти в темне кримінальне минуле».

«Сергію Тігіпку після узгодження наших програм, після чіткого бачення шляху реформування країни, після збору професійної команди, я запропонувала посаду Прем'єр–міністра. І його публічні заяви говорять про те, що він таку пропозицію сприймає».

— Після першого туру виборів Ваш виборчий штаб оголосив про крадіжку 3% голосів, однак не став оскаржувати цього в судах. Після другого туру будете дотримуватись такої ж стратегії чи, можливо, будете планувати масові акції протесту, інші стратегії?

— Те, що було у 2004 році, Янукович повторює і сьогодні. У ЦВК "ківаловщина", на дільницях - фальсифікації. Знову "каруселі", знову голосування на дому, де докидаються просто сотні тисяч бюлетенів... Все це ми пам'ятаємо з 2004 року. Янукович не змінився, його методи не змінились і, власне, і його політика не змінилася. І тому, так, як і в 2004 році, ми їх жорстко поставимо на місце, і йому ні за яких обставин не бачити влади в Україні. Бо він і є один з найбільш антиукраїнських політиків. Що б вони сьогодні не робили — все закінчиться перемогою України.

— Більшість експертів сходяться на тому, що майбутньому Президентові буде необхідною конституційна реформа не лише для того, аби зберегти повноваження, а й для того, щоб не було дисбалансу влади, який ми бачили протягом останніх років. Як Ви збираєтеся це зробити? Експерти кажуть, що більшість новий Президент отримає в парламенті, але конституційної більшості не отримає. Отже, потрібно розпускати Верховну Раду?

— Мені здається, що сьогодні люди всі втомилися від протистоянь, бійок, обвинувачень, від всього, що не пов'язане з нормальним, стабільним життям країни. І тому будь-які чергові вибори, будь-які чергові хвилі критиканства і протистояння, мені здається, не додадуть стабільності в державі. І саме тому я переконана, що порядок в державі - це те, що сьогодні всі хочуть бачити, а це значить - треба вигравати президентські вибори, треба створювати в парламенті ту більшість, яка готова модернізувати країну, реформувати країну, служити Україні. Таку більшість я створю.

— Головне кадрове призначення, яке очікують від майбутнього Президента, — це Прем'єр-міністр. Кого Ви бачите на цій посаді?

— Дійсно важливе для країни і кадрове оновлення. І саме тому я завжди рахувалася і рахуюся з вибором людей. І якщо значна частина людей в Україні, а це 13% проголосувало за Сергія Тігіпка, 7% проголосувало за Арсенія Яценюка, це значить, що я мушу дослухатися до того, що хочуть бачити люди. І саме тому я запропонувала всім політикам, які представляють демократичний табір і які в першому турі отримали серйозний результат, працювати разом. Сергію Тігіпку після узгодження наших програм, після чіткого бачення шляху реформування країни, після збору професійної команди, я запропонувала посаду Прем'єр-міністра. І його публічні заяви говорять про те, що він таку пропозицію сприймає. Сприймає після перемоги кандидата в Президенти на виборах, після створення більшості в парламенті і після узгодження програми розвитку країни.

— Тепер давайте поговоримо про кроки, які ця команда буде робити. Яким Ви бачите перший крок на шляху реформування економіки?..

— У першу чергу, коли ми говоримо про серйозні реформи, перереструктурування економіки України, нам потрібно говорити про малий і середній бізнес, нам потрібно говорити про створення, нарешті, середнього класу в Україні. Безумовно, якщо ми відчуваємо себе європейською країною, то нам потрібно використати, причому в повному обсязі, всі кращі напрацювання європейських країн для створення середнього класу, для підтримки малого і середнього бізнесу.

На останньому засіданні уряду ми вже прийняли досить сильні кроки з підтримки малого і середнього бізнесу. Перше, ми прийняли проекти законів, які передали вже до парламенту. Це законопроект про затвердження законом спрощеної системи оподаткування для малого бізнесу. Малий бізнес давно чекав цього законопроекту, зараз він вже у Верховній Раді. Друге, ми на останньому засіданні уряду вдвічі скоротили всі контролюючі органи держави, і таким чином ми розпочали досить важливу стратегію скорочення всіх регуляторних органів, регулюючих нормативних актів. Так само ми вдвічі скоротили і кількість ліцензій. Ми затвердили постановами уряду дуже логічний і чіткий порядок, як буде діяти вся система регуляції через спеціальну процедуру мовчання. Це коли бізнес подає чиновникам для отримання будь-якого дозвільного документа, якщо чиновник 10 днів не дав ніякої відповіді вважається, що дозвіл наданий. Тобто, по суті справи, процедура пройшла, і бізнес може працювати.

— Ви сказали "олігархів у сторону", і всю вашу виборчу кампанію дехто з експертів називає хрестовим походом проти олігархів. Що з ними станеться після Вашої перемоги, скільки їх і що збираєтесь робити?

— Вони стануть простими бізнесменами, які працюватимуть на загальних правилах, однакових для всіх. Вони будуть підпорядковані законам, а не праву хабара. І саме головне треба знати, що олігархія - це не бізнес, це використання політики для того, щоб ресурси держави направляти в розвиток окремих родин, а не кожного громадянина України. Це неспівставні речі. Олігархія, як влада, як політична формація, яка тримається на грошах і бажанні брати, брати можливості України, як бізнес, вона несумісна ні з демократією, ні з нормальним розвитком економіки. А як наслідок, вона несумісна зі зміцненням незалежної держави.

— Які Ви галузі бачите пріоритетними для майбутнього розвитку України?..

— У принципі за розвитком наукоємних технологій у нас іде розвиток тих галузей, які природні для України, в яких ми можемо бути дуже сильними. І це в тому числі авіабудування, тому що останній літак, який зробила Україна, — один з найкращих регіональних літаків у світі за всіма своїми сукупними характеристиками. І тому цю галузь нам треба розвивати.

Наприклад, аграрний комплекс. Ми вийшли на третє місце у світі з експорту зерна саме в 2009 кризовий рік. Перед нами США, ЄС сукупно на другому місці, а Росія, Казахстан, Канада — вся за нами. І тому я думаю, що такі сигнали є дуже важливими. І якщо нам активізувати підтримку цих галузей, безумовно, ми будемо номером один у світі.

— Сильна ринкова економіка неможлива без зовнішніх інвестицій, і інвестори, іноземні зокрема, говорять про те, що Україна занадто забюрократизована і Україна занадто корумпована. Як Ви пропонуєте боротися з корупцією і чи вдасться її побороти в наступні п'ять років?

— По-перше, я цілком погоджуюся з такою оцінкою. На жаль, за всі 18 років в Україні створений бюрократично корумпований конгломерат, який дуже, дуже важко просто міняти, ламати і перебудовувати. Дуже важко. Свідченням того є, наприклад, наша боротьба за дерегуляцію. От, наприклад, ми зробили на минулому засіданні уряду певні важливі кроки: вдвічі скорочення контролюючих інстанцій і майже вдвічі скорочення ліцензій, які видає влада. Але опір цьому колосальний, тому що кожен чиновник по вертикалі знає і розуміє, що дозвіл, ліцензія, підпис, який він дає, це коштує йому як хабар та ще й офіційна плата. Все це треба просто дезінтегрувати, ту стару корумповану бюрократичну систему, яка, до речі, ще зі спадщини Радянського Союзу не реформована в Україні. Треба реформувати.

— Який механізм унезалежнення правоохоронної системи і зменшення корупції у правоохоронній системі, яка повинна бути ключовим чинником у боротьбі з корупцією?

— У моїй програмі є декілька серйозних концептуальних рішень, які можуть дати можливість боротися з корупцією. Перше — це дуже сильні інструменти, які мусять бути надані парламентській опозиції. Тому що опозиція завжди буде боротися з владою, треба її озброїти, треба зробити так, щоб парламентська опозиція мала можливість чиновника, який порушує закон, притягати до суду, в тому числі по кримінальних злочинах, не тоді, коли той чиновник піде в опозицію, а тоді, коли він при владі. І ось такий законопроект є і його треба приймати.

Друге, що важливо. Нам потрібно прийняти закон, який дає можливість силовим структурам, якщо є сигнали від суспільства, що окремі чиновники корумповані, застосовувати, так, як в Польщі, інструмент провокації хабара. Є сигнал, що чиновник корумпований, всі про це знають, але доступитися не можуть. Польща зробила прекрасну модель, коли самі силові структури роблять провокацію хабара. Якщо він бере, його одразу на гарячому беруть і по суті дають дуже високі терміни ув'язнення.

— Дострокові вибори потрібні країні? Чи все ж таки потрібно, щоб Верховна Рада допрацювала до 2012 року? Від чого це залежить?

— Життя в країні сьогодні доведено до крайнього хаосу. Чим воно доведено? Змінами до Конституції, які розбалансували всю владу, безкінечною війною між політиками, безкінечною війною між партіями, і конкуренція, яка виникає під час кожних виборів, — це також повномасштабна війна. І тому мудрість інших країн світу в тому, щоб вибори проводилися раз на п'ять років. Я вважаю, що найкращий варіант — це знайти порозуміння в парламенті після президентських виборів, але порозуміння між тими депутатами, які займають державну позицію. І таких депутатів може бути більшість у Верховній Раді...

— Наостанок хочу поговорити про культуру. Ця епоха, як її називають, п'ять років чинного Президента Віктора Ющенка, вона по-різному може запам'ятовуватися: комусь голодомором в культурній сфері, комусь різними іншими проектами... Що хоче зробити в культурі Юлія Тимошенко?

— Я думаю, що всі економічні реформи, всі реформи соціальні, і взагалі модернізація і реформування країни, можливі тільки в одному випадку: якщо духовність нації, рівень культури нації, рівень освіти нації буде достатнім. Складові - це віра, це культура і це освіта. І саме так я бачу сьогодні первинний головний основоположний пріоритет...

Тут треба масштабно підійти і зробити так, щоб це був новий поштовх для розвитку культури з усіх без винятку напрямків. Це саме включає і зміцнення всієї нашої віри: віри у незалежність України, зміцнення духу, патріотизму — це теж невід'ємні частини, відновлення правдивої історії, яку я обов'язково продовжу найефективнішим чином робити. Тому що тільки на правдивій історії можна вчитися, як робити справжні героїчні кроки і як враховувати історичні помилки.

Історія свідчить про те, що розбрат, відсутність єдності, боротьба між елітами закінчувалася завжди поразкою. А єднання завжди закінчувалося перемогою, в тому числі і останні вибори Президента 2005 року...

Сьогодні, коли перед нами знову виклик, коли знову ми стоїмо перед вибором, коли перед нами вибір: рухатися шляхом європейського розвитку або йти в темне кримінальне минуле, в країні знову розбрат.

Я хочу звернутися до всіх патріотів України, до всіх чесних людей доброї волі. Зрозумійте, сьогодні не просто вибори, сьогодні знову - захист незалежності України! Або ми захистимо Україну, або завдяки продажним "патріотам" країна буде здана на поталу. Її просто будуть руйнувати на очах у тих, хто буде сидіти у схронах. Або виходьте з схронів, піднімайте і чесно виголошуйте свою позицію, або кажіть, що ви стоїте на боці Януковича. Тому що тільки зовсім безінтелектуальні люди сьогодні не розуміють, що кожен голос "проти всіх", саме в середовищі демократичних сил, — це є голос за Януковича. Саме неприхід демократично налаштованих виборців на вибори — це і є голос за Януковича.

І я вас прошу, припиніть дезорієнтувати суспільство, припиніть дезорієнтувати людей через свої політичні меркантильні амбіції. Всі єднаймося! Давайте не втрачати час, щоб потім не лити сльози про втрату незалежності.

Інтерв'ю Юлії Тимошенко 5-му каналу у програмі "Час інтерв'ю".

(Зі скороченнями).

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Зберегти сільську школу

У Верховній Раді неодноразово затверджували мораторій на закриття загальноосвітніх навчальних закладів у сільській місцевості. І справді, закриття шкіл у селах останнім часом набуває загрозливих масштабів.

Із 2003 року їх закрито 751. Якщо в класі менше, аніж п'ять учнів, школяриків переводять на індивідуальний графік навчання. Однак це позначається на якості здобутої повної загальної освіти. Така ситуація призводить до занепаду села в цілому. Адже працездатні батьки, які не можуть дати своїй дитині належну освіту, залишають рідні домівки і вирушають у більші села або й міста. А місцева влада, замість того щоб шукати вихід, йде найпростішим шляхом — закриває навчальний заклад, часто-густо підписуючи вирок малим селам.

Зарадити ситуації береться народний депутат від Партії регіонів Дмитро Табачник. Він бачить вихід у тому, щоб змінити закон про загальну середню освіту у частині другій статті 14 таким чином, щоб кількість учнів у класах загальноосвітніх навчальних закладів, розташованих у селах та селищах, визначалася демографічною ситуацією, але становила не менше трьох осіб. Нині діючий варіант закону передбачає щонайменше п'ять учнів у класі. Законопроект, який запроваджує таке нововведення, уже зареєстровано в апараті Верховної Ради. Його втілення, на думку автора, дасть змогу зберегти майже дві тисячі сільських шкіл. Водночас документ приведе вимоги законодавства у відповідність до вимог сьогодення та оптимізує і збалансує фінансові та соціальні потреби мешканців сільської місцевості. «Місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування замість організації цілеспрямованої і системної роботи, направленої на забезпечення збалансованого соціально-економічного та культурного розвитку територій, ефективне використання природних, трудових і фінансових ресурсів та переданих з державного бюджету коштів на розвиток освіти, висувають як єдиний аргумент необхідність закриття таких (сільських. — **Авт.**) шкіл, не беручи до уваги можливі негативні соціально-економічні наслідки своїх дій, а саме: занепад села, спонукання сільських жителів працездатного віку залишати місце проживання і шукати роботу та житло в населених пунктах, де є загальноосвітні навчальні заклади тощо», — сказано у пояснювальній записці, що супроводжує документ. У ній також вказується на те, що «поспішність і необґрунтованість прийнятих рішень, ігнорування думки мешканців сільських населених пунктів призводить до соціальних конфліктів, створюють нездорову напругу, породжують численні звернення батьків учнів, сільських територіальних громад, педагогічних колективів щодо випадків безпідставного закриття в селах загальноосвітніх навчальних закладів».

Окрім того, що запропоновані зміни сприятимуть розвиткові освіти в селі, вони ще й оптимізуватимуть витрати з державного бюджету, наголошує Дмитро Табачник.

Леся **ВИСОЧАНСЬКА.**

Вибір громадян буде захищений від владного спотворення

Перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр ЛАВРИНОВИЧ відповів на запитання журналістів «Голосу України»

Ред.: — Олександре Володимировичу, як Ви охарактеризували б роботу парламенту протягом року? Оскільки загалом оцінюють по-різному: від дуже поганої до нормальної. Це, до певної міри, віддзеркалює рівень суспільного життя. Яке Ваше бачення діяльності Верховної Ради?

Лавринович: — Ви дуже дипломатично висловлюєтеся. Оскільки на моїй пам'яті позитивне ставлення до парламенту було тільки рік — в 1991 році, після народження держави. А потім з'явився негатив, і щороку він тільки зростав. Навіть тоді, коли працювала мажоритарна система, і ми обиралися в одномандатних округах, і переважна більшість депутатів у своєму окрузі користувалася довірою понад 50 відсотків громадян. А парламент у цілому мав довіру менше 10 відсотків. З одного боку, це може говорити про якусь парадоксальність, а з другого — про логічність. Оскільки це єдиний представницький орган, який вбирає в себе всю палітру суспільства. І зрозуміло, що його продукцію не можуть повністю підтримувати всі. Завжди складається політична більшість, яка ухвалює рішення, які можуть бути не до вподоби тим, хто підтримав інші політичні сили. Є інші причини — організація парламентської роботи. Її якість в нормотворчому плані, оскільки це єдиний законодавчий орган країни. На жаль, так і не налагоджено систему законотворення, яка, виконуючи політичне завдання, видавала б якісний продукт. Цього в Україні досягти не вдалося, з моєї суб'єктивної точки зору. Навпаки, ця якість також погіршується. А що стосується представницької функції, то вона виконується на належному рівні. Тобто загальні інтереси, які є в різних верствах населення, представлені в парламенті і різними засобами впливають на ухвалення парламентських рішень.

Ред.: — Що потрібно вдосконалити в організації роботи парламенту?

Лавринович: — Це питання для монографії. Почати треба з того, яким чином формується парламент. Я згадав мажоритарну систему, є змішана і пропорційна. Всі існуючі виборчі системи ми вже застосовували. Однак ми не змогли забезпечити ті суспільні механізми, без яких виборча система сама по собі не може давати позитивний результат. Хоча тут є взаємозв'язок. Виборчі системи певним чином формують структуру суспільства. Зрозуміло, що розвиток політичних партій, які не є суб'єктами виборчих кампаній, млявий. Пропорційна система є стимулом для їхнього зростання й утвердження в суспільстві як структур. Вони, з одного боку, віддзеркалюють інтереси різних верств, груп, регіонів і, звичайно, впливають на формування їхніх точок зору. З другого — не може функціонувати парламент, який не виконує представницьких функцій. А представницькі функції тоді реальні, можливо, й ефективні, коли громадянин делегує своє право, яке за ним закріплене як за носієм влади, особі, котру він знає. Без поєднання цих двох елементів політичної визначеності того, хто претендує на місце в парламенті, і чіткої його прив'язки до тих, хто його обирає, складно сподіватися на те, що функції парламенту ефективно виконуватимуться.

Єдиний законодавчий орган потребує підготовки людей, які якщо не самостійно можуть працювати з проектами документів, то можуть достатньо чітко уявляти цей процес і прогнозувати наслідки ухвалення рішення. В цій частині без структури нормопроектування загальнодержавного рівня неможливе також позитивне функціонування парламенту. На той час, коли функціонувала мажоритарна система, парламент мав мозаїку зародкової структуризації, як одноклітинні в океані. Тоді було зрозуміло, що той законотворчий хаос, коли хтось проект закону переклав з англійської на українську, хтось написав сам, до добра не доведе. Тому було прийнято рішення про створення Інституту законодавства Верховної Ради України, який нині успішно виконує функції третьосортної наукової установи. І не має ніякого відношення до законотворчого процесу.

Треба змінювати всю структуру Верховної Ради. Має бути в країні один нормопроектувальний центр. В різних країнах вони різні, але завжди збігаються з центром влади, де ухвалюються політичні рішення. Якщо це парламентська модель, то таким центром є уряд, який має інституцію, що збирає пропозиції різних міністерств, органів виконавчої влади, потім у вигляді проекту закону передає в парламент. Або при парламенті є установа, яка готує законопроекти на політичне замовлення більшості, котра формує уряд. І поява в парламенті законопроекту, внесеного не урядом, а членом парламенту, — це приліт комети Галлея до Землі. А в нас домінують депутатські законопроекти. Про який нормотворчий процес можна говорити, про яку стрункість системи законодавства країни, якщо для ухвалення того чи іншого проекту формується своя політична, а інколи і за іншими мотивами, більшість. І це не в останню чергу залежить від спритності депутата, який вносить свій законопроект. А вона може співвідноситися чи не співвідноситися з загальною позицією.

Треба змінювати всю структуру Верховної Ради. Має бути в країні один нормопроектувальний центр.

Якщо громадяни обрали цей єдиний законодавчий орган, має бути струнка система законотворення, яка забезпечить суспільні потреби. Депутати мають право приймати, не приймати, обговорювати, брати участь в дискусіях, переконувати уряд в частині якихось змін, якщо ухвалюється якийсь закон. Але якщо ця парламентська більшість сформувала свою владу, а влада за їхнім дорученням готує законопроекти, то далі вже такі змагання, які є у Верховній Раді України, не проводяться. І опозиція також може вносити свої пропозиції. Але внесення цілісного концептуального проекту закону депутатом — це надзвичайна подія. Коли я спеціально ставлю запитання, чи в Чехії, чи в Угорщині: скільки у вас законопроектів, підготовлених депутатами, розглядається на сесії в парламенті? — жодного разу не було, щоб відразу відповіли. Тобто те, що ми маємо, апріорі не може бути ефективним. Це потрібно змінювати, змінювати радикально. Ми намагалися це зробити, коли з'явилася перша реальна дієва коаліція. І остання, до речі.

Уряд прийняв рішення про систему нормативних актів, і вони, в переважній своїй більшості, мали готуватися в Міністерстві юстиції спеціальними міжвідомчими групами. Тобто окреме міністерство, приміром, екології, не могло винести на засідання Кабміну проект концепції закону. Вони виставляли концепцію. Якщо концепція схвалювалася, створювалася група фахівців, профільних юристів. Вони працювали над проектом закону, який потім розглядав Кабінет Міністрів, проводилися всі експертні оцінки, потім вносили до парламенту. Тоді багато було проектів від уряду, і стрімко впала кількість депутатських проектів. Було зрозуміло, якщо є парламентська коаліція, вона має тих, кому доручила це робити. Якщо я точно знаю, хто краще ремонтує годинники, взуття, я цього сам не роблю, і віддаю професіоналам. Інколи береш закон і не знаєш, чи плакати, чи сміятися. А якщо за нього ще й голосують?!

Ред.: — Завершилася п'ята сесія, вона випала на непростий період: економічна криза, вибори Президента, постійні блокування — все це позначилося на ефективності роботи парламенту. Як уникнути блокувань?

Лавринович: — Сесія була такою, як і всі попередні. Говорити про щось революційне я б не став. У цих умовах, при такому способі формування, при такій системі влади, яка склалася після розпаду ледь склеєної коаліції, сподіватися на те, що парламент ефективно працюватиме, можуть тільки наївні романтики. Парламент працював настільки, наскільки це було можливо і реально. І якість ухвалених рішень залежала від політичної ситуації чи кон'юнктури та більшості, яка сформувалася для прийняття того чи іншого рішення. Частина рішень була якісна і готувалася чи в Кабінеті Міністрів, чи в секретаріаті Президента, чи в аналітичних центрах парламентських фракцій. Але, на жаль, це не було системне законотворення.

А щодо блокування — це дуже просте питання. В Україні ще у першому скликанні парламенту цей «інструмент» з'явився, живе до сьогоднішнього дня і житиме доти, доки не буде усунуто першопричини. А саме — прийняття рішень політиками чи державними діячами за межами своїх повноважень. Можна їх усі проаналізувати з 91 року по сьогоднішній день.

Наприклад, у цьому році регіонали блокували трибуну, обстоюючи соціальні стандарти. Скажіть, будь ласка, в якій країні уряд демонстративно не виконує закон, який не подобається? Такий уряд не проіснував би і дня. Для того, щоб привести ці мінімальні стандарти до визначеного в законі рівня, потрібно було блокування. Тобто всі блокування мали першопричини.

У нас є те, чого не було ніколи у світі: коли так звана коаліція, яка формально існувала в кількості 227 депутатів, сама блокувала трибуну парламенту. Щоб коаліція сформувала уряд і оголосила себе парламентською більшістю, а потім блокувала — це нонсенс для парламенту інших держав. Це таке наше ноу-хау, подія, яка свідчить, наскільки штучно і ненадійно зліпили тоді цю коаліцію, яка дуже швидко померла і формально, і по суті. І таким чином прирекла Україну на такі тривалі проблемні дії. Якраз в той час, коли почалася світова економічна криза, в Україні вирувала управлінська політична криза. Мало того, був її дев'ятий вал. Тому маємо такі жахливі наслідки для України. Ми за всіма показниками кризових наслідків є останніми. Інакше і бути не могло.

Ред.: — Наскільки доля нинішнього парламенту залежить від результатів президентських виборів?

Лавринович: — Прямо залежить. Очевидно, що ми живемо в такій ситуації, коли уряд має величезні повноваження і не має контролю над собою. Оскільки відсутня парламентська більшість, яка його сформувала і за нього відповідає, забезпечує йому законотворчі можливості для реалізації своєї програми. У нас уряд прив'язаний до себе, і теоретично його робота не може бути ефективною. Він навіть небезпечний для держави.

Зрозуміло, що після президентських виборів має бути вирішено питання: або формується дієздатна коаліція в парламенті, або проводяться нові вибори. Я чудово розумію, що в нас небачена ситуація з блокуванням більшістю парламенту. У нас ще є такий політик, як Прем'єр-міністр, яка не визнає ніякого права і законів, якщо вони не вписуються в логіку її успіху. Тому думаю, що після президентських виборів нас чекають чергові політичні потрясіння, які, сподіваюся, завершаться. Вони поставлять крапку на таких політичних підходах, як ігнорування волі громадян, ігнорування інтересів країни в цілому задля забезпечення свого его, свого політичного успіху.

Зрозуміло, що після президентських виборів має бути вирішено питання: або формується дієздатна коаліція в парламенті, або проводяться нові вибори.

Ред.: — Ви сказали про формування дієвої коаліції. А чи є в парламенті база для цього?

Лавринович: — Відповідно до норм чинної Конституції на сьогоднішній день це проблематично. Але це можливо.

Ред.: — Хто може ввійти в цю коаліцію?

Лавринович: — Відповідь на це запитання буде в другій половині лютого.

Ред.: — Особисто Ви вважаєте доцільним дострокові парламентські вибори чи формування нової коаліції?

Лавринович: — Вважаю доцільним в Україні мати владу, а не безлад, який існує сьогодні.

Ред.: — Як може утворитися нова влада — після формування нової коаліції чи дострокових парламентських виборів?

Лавринович: — Не може процес підмінювати результат.

Ред.: — Тобто можливі два варіанти?

Лавринович: — Наявність коаліції — це результат. А вибори — це процес для того, щоб досягти результату.

Ред.: — Чи вдасться наступні парламентські вибори провести за новими правилами?

Лавринович: — Ні. Тому що це потребує зміни підходу в керівництві політичних сил, які сьогодні визначають політику в парламенті.

Ред.: — Чи потрібно проводити конституційну реформу?

Лавринович: — Не треба вживати слово «реформа». Тому що свого часу говорили про політичну реформу, а насправді відбулося каліцтво Основного Закону України. Сьогодні потрібно говорити про те, щоб знайти сильнодіючі засоби для того, щоб те каліцтво, яке сталося, максимально (наскільки можливо) вилікувати. Це буде не реформа, а повернення до працездатного Основного Закону. Може бути пряме повернення до редакції Конституції 96 року. Вона забезпечувала успішне функціонування державної влади в Україні. До неї не тільки не було зауважень, а й були позитивні відгуки всіх країн, які мають Конституції сотні років. Може бути і шлях переходу до іншої моделі — парламентської республіки, тоді мають бути продумані реальні зміни, які чітко показали б, що не може іс-

нувати в Україні безприв'язної виконавчої влади, якщо її формує не всенародно обраний Президент, а всенародно обраний парламент.

Але на відміну від глави держави, який має прізвище та ім'я й по батькові, парламент має 450 депутатів. Тому якщо раптом в якийсь день пропадає єдність політичних сил, які сформували парламентську більшість, негайно має ухвалюватися рішення про формування нового уряду іншим складом більшості або про проведення нових виборів. Наскільки ця модель для України буде прийнятною? Я був прихильником цієї моделі тривалий час. Наш досвід, який ми отримали протягом останніх півтора року, посіяв серйозні сумніви. Формальна коаліція зникла. Нову через спеціальні лазівки протягли. Вона ніби є, а насправді її не існує. Країна залишається з урядом, який не має підтримки в парламенті, а парламент не має впливу на уряд. Тобто складається патова ситуація.

Якщо в нас рівень політичної культури і політичної відповідальності буде на такому рівні, то парламентська модель може серйозно буксувати. Або мають бути спеціальні додаткові запобіжники, або повертатися до моделі президентської республіки. Оці коктейлі в будь-якій країні довели, що вони непридатні і серйозно шкодять розвиткові країни. Навіть наші сусіди, які мають змішані моделі, відходять від них. А хто не відійшов, і досі страждає. Починаються змагання між Президентом і Прем'єр-міністром. А коли починаються змагання між тими, хто приймає державні рішення, страждає народ.

Ред.: — Який з проектів Конституції ви вважаєте найбільш прийнятним?

Лавринович: — У нас є Основний Закон. Конституцію поранили, але не смертельно. Вона потребує лікування або відновлення. А якщо вдосконалення, то тільки в тих межах, в яких це потрібно. Вести мову про те, що нам потрібна нова Конституція, з юридичної точки зору некоректно, і це принизливо для новітньої української історії. Тому що тільки тоді можна говорити про нову редакцію Основного Закону, коли країна переходить в абсолютно новий етап і перекреслює як негатив новітню історію.

Ред.: — А що треба зробити, щоб Конституції дотримувалися, щоб працювали закони?

Лавринович: — Для цього потрібен державний механізм. Тому що жоден закон не виконуватиметься, якщо немає системи примусу, контролю, перевірки і покарання. Будуть виконуватися правила дорожнього руху, якщо ніхто не реагуватиме на їх порушення? Це можливо в суспільстві, яке пройшло довгий-довгий шлях демократичного розвитку. Україні це не загрожує ще кілька десятиліть як мінімум, тому про це можна не говорити.

Взагалі як працює країна? Для цього створюється система влади, різні органи, яким суспільство надає право прийняття рішень щодо своєї долі: як вони мають працювати, в які дні, що дозволяється робити, що ні, кому скільки треба платити у вигляді податків, платежів. Поруч з цим обов'язково організовується система з людей, які можуть шляхом насильства примушувати виконувати ті норми, які ухвалюються владою. Це питання, яке потребує детального розгляду: що таке держава, і як вона функціонує. Бо як зробити так, щоб виконувалися закони? Вони виконуватимуться лише тоді, коли є функціонуюча країна. Коли невигідно порушувати закон. Коли невигідно тому, хто забезпечує контроль за виконанням закону, самому вступати в незаконний контакт із порушником закону, щоб дозволяти порушувати йому й самому порушувати. При цьому вибудовується система державної корупції. Обов'язкова наявна система владної структури, яка називається судова, яка має карати або відновлювати порушені права, і її рішення мають неухильно виконуватись добровільно чи примусово. І вона має функціонувати теж чітко, на основі чітких процедур, маючи зрозумілі норми — що карається, що не карається, як карається. Тобто це цілий механізм, який називається інститутом держави і права.

Ред.: — Який варіант, яка форма прийняття Основного Закону можлива для України?

Лавринович: — Для України це було актуально до 28 червня 1996 року. Зараз воно неактуальне. Зараз можна говорити про те, яких змін потребує Основний Закон, і вносити їх відповідно до процедури, передбаченої в законі. Або перекреслити історію як непридатну, як це було в деяких європейських країнах. Я вірю в те, що в межах існуючого правопорядку в Україні можливий «ремонт» Основного Закону, який дозволить успішно розвиватися країні.

Ред.: — Кожні наступні вибори стають бруднішими за попередні, вдосконалюються «чорні» піар-технології. У чому причини і як запобігти такому негативу?

Лавринович: — Це все пов'язано з попередніми питаннями. Причина в тому, що владні повноваження дають великі можливості для використання всього державного ресурсу. Й усі суспільні надбання стають доступними для тих, хто обіймає владу в Україні. Якщо ми доживемо до того дня, коли зможемо зробити механізм ефективної роботи державної влади та ефективного контролю за ними, не буде таких технологій. Та й цінність державної посади вимірюватиметься внутрішнім прагненням для покращення загальної ситуації і розвитку країни, а не боротьбою за все, що є в країні, за всі існуючі ресурси.

Ред.: — Є небезпека їх загострення під час виборчих баталій.

Лавринович: — На превеликий жаль, я цього не виключаю. При тому, що ми бачили різних людей, різні політичні сили, які брали участь у цій кампанії, і як вони завершили цю кампанію. І ось ми отримали в державі солідну, склеєну політичну силу, яка працює більше за правилами не політичних партій, а інших утворень. Наскільки буде можливим визнати свою поразку, не шкодячи суспільним і державним інтересам, — відповідь на це запитання ми побачимо достатньо скоро. Є таке сподівання, хоча тверезий розрахунок, пам'ять не дозволяють бути оптимістом у цьому сенсі.

Ред.: — На ваш погляд, програма кандидата має бути керівництвом до дій чи звичайною декларацією намірів?

Лавринович: — Звичайно, декларація намірів. Це так в усіх країнах в усі часи було й буде. Програми реальні народжуються після набуття повноважень. Для реалізації програми треба заручитися підтримкою, симпатією людей, для того щоб отримати право ухвалювати державну програму. Наприклад, приходить кандидат із програмою. В ній чітко розписано, які кроки треба зробити в кольоровій металургії, у літакобудуванні, системі розвитку нанотехнологій, квантової електроніки, медицини. Ви будете таку програму читати?

Ред.: — Якщо й прочитаємо, то половини не зрозуміємо.

Лавринович: — Отже, це абсолютно нормальні речі. Тому підтримуються наміри, які мають бути зрозумілі всім, хто робить свій вибір. Усі громадяни не можуть бути фахівцями з усіх питань.

Формальна коаліція зникла. Нову через спеціальні лазівки протягли. Вона ніби є, а насправді її не існує. Країна залишається з урядом, який не має підтримки в парламенті, а парламент не має впливу на уряд.

Ред.: — Чи достатньо у Президента повноважень для реалізації своїх намірів? Чи ініціюватиме новообраний глава держави перегляд поділу сфер впливу?

Лавринович: — Розмови про сфери впливу — це наслідок того, що ми отримали в Україні. За що йде змагання? Не за те, щоб реалізувати певні погляди на суспільний розвиток, а за сфери впливу. Якби не було необхідності змінювати повноваження, які б повністю збігалися з відповідальністю — особи чи органу (уряд, Президент чи парламент), то все це не мало б сенсу. Оскільки ми сьогодні бачимо величезну проблему з тим, що передбачено Основним Законом, конструкція влади не може забезпечити в принципі її ефективну роботу. І тут не питання, більше чи менше повноважень. Повноваження мають бути не дуалістичні, а чітко визначені тим органом чи посадовою особою, яким вони належать. І цей орган, і ця посадова особа мають нести чітку відповідальність за реалізацію своїх рішень. Тому що ситуація — один приймає рішення, інший має його виконувати, а третій відповідати за наслідки — ніколи ніде не давала результатів.

Ці органи перебувають на одній планці. Президент може скільки завгодно видавати укази, доручення Кабінету Міністрів. В існуючій ситуації уряд може скільки завгодно ці укази читати й обговорювати доцільність тих доручень і не вчиняти ніяких дій. Так само це стосується парламенту. Не виконує закон Кабінет Міністрів, і ніяких наслідків. Це парадоксальна ситуація. Якби була чітко прописана модель, то цей уряд був би вже давно у відставці й був би інший. Уряд не просто щось не робить, а каже: не роблю і не робитиму. А хто має право впливати? Звісно, Верховна Рада. Але вона не може впливати, бо в неї така структура, що вона не може ухвалити рішення. Тут не проблема поділу повноважень чи сфер впливу. Питання в тому, щоб не було двох виконавчих влад. Виконавча влада має бути одна. Там, де чітко приймається рішення, там має бути контроль за виконанням.

Ред.: — Але, знову ж таки, без парламенту це рішення не прийняти.

Лавринович: — Звичайно. Рішення має бути прийнято в стінах Верховної Ради. Якщо парламент жодне рішення не приймає і країна отримує управлінську кризу, яка не просто загострює ситуацію, а веде країну до краху, громадяни України в інший спосіб мають ухвалювати рішення.

Під гаслами демократії і прав людини розтоптувалось право демонстративно, з викликом. Право людей узагалі не розглядалось як явище. Розглядався загальнотеоретичний підхід до нації, а людей при цьому видно взагалі не було.

Ред.: — Більшість наших і закордонних спостерігачів відзначають, що перший тур президентських виборів відбувся демократично, без суттєвих порушень. Хоча деякі політичні сили заявили про зафіксовані порушення і фальсифікації. Яка ваша оцінка?

Лавринович: — Вибори відбулися абсолютно нормально. Навіть краще, ніж можна було сподіватися. Завжди є люди, які хочуть довести свою важливість, показати свої здібності й організувати те, що буде коригуватися на якомусь рівні волевиявлення громадян на користь свого улюбленого кандидата. Зараз це були поодинокі випадки, які не впливали на загальну картину. Наприклад, як у Черкаській області. Там керівник дільничної комісії за 50 гривень пропонував селянам віддати йому бюлетені з позначками навпроти прізвища одного з кандидатів. Це був незначний епізод, який підтверджував, що в країні створено умови, щоб кожен громадянин безперешкодно виявив свою позицію, продемонстрував політичну волю. І ця позиція віддзеркалює волевиявлення громадян.

Ред.: — Про які недоліки виборчого законодавства можна говорити після першого туру?

Лавринович: — Перший тур показав, що в нас у країні не перевелися люди, котрі не дивляться, яким чином виконувати закон, а яким чином зловживати правом, щоб спотворити головну мету функціонування тієї чи іншої норми. Говорити про недоліки можна в плані кожного закону, як і кожного твору мистецтва. В даному випадку закон, за яким відбувалися вибори, стовідсотково забезпечував і забезпечує не просто можливість, а всі підстави для того, щоб при його неухильному виконанні була чітко реалізована воля всіх. І результати ніхто не зміг спотворити. Використання судової системи для того, щоб поправляти закон, свідчить про те, що були спроби створити настрої в суспільстві, що нібито в законі є норми, які можуть використовуватися для фальсифікацій. Хоча реально там таких немає. Я думаю, що ви, як і більшість громадян, чули міф про те, що прийдуть 10 мільйонів громадян у день виборів, зареєструються на дільниці, проголосують, потім поїдуть далі. Про це писали журналісти. Але ви таке бачили? Частина людей зіткнулася з тим, що дані про них неправильно внесені до списку. Або взагалі там були відсутні. І загальні цифри говорять про те, що якби не було права виправляти в день голосування, то Україна втратила б близько півмільйона виборців, які були б позбавлені державною владою свого права на волевиявлення. Цю тему обрали як політичну технологію.

Це ж стосується голосування поза межами дільниці. Цього разу кількість громадян, які проголосували поза межами дільниць, була менша, ніж на попередніх виборах. При тому, що дехто залякував, що тепер усі голосуватимуть удома, і це шлях до зловживань. У всіх нормальних країнах є право людини, яка не може прийти на дільницю, проголосувати вдома, в лікарні. Є, коли взагалі по пошті голосують. Але в Україні починають шукати варіанти не як захистити право людей, а як зробити так, щоб унеможливити реалізацію цього права.

Є система контролю, щоб не було зловживань. Приходять обов'язково в першому турі не менше трьох представників із виборчої дільниці. В другому турі, звичайно, мають бути представники двох кандидатів, які змагаються. Без цього голосування поза межами не проводиться. Плюс може бути присутній будь-хто з офіційних спостерігачів. Ну як тут можна спотворювати волевиявлення, яким чином? Я б навіть сказав, що рівень контролю за голосуванням поза межами дільниць більший, ніж на дільниці. Такі вигадки спрямовані на те, щоб створювалось уявлення, що таки існує можливість і хтось буде щось фальсифікувати.

Ред.: — То, може, зі страху...

Лавринович: — Тут я з вами згоден. Оскільки немає під ногами твердого грунту. Є — не хочеться вживати слово «страх» — хоча ви його точно підібрали. Наша країна пережила п'ять помаранчевих років із терором по всіх напрямках. І ті десятки тисяч державних службовців, які були позбавлені роботи. Й ті сотні людей, які познайомились з українськими правоохоронними органами й місцями тимчасового утримання, — вони не бажають повторення. То була складна, мабуть, навіть трагічна сторінка української історії, коли українське суспільство було зупинено в своєму розвитку. Під гаслами демократії і прав людини розтоптувалось право демонстративно, з викликом. Право людей узагалі не розглядалось як явище. Розглядався загальнотеоретичний підхід до нації, а людей при цьому видно взагалі не було.

Ред.: — Ви вже зачепили проблему списків. Пам'ятаєте, билися за те, щоб створити списки виборців... Наскільки це насправді дало можливість провести вибори нормально? І чи є необхідність удосконалювати роботу зі списками?

Лавринович: — Тут, чесно кажучи, мова має іти не тільки про списки, а про те, яким чином вони народжуються. І те, що це треба вдосконалювати, мені здається, ні в кого сумніву вже не викликає. Є приклади, коли роблять тисячі виправлень у день виборів. Подібні проблеми були й у попередні роки. Мені здається, що ми неправильний рецепт знайшли для вирішення тих проблем. Створення єдиного Державного реєстру виборців у тому вигляді, в якому він є, не вирішило проблеми неякісних списків. Але це вже питання реалізації ідеї, а не хибність її самої. Звичайно, що дуже правильно мати єдиний, так би мовити, список виборців усієї країни. Тоді зникає можливість і підозра в тому, що якось може бути порушено волевиявлення, бо хтось голосуватиме кратно, а комусь не дадуть такої можливості. Але нинішній єдиний Державний реєстр виборців не вирішив проблеми, і, очевидно, є потреба в межах уже цієї структури, цієї моделі вносити зміни.

Ред.: — Скажіть, будь ласка, чи є загроза зриву другого туру президентських виборів?

Лавринович: — Думаю, що немає. Навіть зважаючи на наявність такого бажання в одному з виборчих штабів. Цьому серйозна протидія буде забезпечена.

Ред.: — Можливо, рішення судів буде прийнято різного характеру, різного спрямування...

Лавринович: — Судові рішення будуть прийматись — це поза сумнівом. Але вони не зможуть зірвати проведення повторного голосування. І взагалі, я думаю, що для всіх — і передусім для суддів — зрозуміло, що тільки один раз в історії країни може бути прийнято судове рішення, яке до певної міри відповідало стихорному суспільному настрою, але знаходилось поза межами закону України. Другого такого рішення бути не може. Український народ більше не

ЗАКІНЧЕННЯ НА 6-Й СТОР.

Вибір громадян буде захищений від владного спотворення

Перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр ЛАВРИНОВИЧ відповів на запитання журналістів «Голосу України»

ПОЧАТОК НА 4-5-Й СТОР.

дозволить знущатись з себе політичними технологіями.

Ред.: — Але ж ті, хто прийматиме судові рішення, теж прикриватимуться волею українського народу...

Лавринович: — Я б не хотів тут профанації. Тому що суддя, який буде приймати рішення, писатиме «іменем України» зверху, а потім писатиме назву закону, номер статті, його частину. У 2004 році посилалися на норму, в якій не було того змісту, який далі виписувався. Зараз це вже не відбудеться. Це я можу говорити доволі точно. Це могло бути один раз, коли технологія, яка всю країну перевернула, і коли політичне рішення було реалізоване в українському суді. На жаль, не було опору цьому. Я думаю, що протверезіння після тих психологічних вправ, які були проведені над народом, вже прийшло, і вдруге уже такого не повториться.

Ред.: — Скажіть, будь ласка, чи не вплине на ситуацію конфлікт з Вищим адміністративним судом?

Лавринович: — Ніякого конфлікту узагалі не існує. Це також певна політична технологія. Існує Вищий адміністративний суд, в якому працюють 54 судді, призначені в точній відповідності до Конституції і закону про судоустрій. І до жодного з цих суддів немає жодних претензій. В плані легітимності їхньої роботи. Звичайно ж, що можуть бути питання по якомусь рішенню і хтось може оскаржувати, наскільки воно було точним. Зараз йдеться про те, що після 2007 року дві пов'язані події — з одного боку — рішення Конституційного Суду про те, що Президент України не має права призначати на адміністративні посади. З другого — цей само Президент створив умови, коли дев'ять місяців в Україні був заблокований законодавчий орган. Коли парламент працював, він врегулював це питання, прийняв закон, яким передбачив інший орган, інший механізм призначення на адміністративні посади в судах. Але це також ноу-хау українське, коли Президент України не відмовлявся підписувати цей закон, а за його дорученням його канцелярія просто відмовлялася його приймати. Такого в інших країнах ніде немає і не було. Це ще один з епізодів цієї помаранчевої п'ятирічки до слів «право» і «демократія». І з того часу в Україні не існує визначеного законом механізму призначення на адміністративні посади в судах. Протягом двох з половиною років, самочинно привласнивши собі цю функцію, це робила Рада суддів України. В грудні Конституційний Суд сказав: вибачте, але так теж не буває. Жоден закон такого права Раді суддів не давав. Після цього час іде, закінчуються строки, на які призначались люди в різних судах, їх десятки. Так само у Вищому адміністративному суді — закінчився час, на який було призначено відповідно до закону керівника суду. Але для того, щоб він передав повноваження комусь, когось треба призначити. А призначити немає кому. Не визначено, хто має призначати. В цих умовах конференція суддів всіх адміністративних судів ухвалила рішення, що той, хто був призначений, має продовжувати виконувати свої повноваження до моменту, поки призначать іншого. Я думаю, що це у багатьох випадках і для багатьох людей відомо — чи у Національному банку, чи будь-де, у будь-яких органах — коли строк повноваження завершується, людина працює до того моменту, поки прийде той, кому вона передасть справу. Тут сформована була ситуація конфлікту для того, щоб вплинути на судовий орган, який буде розглядати підсумкове рішення, якщо таке буде оскаржено. Очевидно, що готувались до оскарження, тому і задіяли таку технологію відразу. Створювали враження, що там є якийсь конфлікт і проблема. Проблему намагались створити з тим, щоб іншій людині передати право керувати судом. Цього не відбулось. Втручання правоохоронних органів теж поставило крапку намаганню зробити другу печатку, яку зробили. Печатку вилучено, знищено. І жодних паралельних структур там немає. Суд функціонує, і рішення, якщо буде оскарження, ухвалюватиметься повним складом суду, незалежно від того, хто там керівник. І всі 54 судді (дасть Бог, нікого не буде на лікарняному у цей день) поставлять свої підписи під цим рішенням. Тому я поставлю крапку у тім, що якимось чином відсутність новопризначеного керівника може впливати на рішення, які будуть колегіально ухвалюватись у суді. Тому що в нас, на жаль, припинило існування Міністерство внутрішніх справ. Його номінальний керівник пішов в агітатори до кандидата у Президенти. Думав, що можна виконувати свої функції агітатора, поєднуючи адміністративні можливості Міністерства внутрішніх справ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

> Можливо, настане час, коли і ті, хто на високих посадах знаходяться і переступають закони виборчих кампаній, також будуть відповідати за кожну свою дію.

Ред.: — Ви торкнулися ще однієї теми — участі людей, які працюють на державних посадах, у виборчих кампаніях, зокрема і міністра внутрішніх справ. Скажіть, наскільки це в принципі законно?

Лавринович: — У принципі це заборонено законом...

Ред.: — І як в цій ситуації треба з цими людьми поводитися. Є якісь норми відсторонення їх від посад?...

Лавринович: — Є такі норми, і хотів навіть побачити в цьому складі парламенту їх застосування. Ці люди мають бути відправлені у відставку, а потім вже відповідати на питання тих, хто буде проводити дослідження, наскільки ця людина переступила закон, які наслідки, яка міра відповідальності.

Ред.: — Якщо є закон, то, очевидно, визначена і міра відповідальності? В якій формі вона може бути?

Лавринович: — Міра відповідальності виноситься вже судом, якщо в тому є потреба, після того, як будуть завершені слідчі дії. А слідчі дії починаються після дослідчої перевірки. Відповідальність може бути дисциплінарною, цивільною, адміністративною або кримінальною.

Ред.: — Але ж у нас ще жоден чиновник високого рангу не сів.

Лавринович: — Високого рангу — ні. Можливо, настане час, коли і ті, хто на високих посадах знаходяться і переступають закони виборчих кампаній, також будуть відповідати за кожну свою дію.

Ред.: — Скажіть, будь ласка, у разі порушення виборчих прав, куди можна оперативно звернутися? Наприклад, на виборчій дільниці...

Лавринович: — Ви можете звернутися до голови дільничної комісії. Треба обов'язково скласти акт з підписами свідків і показати голові комісії, який має зразу усунути це порушення. Ці акти потім будуть обов'язково розглядатися в суді.

Ред.: — Чи є в штабах система фіксації порушень, які відбуваються на виборчих дільницях і узагалі під час виборів?

Лавринович: — Звичайно, є! Я не знаю, чи в усіх, але в серйозних, які справді йшли на вибори (бо з 18 претендентів було 6-7 кандидатів, решта — масовка), звичайно, є. Я в день голосування показував три томи зібраних порушень. Я віддав їх журналістам, там не було серйозних, і ми не збирались їх використовувати для судових розглядів, тому що на загальний результат це мало впливає. Кілька тисяч у нас зареєстровано у першому турі. Переважна більшість, гадаю, — ненавмисних.

Ред.: — Скажіть, будь ласка. Ну, відбувся другий тур. Обов'язково хтось із кандидатів буде незадоволений. Які можливі подальші дії і взагалі можливий розвиток подій?

Лавринович: — Розвиток подій буде дуже простий. Буде доведено, що претензії кандидата, який програв, не мають під собою жодного підґрунтя і, незважаючи на всю істерику, буде проведена інавгурація, буде сформована необхідна адміністративна структура у Президента. І в короткий термін буде вирішено питання щодо формування парламентської коаліції або проведення дострокових парламентських виборів. Іншого сценарію не буде.

Ред.: — Зрозуміло. Теоретично, скажімо, мало віриться, що можливий ще один Майдан. Але! Раптом він відбудеться?...

Лавринович: — Не відбудеться.

Ред.: — Теоретично? Яка буде реакція?

Лавринович: — Реакція буде достатньо жорсткою. Я думаю, ніхто вже не сумнівається в цьому. Загальнопсихологічної підготовки на високому міжнародному рівні в Україні зараз не проводилося, ви це також бачили. Щоб задіяти всі способи впливу на мозок людей великої кількості і сформувати інфраструктуру, яку використали для того, щоб унеможливити виконання управлінських функцій в країні. Бо станом на грудень 2004-го року державна влада в Україні була паралізована. Сьогодні вона розхитана, вона проблемна — але вона існує. Тоді її просто не існувало. Цього не буде.

Ред.: — Одразу ясно, хто буде Президентом...

Лавринович: — Мені теж ясно.

Ред.: — Скажіть, будь ласка, які мають бути перші кроки Президента? Як він має співпрацювати з парламентом?

Лавринович: — Звичайно, Президент повинен обов'язково знаходити шлях того, щоб в конструкції, яка є в країні, максимально налагодити діалог для вирішення загальнодержавних питань. Перший крок — це створення політично відповідальної більшості в парламенті. Без цього не можна розмовляти з парламентом. Президент не може розмовляти із 450-ма окремо і окремо з кожним приймати 450 різних рішень. Це ж аксіоматично: парламент ухвалює рішення більшістю від конституційного складу. Більшість повинна бути ідентифікована: яка вона, що вона хоче. Тобто має бути зрозуміла лінія поведінки, потім під неї вибудовуються рішення. Якщо немає політичної більшості у парламенті, то співпрацювати немає з чим. Орган як такий конституційну функцію свою не може виконувати. Те, що маємо зараз: тобто парламент може працювати, але конституційну функцію у повному обсязі не виконує.

Ред.: — Ви говорите про реальну парламентську більшість вже кілька разів. Ви маєте на увазі, що парламентська більшість має бути близькою до Президента?

Лавринович: — Станом на сьогодні, я думаю, що це найбільш раціональний шлях.

Ред.: — Чи не є це небезпекою узурпації влади, коли парламент, уряд, відповідним чином усі інші структури будуть формуватися однією політичною силою?

Лавринович: — Тоді треба сказати, що всі демократичні країни мають узурповану владу. Є поділ влад і є поняття єдності влади. Монтеск'є ж недаремно вжив слово «гілки», не три дерева влади, а три гілки, які на одному стовбурі. Одна політична сила має більшість в парламенті, друга політична сила має свого Президента, третя — свій уряд. Це ж конструкція, яка не просто нікуди не їде, вона вибухне! В усіх країнах, якщо ти маєш (в Європі це малоймовірно, переважно з кимось коаліційно створюється) політичну більшість, політична більшість далі формує всю владу без винятку. Для того, щоб не було узурпації, існує судова система, яка поза політичними силами. Вона забезпечує чіткий нагляд за функціонуванням державної влади. І так само є певні повноваження і голови держави (чи то в короля, чи то в президента), який має право ухвалити рішення про діяльність парламенту, з якого почалося формування усієї влади, якщо виникає намагання зробити щось поза межами конституції чи узурпувати владу. Це працює. У президентській моделі так само. Обраний всенародно президент сам формує виконавчу владу за погодження у окремих позиціях з парламентом. І парламентський контроль у цьому достатньо жорсткий. Щоб не було перекосу, передбачаються права опозиції. Я думаю, що з 96-го до 2004 року у нас не виникло узурпації влади при тому, що повноваження Президента України були чи не найбільшими, які є не просто на Європейському континенті, а й на Північноамериканському також. Але є повноваження парламенту, який стримував, є Конституційний Суд, який визнавав неконституційними різні президентські укази. Тобто система працювала. А створювати мозаїку — це самогубство для країни. Треба визначати симпатії і навчитись підкорятись більшості, а більшості уважно слухати меншість, бо завтра вона буде більшістю.

> Треба визначати симпатії і навчитись підкорятись більшості, а більшості уважно слухати меншість, бо завтра вона буде більшістю.

Ред.: — Як ви думаєте, чи вдасться парламенту в лютому прийняти бюджет?

Лавринович: — Я б вам додав питання: а чи вдасться створити в лютому Кабінет Міністрів, якому вдасться розробити проект бюджету?

Ред.: — Тобто Україна чекатиме до березня?

Лавринович: — Березань — це теж оптимістично. Я думаю, що цей уряд не зробить проект бюджету. Наступний уряд може бути сформований якнайскоріше на початок березня або кінець лютого. Велику роботу потрібно зробити. Якщо все буде іти інтенсивно і без величезної протидії — у березні вже може бути бюджет.

Ред.: — Дякуємо за розмову.

Лавринович: — Будь ласка.

ПОСТАНОВА
ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про внесення змін до складу дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць, утворених відповідно до постанови Центральної виборчої комісії від 21 грудня 2009 року № 526 «Про утворення дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць закордонного виборчого округу з виборів Президента України 17 січня 2010 року»

Розглянувши заяви членів дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць про складення їх повноважень, постанови дільничної виборчої комісії закордонної виборчої дільниці № 82 від 17 січня 2010 року № 9, від 20 січня 2010 року № 10, відповідно до частини третьої статті 13, частини третьої статті 21, частин четвертої, одинадцятої, тринадцятої, чотирнадцятої статті 24, пунктів 1, 5 частини четвертої статті 30, частини чотирнадцятої статті 85 Закону України «Про вибори Президента України», керуючись статтями 11—13, пунктами 1, 5, 17 статті 18 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Припинити достроково повноваження таких членів дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць:

дільнична виборча комісія закордонної виборчої дільниці № 29
Ісламська Республіка Іран
Посольство України в Ісламській Республіці Іран (1994833951, м. Тегеран, пл. Ванак, вул. Ванак, 73)

Михальчук Олег Борисович, голова дільничної виборчої комісії, 1969 року народження, освіта вища, проживає в Ісламській Республіці Іран - від Міністерства закордонних справ України (у зв'язку з особистою заявою);

дільнична виборча комісія закордонної виборчої дільниці № 30
Ірландія
Посольство України в Ірландії (м. Дублін 4, Болсбрідж, Елгін Роуд, 16)

Швидків Оксана Степанівна, голова дільничної виборчої комісії, 1983 року народження, освіта вища, проживає в Ірландії - від кандидата на пост Президента України Ющенка В. А. (у зв'язку з особистою заявою);

дільнична виборча комісія закордонної виборчої дільниці № 54
Республіка Македонія
Посольство України в Республіці Македонія (1000, м. Скоп'є, вул. Альберт Швейцер, 7-9)

Вітковська Єлизавета Михайлівна, 1989 року народження, освіта середня, проживає в Республіці Македонія - від Міністерства закордонних справ України (у зв'язку з особистою заявою);

дільнична виборча комісія закордонної виборчої дільниці № 82
Російська Федерація Генеральне консульство України у Владивостоку (690091,м. Владивосток, вул. Світланська, 11/25)

Агафонова Людмила Петрівна, 1978 року народження, освіта середня, проживає в Російській Федерації - від Міністерства закордонних справ України (у зв'язку із систематичним невиконанням покладених на неї обов'язків, засвідченим двома рішеннями дільничної виборчої комісії з цього приводу);

Олійник Світлана Анатоліївна, 1972 року народження, освіта вища, проживає в Російській Федерації - від Міністерства закордонних справ України (у зв'язку із систематичним невиконанням покладених на неї обов'язків, засвідченим двома рішеннями дільничної виборчої комісії з цього приводу);

Олійник Сергій Васильович, 1970 року народження, освіта середня, проживає в Російській Федерації - від Міністерства закордонних справ України (у зв'язку із систематичним невиконанням покладених на нього обов'язків, засвідченим двома рішеннями дільничної виборчої комісії з цього приводу);

дільнична виборча комісія закордонної виборчої дільниці № 107
Французька Республіка
Консульство України в Марселі (13006, м. Марсель, вул. Ру де Бріньоль, 38)

Гришина Оксана Василівна, секретар дільничної виборчої комісії, 1971 року народження, освіта вища, проживає у Французькій Республіці - від Міністерства закордонних справ України (у зв'язку з особистою заявою);

Долбак Любов Василівна, 1981 року народження, освіта середня, проживає у Французькій Республіці - від Міністерства закордонних справ України (у зв'язку з особистою заявою);

Квітка Оксана Миколаївна, 1985 року народження, освіта середня, проживає у Французькій Республіці - від Міністерства закордонних справ України (у зв'язку з особистою заявою);

Скришевська Ірина Анатоліївна, 1981 року народження, освіта вища, проживає у Французькій Республіці - від Міністерства закордонних справ України (у зв'язку з особистою заявою);

Тимошенко Олександр Сергійович, 1953 року народження, освіта середня, проживає у Французькій Республіці - від Міністерства закордонних справ України (у зв'язку з особистою заявою);

Тимошенко Світлана Петрівна, заступник голови дільничної виборчої комісії, 1957 року народження, освіта середня, проживає у Французькій Республіці — від Міністерства закордонних справ України (у зв'язку з особистою заявою).

2. Призначити головами дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць таких членів цих комісій:

дільнична виборча комісія закордонної виборчої дільниці № 29
Ісламська Республіка Іран
Посольство України в Ісламській Республіці Іран (1994833951, м. Тегеран, пл. Ванак, вул. Ванак, 73)

Соснова Ольга Анатоліївна, 1970 року народження, освіта середня, проживає в Ісламській Республіці Іран - від Міністерства закордонних справ України;

дільнична виборча комісія закордонної виборчої дільниці № 30
Ірландія
Посольство України в Ірландії (м. Дублін 4, Болсбрідж, Елгін Роуд, 16)

Гринишин Іван Володимирович, 1979 року народження, освіта вища, проживає в Ірландії - від Міністерства закордонних справ України.

3. Призначити заступником голови дільничної виборчої комісії закордонної виборчої дільниці такого члена цієї комісії:

дільнична виборча комісія закордонної виборчої дільниці № 107
Французька Республіка
Консульство України в Марселі (13006, м. Марсель, вул. Ру де Бріньоль, 38)

Журба Сергій Володимирович, 1971 року народження, освіта вища, проживає у Французькій Республіці - від Міністерства закордонних справ України.

4. Призначити секретарем дільничної виборчої комісії закордонної виборчої дільниці такого члена цієї комісії:

дільнична виборча комісія закордонної виборчої дільниці № 107
Французька Республіка
Консульство України в Марселі (13006, м. Марсель, вул. Ру де Бріньоль, 38)

Зеленюк Світлана Анатоліївна, 1986 року народження, освіта середня, проживає у Французькій Республіці - від Міністерства закордонних справ України.

5. Цю постанову опублікувати в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр», а також надіслати Міністерству закордонних справ України для передачі дільничним виборчим комісіям закордонних виборчих дільниць №№ 29, 30, 54, 82, 107.

Голова Центральної виборчої комісії В. ШАПОВАЛ.

29 січня 2010 року.
№ 166.

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення 800-річчя заснування міста Бібрка Львівської області та 540-річчя надання місту Магдебурзького права

Враховуючи вагому історичну роль міста Бібрка в загальній історії України, беручи до уваги значення його пам'яток архітектури, археології, історії і культури та у зв'язку з наближенням 800-річного ювілею міста та 540-річчя надання йому Магдебурзького права, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Відзначити на державному рівні 800-річчя заснування міста Бібрка Львівської області та 540-річчя надання місту Магдебурзького права.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

1) видати розпорядження про відзначення 800-річчя заснування міста Бібрка Львівської області та 540-річчя надання місту Магдебурзького права;

2) у тижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів з відзначення 800-річчя заснування міста Бібрка Львівської області та 540-річчя надання місту Магдебурзького права;

3) у двотижневий термін після утворення зазначеного організаційного комітету затвердити план заходів з відзначення 800-річчя заснування міста Бібрка Львівської області та 540-річчя надання місту Магдебурзького права, у якому передбачити:

проведення урочистих зборів за участю представників Міністерства культури і туризму України, Міністерства освіти і науки України, широкого кола державних діячів, діячів культури та митецтв України, представників громадських організацій;

організацію культурно-мистецьких та освітніх заходів;

проведення науково-дослідницьких робіт з вивчення культурного надбання міста Бібрка;

реставрацію пам'яток архітектури і монументального мистецтва у місті Бібрка;

заходи з впорядкування комунального господарства міста;

популяризацію культурного надбання міста Бібрка, зокрема організацію видання історико-краєзнавчих нарисів про місто;

4) врахувати при підготовці проектів законів України про Державний бюджет України на 2010 рік та про Державний бюджет України на 2011 рік відповідно видатки на проведення заходів з відзначення 800-річчя заснування міста Бібрка Львівської області та 540-річчя надання місту Магдебурзького права.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити широке висвітлення у засобах масової інформації заходів з підготовки та відзначення 800-річчя заснування міста Бібрка Львівської області та 540-річчя надання місту Магдебурзького права.

4. Запропонувати:

Національному банку України виготовити і ввести в обіг ювілейні монети, присвячені 800-річчю заснування міста Бібрка Львівської області та 540-річчю надання місту Магдебурзького права;

Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати серію поштових марок, присвячених 800-річчю заснування міста Бібрка Львівської області та 540-річчю надання місту Магдебурзького права.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти відповідно на Комітет Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики, Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності, Комітет Верховної Ради України з питань бюджету.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
19 січня 2010 року.
№ 1809-VI

Закон України

Про ратифікацію Угоди про грант (Проект ядерної безпеки Чорнобильської АЕС) між Європейським банком реконструкції та розвитку (як Розпорядником коштів Гранта з Рахунка ядерної безпеки), Кабінетом Міністрів України та Державним комітетом ядерного регулювання України (як Одержувачем)

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду про грант (Проект ядерної безпеки Чорнобильської АЕС) між Європейським банком реконструкції та розвитку (як Розпорядником коштів Гранта з Рахунка ядерної безпеки), Кабінетом Міністрів України та Державним комітетом ядерного регулювання України (як Одержувачем), підписану 8 липня 2009 року в м. Києві, ратифікувати.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
20 січня 2010 року.
№ 1813-VI.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Прискорив проведення газу

З приємної події розпочався 2010 рік в селі Четвертня Маневицького району. Цими днями сюди прийшов блакитний вогник. З газифікацією села мешканців Четвертні привітав народний депутат України Євген Кирильчук, який постійно докладав зусиль, щоб прискорити цю подію.

Щоб свято відбулося, мешканцям села довелося зібрати 824 тисячі гривень. Звичайно, не обійшлось і без державної підтримки: у грудні минулого року Кабінет Міністрів виділив на завершення цих робіт 320 тисяч гривень. Четвертня стала першим селом Маневицького району, куди надійшло блакитне паливо. Як розповів голова районної ради Андрій Сопронюк, незабаром газ зможуть отримати села Годомичі і Криничне. На черзі — Боровичі, Грузятин.

Нині лише два райони Волині — Шацький та Любомльський — не мають природного газу. Щодо Маневицького, то цієї зручності тут з нетерпінням чекають у райцентрі, селищі Колках та інших населених пунктах.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Вілкула О. Ю.:
Михайловича Юрія Костянтиновича (номер посвідчення 58/08);

народного депутата України Каплієнка В. В.:
Данилішина Андрія Миколайовича (номер посвідчення 321/06);
Затишного Юрія Петровича (номер посвідчення 321/16);

народного депутата України Матвійчука Е. Л.:
Паламарчука Володимира Васильовича (номер посвідчення 130/12);
Семко Лариси Анатоліївни (номер посвідчення 130/17);

народного депутата України Трофименка В. В.:
Строганцева Сергія Вікторовича (номер посвідчення 330/18);
Дранка Володимира Григоровича (номер посвідчення 330/19).

Управління кадрів.

Завтра в Києві відкривається VI міжнародна виставка «ІнтерАгро 2010»

У парламенті зареєстровано законопроект, що передбачає скасування державного регулювання виробництва цукру

В АПК барани не перевелися

ПІДСУМКИ

Якщо вірити офіційним звітам Держкомстату, в господарствах усіх категорій порівняно з 2008 роком загальні обсяги виробництва м'яса (реалізації худоби та птиці на забій у живій вазі) збільшено у 8 регіонах. Найістотніше, стверджує статистика, — в агроформуваннях Черкаської (на 24%) та Дніпропетровської (на 8%) областей. Водночас значне скорочення обсягів виробництва м'яса відбулося в Одеській (на 19%), Миколаївській (на 13%), Чернігівській (на 12%), Вінницькій (на 9%), Кіровоградській, Хмельницькій, Тернопільській, Сумській (на 7%) та Київській (на 6%) областях.

У структурі реалізації худоби та птиці на забій сільськогосподарськими підприємствами (крім малих) частка птиці всіх видів становила 66,2% (у 2008-му — 61,9%), зокрема, бройлерів — 95,4% (94,9%); великої рогатої худоби — 13,7% (16,6%), свиней — 19,9% (21,3%).

Порівняно з 2008-м в аграрних підприємствах (крім малих) обсяг вирощування худоби та птиці перевищено на 10,9% (на 148 тис. т), зокрема, птиці — на 12,8%, свиней — на 15,2%, а вирощування великої рогатої худоби зменшилося на 3,6%. Середньодобові прирости ВРХ на вирощуванні, відгодівлі та нагулі зросли на 4,5%, свиней — на 3,9% та відповідно становили 469 г та 376 г.

У сільськогосподарських підприємствах відношення загального обсягу вирощування худоби та птиці до реалізації тварин на забій становило 107,8% (у 2008-му — 102,6%). Перевищення обсягів вирощування над обсягами реалізації худоби та птиці на забій зафіксовано у 21 регіоні (від 103,2% до 141,9%), в Криму цей показник — 100%, а в Рівненській, Чернівецькій та Київській областях обсяги вирощування худоби становили 97,7—99,3% від обсягів її реалізації на забій.

Торік через скорочення поголів'я корів загальне виробництво молока зменшилося на 1,3%, зокрема в господарствах населення — на 3,1%, але зросло в сільськогосподарських підприємствах на 7% (за рахунок, стверджують у Держкомстаті, зростання продуктивності тварин). Середній надій молока від корови в аграрних підприємствах (крім малих) збільшився на 464 кг (на 13,4%) і становив 3926 кг. У господарствах населення, за розрахунками, пересічна корова за рік дала 4272 кг молока — на 112 кг (на 2,7%) більше, ніж у 2008-му. Загальне виробництво молока зменшено в 19 регіонах, із них найістотніше у Львівській, Київській (на 7%), Дніпропетровській, Запорізькій (на 6%), Волинській та Чернівецькій (на 5%) областях. Водночас зростання продуктивності корів офіційна статистика помітила в сільгосппідприємствах усіх регіонів. Найвищі надої молока зафіксовано у господарствах Київської (5179 кг), Черкаської (4619 кг), Харківської (4454 кг) та Полтавської (4411 кг) областей.

Загальне виробництво яєць від птиці усіх видів у країні збільшилося на 6%, як за рахунок зростання показника в аграрних підприємствах на 9% (при зростанні несучості курей-несучок з 280 до 282 яєць), так і в господарствах населення на 2,1%. Утім, значне скорочення виробництва яєць спостерігалося в Херсонській (на 15%), Чернігівській (на 8%), Чернівецькій і Луганській (на 5%) областях.

У господарствах населення обсяги реалізації худоби та птиці на забій зросли в 5 регіонах (від 0,7% до 4%) та залишилися на рівні 2008-го у Сумській області; виробництво молока збільшилося лише в Криму (на 0,2%) та Полтавській області (на 7%); яєць від птиці усіх видів — у 19 регіонах (від 0,1% до 17%).

Загальне поголів'я великої рогатої худоби скоротилося в усіх регіонах, крім Закарпатської та Луганської областей (зросло відповідно на 0,1% та на 2,5%); зокрема корів — у всіх регіонах, крім Закарпатської та Луганської областей (зросло відповідно на 0,1% та на 0,3%); овець і кіз — у 9 регіонах; птиці всіх видів — у 6 регіонах. Поголів'я свиней зросло в усіх регіонах, крім Волинської області (скоротилося на 0,5%). Найістотніше скорочення поголів'я ВРХ спостерігалося у господарствах Донецької (на 8%), Херсонської, Волинської (на 6%), Львівської, Кіровоградської, Полтавської та Івано-Франківської (на 5%) областей; овець і кіз — Запорізької (на 6%), Житомирської (на 5%) та Черкаської (на 4%) областей; птиці всіх видів — Вінницької (на 7%), Закарпатської (на 6%) та Київської (на 5%) областей.

На рівні початку минулого року збережено поголів'я великої рогатої худоби у Вінницькій області; овець і кіз — у Закарпатській та Хмельницькій областях.

Станом на 1 січня 2010-го в господарствах населення утримувалось 66,9% від загальної чисельності ВРХ (на початок січня 2009 року — 66,1%), зокрема, корів — 78,1% (на рівні показника на початок січня 2009 року), свиней — 53,7% (58,2%), овець і кіз — 82,6% (на рівні показника на початок січня 2009 року), птиці всіх видів — 47,7% (50,5%).

Торік у сільськогосподарських підприємствах (крім малих) зросло загальне надходження приплоду поросят (на 649,4 тис. голів, або на 16%) та ягнят і козенят (на 11 тис. голів, або на 8,4%); зменшилося надходження телят (на 28,2 тис. голів, або на 4,4%). У розрахунку на 100 маток, які були на початок 2009-го, вихід телят становив 74 голови (у 2008-му було 73 голови), поросят — 1581 голова (1422 голови), ягнят і козенят — 76 голів (73 голови).

Сільськогосподарські підприємства (крім малих) торік зменшили продаж населенню молодняку великої рогатої худоби (на 41,9 тис. голів, або на 17,2%) та свиней (на 22 тис. голів, або на 1,9%), але збільшили продаж молодняку птиці (на 11,2 млн. голів, або на 21,7%).

Зі статистичними звітами ознайомилася
Галина КВІТКА.

ПЕРСПЕКТИВА

Посіяли більше

За даними Держкомстату, під врожай-2010 озимих на зерно та зелений корм, включаючи ріпак, посіяно на площі 10,1 млн. га, що перевищує обсяг посіву під врожай-2009 на 2,9%, зокрема на зерно — на 8,6 млн. га (на 3,7% більше).

ДО РЕЧІ

Хіба ревуть воли...

Станом на 1 січня в аграрних підприємствах (крім малих), що займалися тваринництвом, було в наявності кормів усіх видів 3,3 млн. т корм. од. — на 12,1% менше, ніж на початок 2009 року, зокрема концентрованих — 1,3 млн. т корм. од. (на 20,6% менше). У розрахунку на одну умовну голову великої рогатої худоби припадало по 7,7 ц корм. од. кормів усіх видів, зокрема концентрованих — по 3,1 ц корм. од. (на 1 січня 2009-го відповідно 9,5 ц корм. од. та 4,3 ц корм. од.).

Скорочення забезпеченості сільськогосподарських тварин кормами всіх видів спостерігалося в аграрних підприємствах 23 регіонів; найістотніше зниження відбулося в Чернівецькій (на 43%), Луганській (на 36%), Донецькій, Херсонській (на 34%) та Запорізькій (на 31%) областях. Водночас у сільгосппідприємствах Закарпатської (на 10%) та Житомирської (на 7%) областей зафіксовано зростання забезпеченості тварин кормами на 10 і 7 відсотків відповідно.

Світлана МАКОВСЬКА.

Як присвоїти кадастровий номер ділянці, право на яку посвідчено держактом старого зразка

МАЙЖЕ ОФІЦІЙНО

Юридична служба Держкомзему пояснила процедуру отримання кадастрового номера у випадках, коли право на ділянку посвідчено держактом старого зразка.

Кадастровий номер земельної ділянки — це унікальний на території України код, який присвоюється кожній земельній ділянці з метою її ідентифікації і залишається незмінним протягом усього часу існування земельної ділянки як єдиного цілого. Кадастрові номери присвоюють земельним ділянкам усіх форм власності. У разі переходу прав на земельну ділянку від одного власника до іншого кадастровий номер її залишається без змін. Система кадастрової нумерації земельних ділянок єдина на всій території України.

Кадастровий номер присвоюється земельній ділянці на стадії кадастрових зйомок територіальними органами Держкомзему. При цьому використовується індексний кадастровий план об'єкта адміністративно-територіального устрою. Наявність кадастрового номера є підставою для формування Поземельної книги на земельну ділянку та здійснення державної реєстрації земельної ділянки. Кадастровий номер гарантує захист державою конституційних прав громадян та юридичних осіб на землю.

Відповідно до статті 132 Земельного кодексу України (далі — Кодекс) угоди про перехід права власності на земельні ділянки повинні містити кадастровий номер земельної ділянки. Згідно з частиною 6 статті 120 Кодексу істотною умовою договору, який передбачає набуття права власності на жилий будинок, будівлю або споруду, є кадастровий номер земельної ділянки, право на яку переходить у зв'язку з набуттям права власності на ці об'єкти.

Виготовлення державних актів на право власності та на право постійного користування земельною ділянкою здійснюється на підставі розробленої технічної документації із землеустрою стосовно складання документів, що посвідчують право на земельну ділянку (статті 25, 56 Закону України «Про землеустрій»), яка містить результати кадастрових зйомок.

Законодавство не передбачає обов'язковості для громадян заміни державного акта на право власності на земельну ділянку старого зразка на державний акт нового зразка. Відповідно до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 02.04.2002 р. №449 (із змінами) раніше видані державні акти на право власності на земельну ділянку залишаються чинними і підлягають заміні в разі добровільного звернення громадян.

Після отримання кадастрового номера земельної ділянки громадянин безплатно отримує довідку про його присвоєння.

Для вирішення питання про присвоєння кадастрового номера земельній ділянці необхідно звернутися до територіального органу земельних ресурсів із заявою про присвоєння земельній ділянці кадастрового номера.

Присвоєння кадастрових номерів на вже приватизовані земельні ділянки за наявного державного акта старого зразка повинно відбуватися на підставі технічної документації із землеустрою з відновлення меж земельної ділянки, виконання робіт із визначення геодезичних координат поворотних точок наявних меж земельної ділянки з прив'язкою до державної геодезичної мережі, а також внесення відомостей про земельну ділянку до бази даних автоматизованої системи державного земельного кадастру.

Технічна документація із землеустрою стосовно складання документів, що посвідчують право на земельну ділянку, а також документація щодо відновлення меж земельної ділянки розробляються землевпорядними організаціями, які мають ліцензії на проведення землевпорядних робіт. Такі організації є суб'єктами підприємницької діяльності, і в разі безкоштовного виготовлення технічної документації необхідно передбачити компенсацію з бюджету, що не передбачено в державному бюджеті.

Для належного складання технічної документації із землеустрою стосовно встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) та внесення відомостей про неї до автоматизованої системи державного земельного кадастру необхідно виконати низку процедур із ведення державного реєстру земель відповідно до вимог Тимчасового порядку ведення державного реєстру земель, затвердженого наказом Держкомзему від 02.07.2003 р. №174 та зареєстрованого в Мін'юсті 25.07.2003 р. за №641/7962, а саме: перевірку та обробку інформації на магнітному носії (обмінного файлу), внесення відомостей до бази даних автоматизованої системи ведення державного земельного кадастру та внесення записів до Поземельної книги.

Загальна вартість послуг зі складання технічної документації із землеустрою стосовно встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), внесення відомостей до бази даних автоматизованої системи ведення державного земельного кадастру, перевірки та обробки інформації на магнітних носіях та внесення записів до Поземельної книги, що надаються структурними підрозділами державного підприємства «Центр державного земельного кадастру», визначається відповідно до Розмірів оплати земельно-кадастрових робіт та послуг, затверджених спільним наказом Держкомзему, Мінфіну та Мінекономіки від 15.06.2001 р. №97/298/124, зареєстрованих в Мін'юсті 10.07.2001 р. за №579/5770 (із змінами).

У разі наявності архівних примірників технічної документації із землеустрою стосовно складання документів, що посвідчують право на земельну ділянку, або проекту відведення земельної ділянки в територіальних органах Держкомзему для присвоєння кадастрового номера територіальним підрозділом Держкомзему здійснюються роботи з формування обмінного файлу для внесення даних про земельну ділянку до автоматизованої системи державного земельного кадастру.

Після отримання кадастрового номера земельної ділянки громадянин безплатно отримує довідку про його присвоєння.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Озимі гартуються, зате фінанси заморозились

І це змушує замислитись над врожайною стратегією

ТЕНДЕНЦІЯ

Таких зим, коли стовпчик термометра вночі тримався близько тридцятиградусної морозної позначки майже протягом тижня, подільські аграрії не пригадують давно. М'які умови минулих років змусили багатьох заговорити і про потепління, і про зміну клімату, а відповідно, і про нову аграрну тактику, коли роботи на полях затягувались ледь не до грудня і значно раніше, ніж колись, розпочиналась посівна. То чи вплинуть січневі морози на майбутні сходи? Сьогодні це не риторичне запитання для селян.

Що не засохло восени, те не пропало

Фахівці відділу рослинництва обласного управління сільського господарства одразу заспокоїли: зима хоча й сувора, але ніяких серйозних ризиків для посівів поки що не несе. Мороз страшний, коли вдарить зненацька, по неприкритих снігом полях. Але, як свідчить агрономічна наука, снігове покривало вже у дванадцять—п'ятнадцять сантиметрів захищає посіви від вимерзання. А для наших полів нинішня зима не пошкодувала опадів — в середньому сніговий покрив сягає тридцяти сантиметрів, і це означає, що мороз посівам не загрожує.

Для того, щоб побачити, в якому стані перебувають посіви, в багатьох районах уже взяли на дослідження так звані польові моноліти — вирубані із замерзлого ґрунту невеликі латки землі разом із посівами. Якщо їх розмістити в умовах, близьких до весняного клімату, одразу буде видно, наскільки дужими є сходи, чи готові вони піти в ріст.

Агрономів налякали не так зимові морози, як осіння посуха. Адже в багатьох господарствах так і не дочекались моменту, коли земля буде достатньо зволожена, щоб провести посів озимих. Насіння доводилось загорляти в пересушену землю. Та, попри всі тривожні очікування, озимі пшениця і ячмінь, а це основні зернові культури, — у доброму стані.

А от щодо озимого ріпаку, то прогнози не такі втішні. Культура, котра, на перший погляд, видавалась надзвичайно прибутковою та перспективною, виявилась доволі вибагливою до клімату, агротехніки та умов зберігання. У господарствах швидко зрозуміли: прибуток від ріпаку отримають лише тоді, коли всі умови матимуть збіг і будуть виконані до кінця.

Осіння ж посівна вже внесла свої корективи. Погода була така, що більшу частину ріпакових площ довелось засівати саме в посуху, а тому і сходи виявились не дуже добрими. До холодів рослини так і не змогли набрати потрібної сили, тому сніг хоч і захистив їх від морозів, проте не зробив міцнішими. У господарствах побоюються, що навесні значну частину ріпакових площ доведеться пересівати. А це немало, адже в краї озимим ріпаком засіяно понад 95 тисяч гектарів.

Утім, фахівці радять не шкодувати добрив і засобів захисту рослин, щоб зберегти ріпак. Адже вже тепер прогнозується, що ця культура буде однією з найдорожчих в наступному сезоні. Для цього є кілька вагомих причин, серед яких зменшення посівних площ і той-таки незадовільний стан посівів. У багатьох регіонах вони просто згоріли від осінньої посухи. Тому сподіватись на рекордні врожаї наступного року не доводиться. А коли так, то зрозуміло, що ціни автоматично зростатимуть.

> Господарствам доводиться орати і сіяти, спираючись не так на економічний розрахунок, як на хліборобську інтуїцію.

До того ж, якщо навесні доведеться пересівати ріпакові поля, то, швидше за все, їх замінять ячменем. А від останнього чекати таких само прибутків, як від ріпаку, навряд чи доведеться.

Сходи сильніші за кредити

Хоча синоптики прогнозують подальше утримання доволі низьких температур, керівників господарств більше лякають не примхи погоди, а невизначена фінансова ситуація. Минулий фінансовий рік, котрий мав би стати роком буряку та цукру, оскільки на державному рівні в галузі рослинництва декларувалася підтримка буряківництва і льонарства, виявився просто провальним. Попри неодноразові урядові обіцянки підтримки «солодкої» галузі, жодних дотаційних коштів в область так і не надійшло.

Щоправда, вже на початку нинішнього року із Мінагрополітики надійшов наказ, який начебто мав би розподілити кошти минулорічних дотацій. Однак цей документ так і не вніс ясності в заплутану ситуацію. Адже бюджет минулого року, який передбачав виділення згаданої допомоги із стабілізаційного фону, вже закрито. А цьогорічний головний документ держави не прийнято і навряд чи він перебере на себе ще й минулорічні борги.

Так само «замороженою» залишається і проблема з банківськими кредитами. Протягом минулого року в області назбиралось лише близько двох десятків господарств, котрим посміхнулось кредитне щастя. Решті доводилось обходитись власними грошовими ресурсами. І якщо їх вистачило для жнив і посівної, то від серйозних покупок нової техніки довелось відмовитись.

Загалом замість 170 мільйонів гривень позаторішніх державних дотацій торік аграрному секторові краю довелось обмежитись трохи більш як 50 мільйонами. Здавалося б, увесь цей фінансовий холод мав серйозно позначитись і на торішніх здобутках, і на перспективах цьогорічного врожаю. Та вийшло все навпаки: що важчі були фінансові та погодні умови, то кращими здобутками може похвалитись село.

Весняні прогнози не лякають

Хоч би хто що казав про нестабільність ситуації, несприятливі фінансові умови та інші проблеми, а господарства наперекір усьому не тільки не зменшили, а ще й наростили площі осінніх посівів. Замість прогнозованих 190 тисяч гектарів озимої пшениці засіяли понад 206 тисяч. А план з озимого ячменю взагалі виконано майже на двісті відсотків.

За всіх нарікань на те, що не виплачено бурякові дотації, не працювали окремі цукрові заводи, в області під солодкими коренями планують збільшити площі на десять тисяч гектарів. Підтвердженням серйозності цих намірів може бути хоча б те, що виорані на зяб 419 тисяч гектарів також перевищили прогнозовані площі оранки.

Відсутність коштів не завадила господарствам уже на початку січня мати запас близько двох третин від норми насіння. Та й за небувалої дорожнечі мінеральних добрив хороші господарі також зробили невеликі запаси. Тож є сподівання, що до початку весняних робіт дефіциту матеріально-технічних ресурсів також не буде.

Фахівці прогнозують, що пшениця, так само як і ячмінь, перезимує без втрат.

Такі виробничі перемоги на тлі кризової нестабільності ставлять більше запитань, ніж дають відповідей. Якщо рослинництво може не просто втриматись на певній межі, а ще й розвиватись практично без додаткового кредитування і жодної державної підтримки, то чи потрібна остання взагалі?

> Якщо рослинництво може не просто втриматись на певній межі, а ще й розвиватись практично без додаткового кредитування і жодної державної підтримки, то чи потрібна остання взагалі?

Питання дискусійне. З одного боку, можна зрозуміти керівників господарств, котрі не готові відмовитись від грошової державної допомоги. З другого, залишається незрозумілим, для чого надавати її тим, хто і сам може впоратися з усім технологічним процесом від посівної до продажу врожаю і ще отримати при цьому прибутки.

На жаль, чітких і логічних відповідей на ці запитання немає. А звідси — непередбачуваність перспектив, планів і цін. Господарствам доводиться орати і сіяти, спираючись не так на економічний розрахунок, як на хліборобську інтуїцію. Добре, коли не підводять досвід, терплячість і велика працелюбність. Тоді й весняні прогнози не лякають. Навіть за всієї їхньої невизначеності.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (з архіву «Голосу України»).

На ріпак жодної надії

СИТУАЦІЯ

Хоч як дивно, на півдні Вінницької області морози були дужчі, ніж у центрі та північних районах краю. Так, у селі Писарівка Ямпільського району, який межує з Молдовою, вранці 27 січня термометр показував мінус 27 градусів.

В обласному центрі на цей час було мінус 22. Ще сильніше «припікало» в Писарівці напередодні — 30 градусів нижче нуля показували термометри в центрі села, а в низині понад річкою температура була нижча ще на три градуси. На запитання про те, як позначилися такі кліматичні умови на озимих культурах, керівник місцевого господарства СТОВ «Писарівське» Віталій Віт відповів, що пересівати навесні доведеться тільки площу під озимим ріпаком. Але не морози стали причиною загибелі посівів цієї олійної культури.

— Ріпак «вбила» посуха, — каже Віталій Олексійович. — Восени, як і влітку минулого року, наші поля були жадібні до вологи. Обминали їх дощі. А ріпак вологу любить. Без неї сходи рослин виявилися дуже кволі. Ми вже з осені бачили, що на ріпак немає ніякої надії. Тому запаслися насінням кукурудзи і соняшнику. Саме ці культури плануємо розмістити на площі, зайнятій під озимим ріпаком. А вона чимала — 400 гектарів, це 90 відсотків площ усіх озимих. Одне слово, з ріпаком ми прогадали. Це вже очевидно. Така само ситуація в інших господарствах району. Більшість із них, як і ми, віддали перевагу ріпаку.

> Після таких морозів зменшиться мороки в боротьбі зі шкідниками посівів — більшість із них не витримують холодів.

Снігу багато, але фахівці господарства не поспішають з прогнозами, чи «напоїть» він поля. «Якщо настане раптове потепління, а для півдня це характерно, — каже Віктор Гречанюк, — то вся волога стече в річки. Сподіватимемося, що сніг танутиме поступово...»

Так само пропав ріпак ще в одному південному районі краю — Могилів-Подільському. Однак тут, у сусідів ямпільців, площі ріпаку набагато менші, під цю культуру відвели лише 17 відсотків озимого клину. «Ріпак увійшов у зиму не такий, як треба, — каже головний агроном Могилів-Подільського районного управління сільського господарства Олег Ладанюк. — Доведеться навесні пересівати.

Тішить господарників те, що після таких морозів зменшиться мороки в боротьбі зі шкідниками посівів. Більшість із них не витримують холодів.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

РЕАЛІЇ

Льодова кірка знову загрожує недоборами

У Полтавській області 30 відсотків озимих перебувають під кіркою льоду й можуть загинути.

Якщо морози не відступлять, трохи менш як шоста частина посівів не доживе до весни й на Харківщині — там вкрито льодом майже 80 тисяч гектарів озимих пшениці, жита та рапсу, повідомляє УкрАгроКонсалт.

Льодова кірка значно обмежує доступ кисню до паростків. Поки що критичної ситуації немає, запевняють фахівці, але якщо крижаний панцир протримається довше трьох-чотирьох декад — це може негативно позначитися на стані рослин.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 17 (4767)
ВІВТОРОК, 2 ЛЮТОГО 2010

На автотрасах Полтавської області з 1 лютого обмежено рух вантажного транспорту вагою понад 10 тонн у зв'язку зі значними деформаціями дорожнього покриття *(Укрінформ)*

У горах Криму зберігається небезпека сходження снігових лавин, особливо небезпечним є східний схил гори Чатир-Даг, що виходить до Ангарського перевалу, де проходить траса Сімферополь—Ялта, *попереджає Головне управління МНС України в Криму*

У НОМЕР

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Цукор дорожчає незаконно

Хмельницьке обласне територіальне відділення вимагає зниження цін на соціально важливі продукти харчування. Рекомендації втриматись від необгрунтованого підвищення цін на продукти воно адресувало Хмельницькій обласній спілці споживчих товариств, Хмельницькому міському споживчому товариству «Кооператор», ТОВ «Хмельницькуніком» (оптовий ринок «Дубове»), 5 супермаркетам та 5 цукровим заводам області.

За результатами моніторингу протягом січня роздрібні ціни на основні продукти харчування зросли, хоч об'єктивних причин для цього немає.

«Ми рекомендували всім суб'єктам не підвищувати ціни на основні соціально важливі продукти харчування та не створювати штучний дефіцит на них. Порушники притягатимуться до відповідальності», — повідомив голова відділення Віталій Олуйко.

Віра ШПИЛЬОВА.

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ

На лікарняне ліжко через балончик з парфумами

У Лисичанському багатопрофільному ліцеї одна із дев'ятикласниць розбризкала у кімнаті для занять концентрат парфумів, через що четверо дівчат опинилися у лікарні з ознаками отруєння невідомою інгаляційною речовиною. Двох дев'ятикласниць відправили до реанімації, двох — до соматичного відділення. Нині здоров'я школярок поза небезпекою. Головний лікар міської дитячої лікарні Володимир Валуйський, який тримав у руках той балончик, розповів, що від нього йшов дуже неприємний подразнюючий запах, що явно не відповідає туалетній воді. За словами власниці балончика, вона його купила у кіоску. Залишки рідини відправлено на експертизу.

Алла АНТІПОВА.

УЖГОРОД

Закарпатців нагородили орденами за порятунок євреїв

За мужність і самопожертву, проявлені у часи окупації краю хортистською Угорщиною, нагороджено закарпатців, які рятували євреїв від фашистського геноциду. Зокрема, орденом «За мужність» III ступеня відзначено Василя Гартнера із села Тур'я Поляна Перечинського району, Василину Плиску із Ганич, Василя та Миколу Феєрів з Великої Уголки Тячівського району, Марію Шутко з міста Хуст і Петра Юращука із села Вишкова цього ж району. Про це **«Голосу України» повідомили в управлінні інформації та зв'язків із громадськістю Закарпатської облдержадміністрації.**

Нагадаємо, що у квітні 1944 року на Закарпатті проти євреїв почалися масові репресії. Сотні з них протягом довгих сімох місяців переховували місцеві жителі, котрі ризикували не тільки своїм, а й життям родин і близьких родичів. Врятовані від загибелі у концтаборах євреї та їхні нащадки вдячні мужнім закарпатцям за проявлену відвагу.

Василь НИТКА.

Дрібні ДТП оформлятимуть за принципом «європротоколу», а «даішники» займуться незастрахованими

У всіх цивілізованих країнах світу дрібні ДТП фіксуються без участі співробітників ДАІ. А в нас «смішна» подряпина або вм'ятина може паралізувати півміста. Годинами вичікуючи «працівників жезла», водії гають дорогоцінний час і створюють пробки.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Уже найближчим часом таких ситуацій можна буде уникнути. В першій половині цього року в Україні планують запровадити спрощену систему оформлення ДТП — так званий європротокол або єврорапорт.

— Оформлений документ одразу буде передаватися страховикові для розгляду й ухвалення рішення про виплату страхового відшкодування потерпілим, — пояснює президент Моторного (транспортного) страхового бюро (МТСБ) Володимир Романишин.

При цьому для впровадження «європротоколу» потрібно внести необхідні зміни в законодавство, а також охопити «автоцивілкою» до 90% власників автомашин.

У ДАІ, схоже, теж не проти нововведення. Кажуть, «єврорапорт» — крок уперед, який ми повністю підтримуємо».

— У 2009 році зафіксовано 230 тис. ДТП, і тільки 30 тис. із них — це випадки з потерпілими, де стоїть питання про порушення кримінальної справи. Всі інші, а це 200 тис. ДТП, — майнові суперечки, в які не повинна втручатися міліція. Адже це 100 тис. робочих змін інспекторів ДАІ, які в цей час зможуть виконувати свої прямі обов'язки — стежити за порядком на дорогах. Крім того, якщо дрібні ДТП будуть оформлятися без участі ДАІ, це дозволить їхнім учасникам уникнути адмінвідповідальності, що нині настає у всіх випадках, — сказав начальник Департаменту ДАІ МВС України Сергій Коломієць.

За його словами, в 2010 році Державтоінспекція має намір посилити контроль за наявністю у водіїв поліса автоцивільної відповідальності. «Якщо торік співробітники ДАІ у своїй роботі робили ставку на скорочення аварійності на дорогах, то тепер пріоритет буде віддано виконанню водіями всіх необхідних адміністративних вимог, у тому числі наявності поліса ОСАЦВ», — підкреслив начальник ДАІ МВС.

До слова, в 2009 році за відсутність полісів обов'язкового страхування автоцивільної відповідальності оштрафовано 110 тис. автовласників.

Тим часом впровадження «європротоколу» підтримують і в Мін'юсті. Так, заступник міністра Володимир Богатир зазначив, що відомство також висловлюється за якнайшвидше впровадження такої форми. Однак така новація зажадає змін у законодавстві, а тут усе залежить від Верховної Ради.

Наталія ОВДІЄНКО.

ДОВІДКА

У 2009 році кількість загиблих у аваріях скоротилася на 39,9% — з 7 тис. до 5,3 тис., а травмованих — на 27,8% (з 63 тис. до 45 тис.). Якщо в 2007 році щодня на дорогах умирало 27 чоловік, у 2008-му — 21, то в 2009 році — вже 14.

У Дніпрі масово гине риба

У найбільших нерестовищах центральної частини Кременчуцького водосховища, розташованих в урочищах Очеретяне та Байкал, масово гине риба.

— Через зниження рівня води в осінній період, — **коментує ситуацію державний інспектор головного управління держрибохорони в Черкаській області Юрій Трофименко,** — мальки риб опинилися на мілині відрізаними від Кременчуцької водойми. — На одному квадратному метрі ми нарахували до 400 штук загиблих мальків сазана, сома, судака, щуки, ляща. Торік ми втратили через задуху понад 30 тонн риби. Цієї морозної зими, коли крига у нерестилищах сягає товщини 15 сантиметрів, ці збитки будуть набагато більшими. За нашими підрахунками, загинуло вже близько 7 тонн риби. Втрати рибного господарства становлять понад 2,5 мільйона гривень.

Аби зарадити щорічному лихові, пояснюють рибінспектори, необхідно прорити рів, котрий з'єднав би 300-гектарні нерестилища з водосховищем. На днопоглиблювальні роботи держава виділила 100 тисяч гривень. Уже виготовлено й відповідну проектну документацію. Ось тільки дві сільради, села Леські та Червоної Слободи, не дають згоди на поглиблення урочищ.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На Миколаївщині народу поменшало

На початок нинішнього року Миколаївщина зменшилася на 5,6 тисячі осіб. Крім того, за даними Головного управління статистики в області, зріс рівень зареєстрованого безробіття. В області нині не зайнято 2,4 відсотка працездатного населення.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Воюють з надлімітним струмом

У Рівному розробили і почали застосовувати прилад, який унеможливлює використання надлімітної електроенергії. Цей лічильник простий і водночас гарантує стопроцентне автоматичне відключення електропостачання, якщо споживач перебрав установлену норму або різко збільшив потужність споживання. Як вважають у компанії «Ей-І-Ес Рівнеенерго», саме такі непередбачені випадки головним чином спричиняють пожежі на електропідстанціях і виведення їх із ладу, як це недавно сталося поблизу Рівненського центрального продовольчого ринку, коли частина міста на півдня залишилася без світла.

Експериментальні лічильники, які журналістам продемонстрував керівник «Ей-І-Ес Рівнеенерго» Вадим Кухтій, встановлюють насамперед у тих споживачів, котрі не дотримуються договірних умов і попри неодноразові попередження продовжують споживати електроенергію понад встановлений ліміт.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Газ продовжує забирати життя

Сім'я з чотирьох осіб, загинула в Озадівці Бердичівського району. Мешканці прилеглих будинків звернули увагу на те, що вже кілька днів у сусідній оселі протягом доби не вимикають світла, а на вулицю ніхто не виходить. Дільничний інспектор міліції застав таку картину: у кухні з духовки виходив газ. Глава сім'ї, якому вже за вісімдесят, двоє його синів та невістка загинули в кімнаті біля ввімкненого телевізора. Хоча газ витікав кілька днів, були ввімкнені електроприлади, а на додачу на кухні ще й працював опалювальний котел, вибуху не сталося: газ забрав життя людей тихо й непомітно...

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Пасажирський автобус згорів після зіткнення з таксі

П'ятеро людей загинули та один потерпів внаслідок дорожньо-транспортної пригоди в Маріуполі (Донецька обл.) Зіткнулися і загорілися два легкові автомобілі «Ланос», вогонь перекинувся на пасажирський автобус ПАЗ, який віз працівників трамвайно-тролейбусного управління на роботу. За попередньою інформацією, один із водіїв легкового авто вирішив обігнати автобус на слизькій дорозі і «влетів» в інше авто. Машина перевернулася і загорілася. Пожежа також охопила другий автомобіль і автобус. Водій автобуса відчинив двері, і пасажири вискочили з салона неушкодженими. А ось тим, хто перебував у легкових авто, не пощастило: дивом урятувався лише один пасажир, якого в шоковому стані доставлено до лікарні.

Ліна КУЩ.

Фото Миколи РЯБЧЕНКА (УНІАН).

У 2009 році за відсутність полісів автострахування оштрафовано 110 тис. автовласників

Перший прикордонний знак між нашою країною та Молдовою встановлено на Вінниччині

— Демаркація україно-молдавського кордону дасть можливість двом нашим країнам вийти на якісно новий рівень реального стратегічного партнерства, — зазначив міністр закордонних справ України Петро Порошенко під час зустрічі з віце-прем'єр-міністром, міністром закордонних справ та європейської інтеграції Республіки Молдова Юрієм Лунке у селі Велика Кісниця Ямпільського району на Вінниччині. Тут відкрито перший прикордонний знак на центральній ділянці кордону між нашими державами.

У спільній заяві міністрів двох держав відзначається позитивна роль Місії Єврокомісії з надання допомоги у вирішенні питання демаркації кордону.

Перший знак встановлено після чотиримісячних переговорів з молдавською стороною. Повністю завершити демаркацію україно-молдавського кордону планується протягом двох років, уточнив Петро Порошенко. Загальна протяжність кордону між нашими державами становить трохи більше тисячі кілометрів, з них двісті кілометрів — на території Вінницької області.

Віктор СКРИПНИК.

Фото Олександра ЛАПІНА (Укрінформ).

Кишинів пропонує вести переговори з Євросоюзом разом

У лютому завершиться демаркація кордону між Україною й Молдовою. Про це вчора під час зустрічі з Прем'єр-міністром Молдови Владом Філатом сказала Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко.

«Наші дві команди роблять вагомий крок до завершення демаркації кордону між Україною й Молдовою. Це та ділянка, що знаходиться на Придністровській частині, вже проведено велику роботу, і перші технічні процедури на кордоні почалися. Протягом лютого ми зобов'язані врегулювати всі проблеми, пов'язані з невизначеними територіями та проблемами власності», — сказала Ю. Тимошенко.

Вона також зазначила, що в найближчі місяці буде підписано договір про політичну асоціацію між Україною і ЄС про зону вільної торгівлі.

У свою чергу Молдова пропонує Україні проводити спільні консультації для ефективніших переговорів з Євросоюзом про введення для громадян обох країн безвізового режиму. З такою пропозицією виступив гість Юлії Володимирівни Влад Філат.

«Більш ефективно ми рухатимемося й швидше вирішуватимемо ці питання, якщо будемо консультуватися й рухати наші інтереси разом», — сказав Філат.

Глава молдавського уряду повідомив, що Євросоюз направляє в Молдову наприкінці лютого першу технічну місію для початку переговорів про безвізовий режим.

У Давосі закрився Всесвітній економічний форум

У швейцарському Давосі закрився 40-й Всесвітній економічний форум. Учасники заходу — близько 2500 провідних бізнесменів і політиків — провели більш як 200 нарад.

Вони зазначили, що за минулий рік світову економіку вдалося стабілізувати. Тепер постало питання про те, якої стратегії дотримуватися надалі. На форумі не було підписано ніяких важливих угод. Учасники обмежилися прийняттям документа загального характеру, в якому відзначили успішний процес відновлення, але також звернули увагу на неподолані поки що відголоси кризи, найголовнішим серед яких було названо зростання безробіття.

Прем'єр не йде в президенти

Якщо українська інтрига навколо президентського крісла вже практично добігає розв'язки, то в сусідній Польщі, де президентські вибори відбудуться восени 2010 року, вона лише на стадії «зав'язки».

Спекуляції стосовно ймовірного переможця ведуться навколо незалежних соціологічних досліджень різних служб уже понад рік. Усі вони називали фаворитом перегонів нинішнього прем'єр-міністра Польщі Дональда Туска — лідера правлячої Громадянської платформи (ГП), щоправда, віддаючи йому президентський пост за результатами другого туру. Його головним суперником у передвиборній боротьбі розглядався глава польської держави Лех Качинський зі стабільною підтримкою електорату очолюваної його братом-близнюком партії «Право і справедливість» (ПіС).

Проте схеми й прогнози поламав прем'єр Туск, який заявив про відмову від участі в боротьбі за президентський палац на 2010—02015 рр. на користь важкої і результативної роботи на чолі уряду задля «цивілізаційної і економічної перемоги» в умовах кризи. «Більше добрих справ, важких завдань я зможу реалізувати, маючи в руках інструменти управління, а не живучи в палаці», — наголосив Д. Туск.

Отже, політологам і соціологам доведеться заново розпочинати свої дослідження-прогнози, а громадській думці — визначатися із політиком Громадянської платформи, якого вони були б готові підтримати замість «вибулого за власним бажанням» Дональда Туска. Проте інтрига зберігатиметься до середини травня, коли на з'їзді Громадянської платформи офіційно назвуть кандидата партії на участь у президентських перегонах.

За прогнозами політологів, ГП не має надто широкої «лави запасних» на посаду глави держави. Серед кандидатів називають очільника МЗС Радослава Сікорського та спікера Сейму Броніслава Коморовського. При цьому найімовірнішим прохідним на сьогоднішній день видається Сікорський, який здатний перемогти чинного президента за результатами другого туру. Деякі експерти вважають можливим домовленість ГП щодо підтримки в боротьбі на цю посаду Влодзімєжа Цімошевіча або Анджея Олеховського, які не є членами партії, зате мають потенціал об'єднати навколо себе ширші кола виборців, аніж електоральне поле однієї ГП, і здобути перемогу над чинним президентом уже в першому турі.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

СВІТ КОРОТКО

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ

За піратами стежать із Лондона

Посольство України у Великобританії підтримує постійний контакт з власником судна «Есіен глорі», а також із штабами протипіратських морських операцій «Аталанта» та НАТО, **повідомляє прес-служба МЗС.** Розвиток подій довкола переміщень захопленого піратами судна з 10 українцями, які є членами екіпажу, перебуває під постійним контролем. Переговори про звільнення тривають.

КНДР—ПІВДЕННА КОРЕЯ

Відновлено переговори про співробітництво

У північнокорейському прикордонному місті Кесон делегації Північної та Південної Кореї обговорили роботу спільного промислового комплексу, який відкрився в цьому місті в 2004 році, **передає радіо «Свобода».** Переговори розпочалися, незважаючи на інцидент на морському кордоні минулого тижня, коли берегова артилерія КНДР зробила кілька пострілів по спірному сектору моря.

ІРАК

У теракті загинули прочани

13 чоловік загинуло, 38 поранено в районі Багдада внаслідок теракту. Вибух здійснила терористка-смертниця. Всі загиблі й потерпілі були шиїтськими прочанами, що йшли в Кербелу (за 110 кілометрів на південь від Багдада), щоб відзначити Ашуру — день пам'яті онука пророка Мухаммеда імама Хуссейна, вбитого в VII столітті.

ЄГИПЕТ

Двоє наших туристів потрапили в аварію

Днями на півострові Синай через сильну піщану бурю автобус, який перевозив туристів на екскурсію із Шарм-ель-Шейха до Каїра, потрапив у ДТП. Серед постраждалих — два громадянина України, які одержали незначні ушкодження, **повідомляє прес-служба МЗС України.** Стан їхнього здоров'я не викликає стурбованості. На цей момент вони перебувають в одному з готелів Шарм-ель-Шейха.

Вилучено близько мільйона контрафактних дисків

На Луганщині співробітники СБУ припинили діяльність організованого злочинного угруповання, що спеціалізувалося на масштабних оптових поставках контрафактних компакт-дисків. Вартість вилученої у зловмисників продукції перевищує 10 мільйонів гривень.

Це кримінальне формування було одним із найбільших в Україні оптових постачальників контрафактної аудіовізуальної та гральної продукції на електронних носіях. Місячний оборот становив більше одного мільйона дисків на суму більш як 40 мільйонів гривень. Нелегальне розповсюдження й комплектація товару здійснювалися в чотирьох цехах, організованих у приватних квартирах у Луганську. Готову продукцію великими партіями поставляли в Київ, Одеську, Дніпропетровську, Донецьку області та багато інших регіонів України, а також реалізовували через мережу легальних спеціалізованих магазинів Луганської області. До складу угруповання входили понад 30 осіб, ще більше 20 громадян використовувалися як наймані робітники.

Організатор протиправного бізнесу й спеціальні «менеджери» постійно вивчали вітчизняний ринок аудіовізуальної й гральної продукції. Нові найменування запускалися у виробництво з урахуванням попиту й новинок, пропонованих правовласниками й легальними виробниками. Як відзначають фахівці, піратські диски виготовлялися на достатньо високому технологічному рівні й від ліцензійних часто відрізнялися тільки підробленою контрольною маркою без голограми. У ході спецоперації співробітники СБУ вилучили у цехах, в офісі та у чотирьох торгових центрах майже один мільйон контрафактних дисків на суму більш як 10 мільйонів гривень. Також було вилучено велику кількість витратних матеріалів, матриці й кліше, що використовувалися для відтворення поліграфічних елементів упаковки. Сьогодні встановлюється сума завданого збитку.

Алла АНТІПОВА.

Фото прес-служби управління СБУ у Луганській області.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ЛЮТИЙ

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

Якщо на Стрітення півень нап'ється води, то селянин набереться біди (народна прикмета)

Європейський вибір Шулявки

З радянських часів запам'яталася фраза з імпортного кіно: «Годі вдягатися на секонд-хенді, кого ти хочеш здивувати?» — казав заможний чоловік своїй дружині. Незрозуміло було, навіщо іноземним громадянам замість магазинів, де все є, шукати ще щось у «беушному» мотлосі? Нині ми інтегруємося в цивілізацію.Тож маємо на центральній вулиці замість гастрономів суперелітні дизайнерські «бутики», у віддаленіших районах — «елітний одяг з Європи».

У народі слово «бутик» інтерпретують як «бувший у використанні товар із Китаю». І, переглянувши асортимент столичних магазинів, надто нинішніх розпродажів, беруся стверджувати, що від істини це недалеко. В більшості випадків якість тканин, фурнітури і пошиття — низька, моделі — застарілі й однотипні, кольори — невиразні. Відомі бренди зшиті невідомими виробниками. Знайти таке, щоб пасувало тільки тобі, — майже нереально. Проте, поглянувши на багатозначні цифри на ярлику, деякі вірять в ексклюзивність речі. Хоча, скажу відповідально, бачила такі само кофточки у європейських магазинах в рази дешевше! Мабуть, це дійсно синдром бідності — купувати дорогі речі, не надто розуміючи їхню справжню ціну.

Проблему, де знайти щось фірмове, якісне, стильне і специфічне, до того ж за нормальною ціною, обговорювали на одному з інтернет-форумів. Спілкувалися люди майже з усієї СНД: хтось шукав якісний одяг для малечі, хтось — гірськолижне спорядження. Знавці радили купувати в стокових або через Інтернет. Кому таке недоступно — шукати на «секонді». З'ясувалося: найкрутіший на пострадянських просторах «секонд-хенд з Європи» — на нашій Шулявці, під мостом. Мовляв, тут і товар трапляється дійсно фірмовий, і вибір найбільший.

Утім! Не знаю, який вигляд таке місце мало у тій цивілізованій країні, де жила героїня фільму, що полюбляла «секонд». Проте наше має вже дуже специфічний колорит. Під тутешнім мостом перемішані Європа—Африка—Азія—Україна. Тут окремий світ і своя історія. Є африканець французького походження із вищою московською університетською освітою, є корейці з багатодітних бідних родин. Біля декількох біотуалетних кабінок на тлі графіті чатує наша бабця. Інша пропонує насіння і віники. Гучні афро-американські бумбокси, арабські наспіви і рідною мовою — «кому гарячий обід!». Вони тримають торгові намети, наймають наших на роботу, а ми їх годуємо. Отака інтеграція.

Анастасія СИРОТКІНА.
Фото автора.

Сума боргу теплопостачальних підприємств перед ДК «Газ України» за природний газ, спожитий у новому опалювальному сезоні, перевищує 2,9 мільярда гривень, а рівень розрахунків становить 46%, *повідомляє прес-служба ДК «Газ України» НАК «Нафтогаз України»*

Кабінет Міністрів доручив Міністерству освіти та науки в тримісячний термін опрацювати питання впровадження в загальноосвітніх установах вивчення предмета «Основи підприємництва», *повідомляє прес-служба глави уряду*

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

«Через три місяці після арешту на одязі мого сина виявили сліди крові»

12 грудня 2008 року в селі Семенівка Первомайського району Харківської області було вбито літню людину. Вже через декілька годин знайшли винного — місцевого жителя Анатолія К. Його кинули за грати та ізолювали від батьків. Там під тиском він був змушений підписати зізнавальні заяви. Принаймні в цьому переконують родичі затриманого.

Що сталося того дня, достеменно невідомо. Нині справу не закрито. Хлопець вже більше року перебуває у Харківському СІЗО. Весь цей час його родичі домагаються правди: вони не згодні із звинуваченням Анатолія.

— 12 грудня ми разом з чоловіком поїхали до Первомайська по продукти харчування. Коли поверталися додому, в селі побачили багато міліціонерів, — розповідає «Голосу України» мати підсудного Таїсія К. — В одного із правоохоронців вдалося дізнатися, що на околиці Семенівки було знайдено труп. Уже вдома розповіли цю історію Анатолію, який весь цей час займався домашніми справами. А невдовзі до будинку ввірвалися правоохоронці. Вони забрали сина до райвідділу міліції. При цьому нічого навіть не пояснили.

Однак це був лише початок. Адже стражі порядку через деякий час завітали до будинку К. вдруге. Міліціонери вилучили одяг Анатолія — шапку, куртку, светр, спортивні штани та черевики. При цьому поняті Микола М. та Віталій П. підтвердили, що на цих речах не було слідів крові.

— Уже через три місяці після арешту на одязі мого сина виявили сліди крові, — продовжує далі жінка. — Правоохоронців не цікавило свідчення понятих. Оскільки у них було зовсім інше завдання — посадити за грати мого сина. Саме тому Анатолій в райвідділку змушений був зізнатися у вбивстві і підписати відповідні заяви. Адже всі ці свідчення з нього вибили кулаками.

За словами Таїсії К., сьогодні слідчі дії у справі сина ніхто не веде. Зі свідків пояснень не беруть. На одного із понятих чиниться тиск з метою відмови від факту відсутності крові на одягу сина при вилученні.

P. S. ***Перше засідання районного суду відбулося 3.09.2009 року без заслуховування свідків. Відтоді суд слухання не проводить.***

Олександр ПЕКНИЙ.

То без електрики, то без тепла

живуть мешканці Родинського на Донеччині. В місті оголошено надзвичайну ситуацію техногенного та природного характеру

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Спочатку в нас відключили світло, потім не стало тепла, а після того, як включили батареї, по стояку потекла гаряча вода, все залило, — ділиться переживаннями минулого тижня мешканка міста Світлана. — Тепер знову сидимо без світла. Електрообігрівач увімкнути неможливо». У ще однієї мешканки Надії Галкіної син — інвалід першої групи. Мати не знає, як доглядати за дитиною, коли в кімнаті — плюс вісімдев'ять градусів. «Пропонували переїхати до лікарні, жити тимчасово там. Але боюся кинути квартиру, адже винесуть усе: телевізор, одяг... Або затоплять, якщо підключатимуть батареї. Нехай уже тут». А подружжя пенсіонерів Кромових поділилося своїм рецептом виживання: нагріти в газовій духовці кілька цеглин, а потім розкласти розжарене каміння в кімнаті. Двері до спальні мої співрозмовники щільно зачинили, спати перебралися до зали — до кухні ближче і тепліше. На ніч до ліжка беруть пластикові пляшки, наповнені гарячою водою. «Вранці прокидаєшся — із рота пара йде», — змальовує реалії Іван Михайлович.

На вулицях та біля будинків то тут, то там можна побачити бригади робітників, розриті канави і труби на узбіччі. Але коли буде відновлене електропостачання й опалення, комунальники не кажуть. Схоже, ремонтники втомилися від численних запитань від мешканців будинків. Головна проблема — хто і за чий рахунок ремонтуватиме житло, затоплене водою, та компенсує вартість зіпсованих меблів, побутової техніки та іншого домашнього майна. Ремонт залитої квартири може обійтися дорожче, ніж ринкова вартість аналогічного житла в шахтарському містечку.

В обласному штабі з ліквідації аварії, який очолює заступник голови обласної державної адміністрації Юрій Хіврич, повідомляють, що на ліквідації аварії задіяні 12 одиниць техніки, 8 дизельних електростанцій та 43 рятувальники — вони забезпечують підвезення води до котельної міської лікарні. Вихідними це було чи не єдине тепле місце в Родинському. Сюди переселилися кілька десятків мешканців міста, хоча в холодних квартирах усе одно хтось із родини ночує: люди побоюються крадіїв. Пункт обігріву в лікарні розрахований на 600 осіб.

До міста стягнуто сили з усієї області: зварювальників, слюсарів, будівельників та інших фахівців. Велику допомогу надає сусідня шахта «Краснолиманська», яка направила робітників і техніку, та низка інших підприємств. Понад 100 тисяч гривень для допомоги потерпілим виділив фонд народного депутата України Бориса Колеснікова. У приміщенні приватного підприємства «Рельєф-Дон» відкрито пункт психологічної допомоги для потерпілих — тут цілодобово працюють фахівці.

Політичні опоненти говорять про умисність аварії

Мешканці Родинського нарікають на місцеву владу: мовляв, господарством займатися немає кому: колишнього міського голову заарештували, підозрюючи в отриманні хабара, півтора роки тому. А на адресу міського голови Красноармійська (Родинське є містом-супутником Красноармійська) Андрія Ляшенка лунають звинувачення у приховуванні факту великої комунальної аварії протягом кількох днів. Сам голова цю інформацію спростовує і каже, що ліквідація аварії затягнулася, бо не вистачало людей у комунальних службах.

У п'ятницю в місті оголошено надзвичайну ситуацію техногенного та природного характеру. Тепер на допомогу замерзаючим кинуто всі сили. У штабі з ліквідації аварії кажуть, що матеріалів і робочих рук вистачає. Ситуацію ускладнює велика кількість покинутих квартир у деяких будинках. Щоб зрізати батареї, які течуть, і замінити на нові, потрібно розшукати власника такої квартири. Тоді як багато господарів виїхали з міста і навіть за межі України. А їхні сусіди стали заручниками обставин.

На думку голови Донецької обласної ради Анатолія Близнюка, невідомі особи чинять спроби порушити енергопостачання в кількох містах області — зокрема, в Сніжному і Макіївці. В останньому місті, за даними міського голови Олександра Мальцева, фахівці встановили, що на лінії електропередач накидалися сторонні предмети, що виводило мережу з ладу. Тому обласна влада звернулася до міністра палива та енергетики розслідувати випадки останніх аварій на електромережах. Крім того, Анатолій Близнюк звернув увагу на проблеми із казначейським обслуговуванням рахунків. «Усі гроші, які сплачують органи місцевого самоврядування і населення, не перераховуються обленерго, яке перебуває сьогодні в критичній ситуації», — сказав керівник області. На його думку, аварії можуть бути навмисними, «щоб перед другим туром у Донецькій області за допомогою подібних механізмів відключення електроенергії запровадити дестабілізацію».

Ліна КУЩ.

А от що думають в обласному штабі БЮТ

Ситуацію на прес-конференції прокоментував народний депутат Михайло Волинець (БЮТ). Парламентарій побував у місті і після вивчення проблеми надіслав чотири депутатські звернення до Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко, Генерального прокурора Олександра Медведька, виконувача обов'язків ГоловКРУ Ігоря Іскри, виконувача обов'язків міністра фінансів Ігоря Уманського.

«Протягом двох днів Красноармійським міським головою Ляшенком Андрієм Геннадійовичем не вживалися належні оперативні заходи, старанно замовчувалася та приховувалася зазначена ситуація, що є знущанням з мешканців міста Родинське. Ляшенко А. Г. своєчасно не поінформував служби МНС стосовно аварії інженерних мереж центрального опалення та водопостачання», — йдеться у зверненні.

Він повідомив, що депутати Родинської міськради звернулись до нього по допомогу. За їхніми словами, обласне ЖКГ 25 січня пропонувало допомогу мешканцям Родинського, але міський голова Красноармійська відповів, що впорається своїми силами. Окрім того, депутати звернули увагу на те, що Красноармійський міський голова Ляшенко А. Г. не виконує належним чином своїх службових обов'язків: не реагує на проблеми жителів міста, не співпрацює з депутатським корпусом, не веде прийому громадян і, найголовніше, не виділяє в достатній кількості коштів на потреби житлово-комунального господарства їхнього міста.

Безкарність, службова недбалість та численні протиправні дії красноармійського міського голови Ляшенка А. Г. призвели до таких жахливих наслідків, як аварійна ситуація в місті Родинське, переконаний парламентарій. «Враховуючи вищевикладене, прошу дати доручення відповідним органам провести перевірку вказаних у зверненні фактів та вжити необхідних заходів щодо притягнення до відповідальності за службову недбалість та протиправні дії Красноармійського міського голови Ляшенка А. Г.», — просить народний депутат.

У дітей були обморожені руки й ноги. Мати в цей час пиячила

Попри те, що вони були готові до всього, співробітники міліції таки не очікували побачити цю жахливу картину. В Алчевську в одній з кімнат неопалюваного приватного будинку в різному ганчір'ї на ліжку вони виявили двох хлопчиків шести й чотирьох років. Зголоднілі, брудні, з очевидними ознаками простудних захворювань, маленькі істоти злякалися людей у формі, тому заспокоїти їх було важко. Малих негайно відправили до міського притулку.

Під час огляду дітей медичні співробітники дитячої установи були шоковані їхнім станом: крім того, що хлопчиків дуже давно не купали й не годували, опухлі, побілілі ручки й ніжки свідчили про обмороження кінцівок. Було викликано карету швидкої допомоги, і малят доставили до міської лікарні. У відділенні хірургії лікарі підтвердили діагноз: обмороження кінцівок другого ступеня. Перші дні хлопчики не йшли на контакт із персоналом лікарні, але поступово фізичний стан Сашка і Юрка поліпшувався, вони почали спілкуватися з дорослими й дітьми.

Правоохоронці розшукали їхню матір. 24-річна особа ніде не працює, нарікає на кризу, що не дає змоги заробити коштів на їжу й обігрів житла. Але водночас вона знаходить гроші на алкоголь. Про батька дітей жінка говорити відмовилася. Після повного одужання хлоп'ята поки що житимуть у притулку. Стосовно їхньої матері, то за невиконання своїх батьківських обов'язків їй доведеться відповідати перед законом.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

«Єдина» приймальня поборола черги

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Зважаючи на те, що в районі більш як дві тисячі інвалідів та понад 500 багатодітних сімей, «єдина» приймальня стане для них, а також пенсіонерів та інших категорій населення, які користуються пільгами та субсидіями, зручним місцем для розв'язання своїх проблем.

За словами начальника управління праці та соціального захисту населення області Софії Погорілої, нині в районах Тернопільщини з метою створення таких приймалень ремонтується дев'ять приміщень, ще чотири — капітально. В них буде створено всі умови для прийому громадян. Уже сьогодні оперативному вирішенню проблем тих, хто потребує соціальної допомоги, сприяє єдиний державний реєстр, який Тернопільщина запровадила однією з перших в Україні. За досвідом сюди приїжджали соціальні працівники інших областей. Поліпшилась якість обслуговування, кількість довідок, скоротився час на оформлення документів.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

На знімку: під час відкриття «єдиної» приймальні.

Фото Аркадія БОЯРСЬКОГО.

Коли буде відновлене електропостачання й опалення, комунальники не кажуть

Симпатії розділилися між історією та математикою

Понад 8700 осіб зареєструвалися в Донецькій області для проведення зовнішнього незалежного оцінювання у 2010 році. Це найвищий показник в Україні. Серед тих, хто вже визначився із написанням тестів, 89 відсотків становлять випускники цього року, решта — випускники попередніх років. Кожен із зареєстрованих може пройти тестування із п'яти предметів, при цьому обов'язковими є українська мова та література, математика або історія України (за вибором).

Цікаво, що кількість потенційних абітурієнтів, які збираються писати тести з математики та історії, приблизно однакова. Близько чверті випускників обрали тест із біології, приблизно стільки само — із англійської мови. Найменш популярною у молоді виявилася хімія — тест із цього предмета писатимуть лише шість відсотків школярів. Всього в області створено 79 пунктів реєстрації учасників незалежного зовнішнього оцінювання. Фахівці нагадують, що цього року перевірка знань проводитиметься українською мовою, а тим школярам, які навчалися мовами національних меншин, видадуть словники із перекладом основних термінів.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

ФОТОФАКТ

У Рівненському зоопарку з'явилася на світ трійня левенят, які одразу стали улюбленцями відвідувачів та працівників зоопарку.
Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Шукали гроші, а не заступ

БАЛАНС МІСЯЦЯ

* Падіння ВВП і реальних доходів населення стане головним бар'єром на шляху відновлення докризового споживання домогосподарств — про внутрішні скабки.

* 90 відсотків чистого прибутку за 2006—2008 роки ВАТ «Укрнафта» спрямує на виплату дивідендів — про бажаний для всіх компроміс.

* Уряд схвалив два десятки постанов із дерегуляції малого та середнього бізнесу — про подарунок до виборів.

Картина маслом

Виробничий тонус країни перебуває на низькому рівні, а економіку пригнічує низький споживчий попит. Причина — у падінні реальних доходів населення. Індекс реальної заробітної плати торік знизився на 11 відсотків. Проблеми в банківському секторі не дають змоги швидко активізувати споживче кредитування. Махнули рукою на снігові замети й держбюджет: до роботи діставалися, човгаючи, додому — зазирнувши в банкомат. Шукали гроші, а не заступ. Збільшено обсяг дотацій місцевим бюджетам для підвищення заробітних плат і сплати доплат (лікарям, працівникам профтехосвіти, інтернатів, бібліотек тощо), але видатки фінансуються за тимчасовим бюджетним розписом, тому факт проходження грошей нагорі погоджували й узгоджували поштою та на селекторах. Міністерство фінансів заспокоїло: бюджетники вчасно одержать заробітну платню з усіма доплатами. Голови облдержадміністрацій не заперечили. Всі робочі моменти місяця ніби оповивали обіцянкам на кшталт — здавати щороку до тисячі квадратних метрів соціального житла або збільшувати на порядки народжуваність.

Істотного зростання заробітних плат, яке ми спостерігали з 2000-го, домогосподарства цьогоріч не матимуть. Різке зниження споживання і падіння купівельної спроможності громадян уже потягли за собою згубне скорочення товарообігу (до 20,6 відсотка за підсумками 2009 року), розширення тіньового сектору (до 40 відсотків), зростання взаємної заборгованості та проблемних кредитів. Президентські вибори, під час яких почали розкручувати тему позачергових парламентських, доповнюють картину маслом: хоч би хто став Президентом країни, він не зважиться на подальше нарощування соціальних витрат, доки дефіцит держбюджету лишається критичний, відносини з МВФ — хисткі, а девальваційні тенденції — неподолані. Загальний тонус місяця найбільш повно відбила ліквідація Укрпромбанку — правління Нацбанку відкликало ліцензію, зневірившись у можливості відновити платоспроможність донедавна потужної фінустанови. Нагадаю, вклади населення переведені в націоналізований Родовід банк, але до задоволення усіх вимог кредиторів дійде нескоро — пріснопам'ятна ліквідація банку «Україна» тривала не один рік.

Економіка цьогоріч поверне позитивну динаміку, але завдяки своєму експорту й переважно завдяки низькій базі порівняння. Запорукою позитивних змін, як було не раз, стане пожвавлення попиту на українську продукцію на зовнішніх ринках. Водночас позитивної динаміки на ринку послуг ми чекатимемо довше. Їх обсяг знизився за минулий рік у порівняльних цінах на 16,8 відсотка, але активізація операцій з нерухомістю, оренди, швидке пожвавлення торгівлі або транспортних послуг неабияк пов'язані з позитивними змінами в податковій, кредитно-грошовій, трансфертній політиці. Виходячи з цього, логічно було побачити Юлію Тимошенко на Вінниччині за підписанням угоди про регіональний розвиток і почути від неї пропозицію Сергію Тігіпку очолити (в разі її перемоги) майбутній уряд. Я назвав би його людиною січня, оскільки вважаю його кандидатуру найбільш прийнятною для динамічного проведення відкладених на «післявиборів» реформ. Але, на жаль, прем'єрська посада й до, і після виборів залежатиме не від економічних, а політичних розкладів, які прогнозувати ніхто не береться.

Компроміс — тонка штука й недешева

Усі розклади залежать від компромісів, які іноді досягаються роками. Скажімо, найбільш резонансного в січні компромісу досягнуто у ВАТ «Укрнафта», де після більш як дворічного протистояння в судах порозумілися на акціонерних зборах представники НАК «Нафтогаз України» і групи «Приват» — державна й приватна компанії. Довготривале протистояння між акціонерами дотепер не сприяло ані стабілізації цін на пальне, ані оздоровленню балансів НАК «Нафтогаз України». Судячи з перерозподілу посад і повноважень, група «Приват» не втратила оперативного контролю над компанією, а НАК одержить 2,5 мільярда гривень обігових коштів, які виявляться дуже доречними під час розрахунків за імпортований природний газ. Досягнутий компроміс не означає, що всі спірні питання в «Укрнафті» вичерпано. Як і того, що обійшлося без передвиборних розкладів. Але це зайве підтверджує той факт, що уряд приречений на компроміси з бізнесом, якщо на кону стоїть державний інтерес. А щодо розмов про війни з олігархами — то белетристика.

Компромісів у січні було вдосталь. Таких, які нічого не міняли, — попри встановлення мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення, він триває. Таких, які смішили: в Мінекономіки вирішили скасувати маркування продукції без генно-модифікованих організмів, бо законодавство зобов'язує попереджати споживача про їхню наявність. Таких, які нагадували про втрачені можливості й неабиякі перспективи: контрольний пакет акцій Індустріального союзу Донбасу відійшов, схоже, до росіян. І навіть таких, які погрожували: все, що відбувалося, на поліграфкомбінаті «Україна», як на мене, чистої води сплановане рейдерство.

Незалежно від того, хто стане Президентом країни, а хто Прем'єр-міністром, ми станемо свідками чергового сплеску силових захоплень власності, зумовлених зміною сфер і агентів впливу, загостренням конфліктів інтересів. За деякими даними, обсяг рейдерського ринку нині сягає 3 мільярдів доларів США, а середня дохідність від успішної рейдерської атаки зашкалює за 1000 відсотків.

Велика ставка на малого

В останній момент (це так характерно!) уряд розібрався у своєму стилі з регуляторними завалами в малому та середньому бізнесі. Пакет із двох десятків нормативних актів, який покликаний полегшити життя малого та середнього бізнесу, можна вважати подарунковим передвиборним. Нарешті «регулювальників» має поменшати, а кількість контрольних органів скоротитися з 85 до 35. Хтозна, як це позначиться на розмірах хабарів, а що додасть порядку в адміністративно-контрольній діяльності, то це — факт. При міністерствах діє сила-силенна підрозділів, які дублюють функції один одного, на яких уже давно державі варто заощаджувати.

Більш як удвічі (з 78 до 30) поменшає кількість видів, що підлягають обов'язковому ліцензуванню. І, що не менш важливо, кількість робіт у рамках видів господарської діяльності, які підлягають ліцензуванню. Це добре вже тому, що на деякі види господарської діяльності нема попиту роками. Ще одна довгоочікувана новація — одержання дозвільних документів за принципом мовчазної згоди чиновника в разі, якщо він їх не видає у чітко визначений термін. За словами Юлії Тимошенко, закріплено спрощену систему оподаткування. Усе це та інше для малого бізнесу має неабияку вагу, оскільки прямо впливає на його прибутки й збитки. І нехай ці рішення уряд відтягував до останнього моменту, вочевидь, сподіваючись на голоси підприємців у день голосування за Президента країни, розуміючи, що для законодавчого затвердження його ініціатив ще треба порозумітися в парламенті. Ці рішення важать більше за всі обіцянки, які ми почули в січні.

Сергій ВЛАД.

ВІСТІ З РЕГІОНІВ

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Виконавцям доведеться вдатися до примусу?

Адміністрація ЗАТ «Тепловоденергія», що в Кам'янці-Подільському, відмовляється добровільно повернути орендований майновий комплекс місцевій громаді, ігноруючи рішення Верховного Суду України, яке є остаточним і оскарженню не підлягає. Представникам місцевої виконавчої служби довелося повернутися ні з чим від виконуючого обов'язки голови правління ЗАТ Олега Омелянюка — він закрився у кабінеті і не впустив виконавців. Про це повідомив старший державний виконавець Юрій Гаврілов. Секретар відмовилася реєструвати постанову, посилаючись на вказівку шефа. Тому довелося скласти відповідний акт. «До 22 січня ЗАТ мало добровільно передати майно. Після цієї дати ми приступаємо до примусового стягнення».

Як і передбачав міський голова Анатолій Нестерук, адміністрація ЗАТ не бажає віддавати те, що належить громаді міста. Хоч усі ці роки представники ЗАТ тільки й повторювали, що підприємство збиткове, та позбутися тягаря не поспішають. Наразі вартість майнового комплексу становить 108 мільйонів гривень. Влада вболіває, щоб його повернули, як мовиться, цілим та неушкодженим.

Віра ШПИЛЬОВА.

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ

Концерт на підтримку сиріт

16-й Різдвяний благодійний концерт відбувся в кіноконцертному комплексі «Промінь» в Луцьку. Його організатор традиційно стала Волинська єпархія УПЦ і її керуючий митрополит Нифонт. Тисяча глядачів, які прийшли у «Промінь», зібрали 67 543 гривні, а загалом з урахуванням коштів, надісланих від спонсорів, організацій і установ області, благодійних пожертв надійшло 157 360 гривень. Приємно, що, попри економічну скруту, ця сума виявилась найбільшою за всі роки проведення подібних акцій. Зібрані гроші підуть на підтримку дітей-сиріт області.

Микола ЯКИМЕНКО.

До України з Іспанії екстрадовано підозрюваного у вбивстві в кінці 90–х років першого заступника голови Ради Міністрів Криму Олександра Сафонцева *(Укрінформ)*

Антимонопольний комітет України прийняв рішення порушити справу та провести розслідування у зв'язку з необгрунтованим підвищенням цін на бензини та дизельне паливо у січні цього року, *повідомила прес–служба АМКУ*

У НОМЕР

ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ

Військовий госпіталь передали у власність територіальній громаді

Військове містечко №8 (колишній військовий госпіталь) передано у власність територіальної громади. Розпорядженням Кабінету Міністрів України заборонено відчужувати, передавати в оренду дане майно.

— Нині в Одеській області перебуває понад 30 військових містечок, що пустують, — прокоментував «Голосу України» це розпорядження уряду народний депутат України Сергій Гриневецький. — Багато які з них у занедбаному стані й руйнуються. Зокрема, мною було направлено депутатський запит на ім'я Прем'єр-міністра України про передачу військового містечка у власність територіальній громаді міста Біляївка. На жаль, військове містечко дотепер не передано.

Цей об'єкт розташований у центрі міста, його інфраструктура (теплопостачання, каналізація, водопостачання) нерозривно пов'язана з інфраструктурою районного центру. Військове містечко звільнилося в 2005 році. Сьогодні його територія перетворюється на смітник і притулок для бомжів.

— З моменту звільнення військового містечка, — розповідає Сергій Гриневецький, — питання про його передачу у власність громади порушувалося неодноразово. Але рішення немає дотепер. А його передача дала б можливість вирішити значну частину соціальних проблем мешканців Біляївки. Міністерство оборони відмовляється приймати позитивне рішення, мотивуючи це комерційною привабливістю об'єкта й можливістю його продажу.

Біляївка — невеликий населений пункт, і продаж військового містечка в приватні руки може порушити сформованими сторіччями баланс у центрі міста. Не виключено, що нові власники почнуть будувати тут об'єкти, абсолютно не потрібні місту, заявив Гриневецький.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

УЖГОРОД

Карпатський заповідник розширено

Зберегти Карпати для наших нащадків — завдання сучасників.

Аби стабілізувати екологічну ситуацію у верхів'ях ріки Тиси, зберегти біологічне і ландшафтне різноманіття, розвинути екотуризм та підтримати традиційне господарювання у високогір'ї Карпат президентським указом розширено межі Карпатського біосферного заповідника, який розкинувся на чималій території Рахівського району на Закарпатті. До нього включено 4405,8 гектара земель державної власності, які надаються у постійне користування, а також 3103 гектари земель державної власності, які було включено до складу цього заповідника без вилучення у землекористувачів. Тож цій заповідній установі додано 7508,8 гектара високогірних земель, на яких зростають рідкісні й навіть реліктові рослини та праліси і водяться дикі тварини, частина яких занесена до Червоної книги України.

Василь НИТКА.

Там, де пахне дитинством

ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Спогади дитинства завжди щемні та приємні. Коли нам прикро чи боляче, подумки повертаємося в той далекий світ, туди, де було так безтурботно й радісно, де не доводилося поспішати, чогось досягати і прагнути.

Повертаються до села не лише лелеки.

У невеликому старому саду за нашою хатою я любила кожне дерево, кожен кущик. Влітку до віконця світлиці заглядали великі яблука «білого наливу» і, дозріваючи першими, були такими жаданими! А взагалі-то я знала аромати всіх плодів. Й досі, купуючи на ринку ці фрукти, вибираю їх «на нюх», щоразу вишукуючи знайомий запах. Отоді пригадую, де росли такі ж у нашому садку. А ще понад маленьким потічком, що відмежовував нашу господарку від сусідської, височіли розлогі вишні. Гілки старезних дерев були такими недосяжними, що годі було дістатися вишеньок, і доводилося чекати хіба що на те, як, перестигнувши, вони самі впадуть у траву... А ось слив у нас чомусь не було, то я залюбки рвала їх у рідної тітки. На просторому подвір'ї в неї восени було ще й багато грушок-падачок, тож сусідська дітвора мала чим ласувати. І горох же який високий тоді ріс: ми в ньому малими навіть ховалися. До дитячих спогадів приплітається ще історія, як ми, дітлахи,

Молодші брат та сестра не могли похвалитися добротним одягом.

навесні ховали про запас останні льодяні бурульки: обкладали їх сіном та — під стодолу. Щоправда, згодом чомусь ніяк не могли натрапити на отой дорогоцінний сховок...

Та найбільше в пам'яті мені закарбувалося те, як одного зимового дня батько повернувся з роботи (він був трактористом у місцевому колгоспі) і сумно поклав матері місячний заробіток — 11 карбованців. Пригадую, ненька голосно приповідала, що їй уже по вінця — отого колгоспного життя, і що всьому цьому час покласти край. Мені тоді не виповнилося й дев'яти років, окрім мене, в сім'ї було троє дітей. Не можу сказати, що ми відчували якусь нестачу, адже малим властиво бачити лише добре. Та й мама працювала в колгоспній конторі. Але, наприклад, купованих іграшок ми не мали, сякі-такі ляльки я тоді шила собі сама, зодягаючи їх у якісь дивні шати. А як я плакала, коли влітку загубила голку між складеним на нову хату деревом! Загалом жили ми незаможно, тож родичка, яка працювала в райцентрі, порадила переїжджати до міста. Вона віднайшла одиноку стареньку бабцю, яку мої батьки погодилися доглядати на умовах успадкування хати й «грунту». Перевезли навесні туди приготовлене для будівництва нового житла дерево, і так розпочалося наше міське життя.

Одного зимового дня батько повернувся з роботи й сумно поклав матері мізерний місячний заробіток, а ненька голосно приповідала, що їй уже по вінця — отого колгоспного життя

Щоправда, я часто приїжджала до рідного села: спочатку дуже тужила за подружками, школою. А ще допомагала тітці Марині, яка працювала в ланці. Взагалі-то вона була дояркою на фермі. Йшла удосвіта, а приходила додому, то спішила ще й на поле, в ланку. Взявши на обід пляшку молока та буханець хліба, ми вирушали то на проривку буряку, то на ще якісь вічні роботи. Село Корналовичі Самбірського району розташоване на березі Дністра, а за рікою були колгоспні поля, до яких ми добиралися дерев'яною кладкою. Так ось, колгоспне начальство влітку знімало з неї дошки: це для того, щоби селяни не могли носити через кладку крадені з ланів листки буряків — «бурячанку». Сьогодні важко уявити, як то жіночки чи й діти умудрялися нести в'язанки отої краденої здобичі за плечима, йдучи тросами понад водою... А береги були в тому місці круті, і річка — глибокою! Ризикували! Бо ж через міст, до якого треба було йти зо два кілометри, не пронести було колгоспного добра для домашньої худоби. Я ніколи не наважувалася ступити на таку кладку без дощок, бо під ногами все гойдалося, але старші так призвичаїлися до того екстриму, що йшли за «бурячанкою» навіть уночі.

Коли ж розпався колгосп, то від своїх земельних часток відмовилася і моя сім'я, та ще дві маминих сестри, які на той час вже теж стали міськими жителями і навіть не помишляли знову повертатися до сільськогосподарських робіт. Взяла, було, для обробітку своїх належних кілька гектарів сім'я тітки Марини, що так і зосталася мешкати в селі, але згодом і вони полишили господарювання. Діти не захотіли. Заростає пусткою нині не лише їхня земля, а й інших мешканців села: тутешня влада ніяк не може знайти інвестора. Зате навколишні ліси, які славляться на всю країну віковічними дубовими урочищами, розграбовані. Їх позбавлено статусу державного заповідника, що призвело до масової вирубки. Вік деяких дубів сягав кількох століть, вони були свідками гетьманських часів (із сусіднього з Корналовичами села Кульчиці походить гетьман Петро Конашевич-Сагайдачний). Пригадую, малими ми бігали гратися в той ліс, який починався буквально за городами. Наберемо ото сироїжок, та й печемо їх на кухні. Смакота! Здається, такого аромату грибної страви я відтоді не відчувала більше ніколи. А ще ми збирали ліщинові горішки. Навесні йшли походами за первоцвітом. Щоправда, далеко вглиб нам не дозволяли заходити, та, відверто кажучи, ніхто й не наважувався: височенні похмурі дерева справляли гнітюче враження. Зате нині нічого боятися: віковічні дуби масово повирубували, нібито для того, щоб дати простір молодим грабкам... А, кажуть екологи, лише в кількох місцях у регіонах Альп та Карпат зосталися дубові праліси, яким понад 200 років. Одним із таких місць було заповідне урочище «Корналовичі», яке знаходиться поблизу сіл Корналовичі, Дубляни й Кульчиці.

Якось поцікавилася, які перспективи має село нині. Отож на сайті Самбірської райдержадміністрації натрапила на оголошення — інвестиційну пропозицію щодо продажу ділянки розміром 110 тисяч квадратних метрів, яка належить Корналовицькій сільській раді. Йдеться про облаштування там полів для гольфу. Враховуючи, що поряд — автодорога, недалеко — залізниця, найбільше ж — привабливі для туризму місця, віриться, що невдовзі село оживе й матиме майбутнє. Та наразі не поспішає залишатися там молодь: тисне безробіття.

Іноді, згадуючи зі щемом звабливу корналовицьку природу, звивисту стрічечку Дністра вздовж усього села, пахощі духмяних лісових трав та квітів, так хочеться зануритися в спокійний сільський побут, без міської суєти й тиску цивілізації, пізнати вповні принади навколишньої дикої природи. І, полишивши всі справи, їду туди, де пахне дитинством, віє теплом і затишком.

Світлана МАКОВСЬКА.

Львівська область.

Фото автора та з сімейного архіву.

Традиційні зимові розваги малечі не змінилися з плином часу.

Віриться, що невдовзі село оживе й матиме майбутнє

Ціна твого голосу

Яке обличчя держави оберемо?

ПРАВО І ЛІВО

Президент країни — це не лише найвища посадова особа в державі, це обличчя держави та її народу. Який буде наш Президент і як його сприйматимуть у світі, така буде й світова думка про нас із вами.
Бо у світі всі давно знають: кожен народ обирає на цю відповідальну посаду найкращу, найпатріотичнішу, найерудованішу, найрозумнішу особу держави.

Нинішня суспільно-політична ситуація в Україні перед другим туром виборів Президента нагадує нам події листопада 2004 року.

Ситуація схожа, але в деяких важливих фрагментах — з точністю до навпаки, а водночас із майже анекдотичним розвитком у перспективу.

Намети є, але навіщо вони!? Сенс цієї «наметної» демонстрації не можуть пояснити ні самі «наметники», ні їхні «лідери».

У 2004 році сотні тисяч голосів на майдані Незалежності, скандуючи на весь світ «Ющенко! Ющенко!...», палали серцями в солідарному пориві на захист правди і справедливості під простими і всім зрозумілими гаслами: «Бандитам — тюрми!» і «Ні — брехні!».

Чесним людям тоді не Ющенко був потрібен, а правда і справедливість в їхній власній незалежній державі. Бо тоді чесні громадяни України цілком чітко усвідомили собі загрозу.

Помаранчева революція, як переконливий вияв рішучості мільйонів чесних людей в Україні у боротьбі за чесний вибір, знайшла схвалення по всьому світу.

На хвилі цього всесвітнього схвалення значно піднявся міжнародний авторитет нашої Держави, Українського Народу, надавши громадянину Ющенку унікальний кредит довіри, що супроводжувався авансом симпатії і співчуттям мільйонів людей з приводу його отруєння (як тоді нам казали, а ми цьому вірили)...

Нині я згадую, як у середині 1950-х років, коли після смерті «вождя народів», у розпал «хрущовської відлиги» з'явилися перші натяки на демократію, тоді дуже популярною була фраза з вірша, присвяченого культу особи: «Ми так Вам вєрілі, родной товаріщ Сталін, как можеть бить нє вєрілі себє!».

Кредит довіри до Віктора Ющенка був настільки унікальний, що й досі, у 2010 році, близько 5 відсотків виборців, що віддали йому свої голоси в першому турі, хотіли б йому вірити, незважаючи на всі його недолугі вчинки, які часом діяли проти України і Українського Народу.

Бо не обтічна лексика й патріотична риторика, які заколисують деяких наївних націонал-патріотів, а конкретні справи громадянина Ющенка переконливо свідчать про невдалу його діяльність на посаді Президента України.

Для тих, хто забув, нагадаю лише деякі моменти.

Йдучи на найвищу посаду в державі, В. Ющенко пообіцяв реалізувати свою програму з гарною назвою «Десять кроків назустріч людям». Скільки кроків впродовж п'яти років він зробив насправді? Жодного!

Замість здійснення обіцянки «Бандитам — тюрми!», він увійшов у тісний контакт з олігархами й надав їм майже необмежені повноваження.

> Намети є, але навіщо вони!? Сенс цієї «наметної» демонстрації не можуть пояснити ні самі «наметники», ні їхні «лідери».

У серпні 2005-го, виступаючи на Майдані під час святкування незалежності України, назвав Кабмін під керівництвом Ю. Тимошенко найкращим урядом за всю новітню історію України, а вже через два тижні раптово зніме її з посади без жодних пояснень.

Зрада набуває реальних рис, коли в Москві в ніч на 4 січня 2006 року, за сприяння В. Ющенка і за участю призначеного ним Прем'єр-міністра Єханурова, підписується міждержавна газова угода, за якою ціна російського газу для України безпідставно збільшується майже втричі.

Водночас Ющенко створює сумнозвісне «Росукренерго» з фірташевською посередницькою конторою у Швейцарії, через яку спрямовує газові розрахунки з Росією.

Тоді ж у столиці під крилом Ющенка призначений ним голова Київської державної адміністрації Черновецький продовжує нахабний грабіж місцевої громади шляхом необґрунтованого підвищення тарифів, дерибану землі та нечуваного розвитку корупції та хабарництва в Києві.

І при цьому всьому, за кожної нагоди виголошуючи у своїх виступах дуже правильні слова, В. Ющенко поводився не як відповідальний керівник держави, а як спостерігач, що лише вчора прилетів з Марса.

За його словами, він завжди був правий. Так подавав себе. А за справами?

Призначити гінеколога відповідати за національну безпеку і оборону країни — це не єдиний «шедевр» кадрової політики громадянина Ющенка.

Нагородження високими державними нагородами таких одіозних «діячів», як колишній Генеральний прокурор Потебенько, який активно блокував розгляд справи Гонгадзе, — це також яскрава характеристика «чесності», «відповідальності», «порядності» та справжнього «патріотизму» В. Ющенка.

«Не по словах, по справах пізнаєте їх», — вчить Ісус Христос.

Тому суть особи виявляється не тоді, коли бачимо «показуху» із запалюванням свічок перед телекамерами й публічну демонстрацію своєї побожності.

Суть полягає в тих десятках тисяч (!) справ, що їх розслідували слідчі органи МВС і передали за приналежністю до Генеральної прокуратури України.

> Зрештою, як ми могли переконатися, «переведення стрілок» із хворої голови на здорову — це чи не найулюбленіша забава громадянина Ющенка.

Проте ГПУ, очолювана за призначенням Ющенка колишнім прокурором Донецької області, замість передачі цих десятків тисяч справ до суду, роками гальмує їх подальший розгляд, а отже, фактично створює режим сприяння для тих бандитів, яким було обіцяно тюрми.

Люди, які постраждали від наруги, злочинів і беззаконня, оббивають пороги інстанцій, вимагаючи розгляду справ, а В. Ющенко, маючи під рукою ГПУ, «переводить стрілки» на МВС, яке законодавчо не має права передавати справи до суду, а лише до прокуратури.

Зрештою, як ми могли переконатися, «переведення стрілок» із хворої голови на здорову — це чи не найулюбленіша забава громадянина Ющенка. Особливо завзято, із якимсь хворобливим запалом, не приховуючи своєї ненависті та з відверто злостивим задоволенням Віктор Ющенко «опікувався» Юлією Тимошенко.

Надіслані ющенківським президентським секретаріатом 844 (вісімсот сорок чотири!) «вказівки» на адресу Кабміну впродовж перших 100 днів прем'єрства Ю. Тимошенко в 2008 році (по 8,4 вказівки щоденно, включно з вихідними) залишаються неперевершеним світовим рекордом у системі управління державою. Ніде у світі немає нічого подібного!

Також ніде у світі ще не було випадку, щоб Президент країни двічі (у вересні 2008-го і вересні 2009-го) звинуватив голову свого уряду в державній зраді (!).

До того ж В. Ющенко не лише оголосив про це на весь світ, а й подав до Служби безпеки України за підписом голови секретаріату Балоги у вересні 2008 року 357 сторінок матеріалів, що мали свідчити про те, що Ю. Тимошенко є насправді державним злочинцем і зрадником України.

Але, незважаючи на те, що СБУ підпорядкована Президенту, її фахівці не знайшли жодних підстав для висування звинувачень на адресу Ю. Тимошенко і передали документи до ГПУ.

Генпрокуратура також, за всієї її залежності від Ющенка, навіть після майже цілоденного допиту Ю. Тимошенко, не взялася порушувати справу. Бо не знайшла предмета звинувачення, навіть якщо про це написано на 357 сторінках!

Натомість сам «позивач», тобто громадянин Ющенко, у грудні 2008 року разом із Головою Національного банку України Стельмахом упродовж одного тижня, на рівному місці, «провернули» через Нацбанк України валютну аферу, внаслідок чого курс гривні до долара знизився майже вдвічі (!).

При цьому «стрілки відповідальності» Президент знову-таки переводить на уряд.

А Прем'єр-міністр Ю. Тимошенко, котра внаслідок такого фінансового кульбіту «гаранта» опинилася перед величезною проблемою реального наповнення бюджету, була ще й вимушена пояснювати на всі боки очевидну істину, що Нацбанк — це виключна прерогатива В. Ющенка, а Кабмін, згідно із законом, не має жодних повноважень і можливостей для впливу на зміну валютного курсу.

> Факт тимчасового перебування російського війська на нашій території ризикує перетворитися на вічність...

Щоправда, ці справедливі пояснення не дуже задовольнили депутатів Верховної Ради від Партії регіонів, які на підтримку В. Ющенка добряче «потопталися» у спробах підмочити репутацію глави Кабміну.

Упродовж 2008-го, а особливо у 2009-му кризового року (зокрема, у зв'язку з президентськими виборами) антитимошенківська прискіпливість «гаранта» набула особливо агресивного характеру. Не раз він викликає пані Прем'єр-міністра до свого секретаріату, де в особистих і колективних розмовах вимагає від неї відмовитись висуватися кандидатом на посаду Президента.

До того ж навіть у публічних виступах В. Ющенко дозволяє собі відверто ображати Юлію Тимошенко, явно провокуючи її на скандал. Її витримці можна лише дивуватися, але це ще більше бісить «гаранта».

Водночас численні речники Президента майже щодня виступають з чорними прогнозами, повідомляючи в засобах масової інформації про те, що «Україні загрожує дефолт», «не вистачить грошей для виплати бюджетникам», «Кабмін не має чим розрахуватися за російський газ», «громадяни мерзнутимуть, бо у сховищах мало газу», «ціна газу значно зросте», «Тимошенко не може впоратись з епідемією грипу», «Україна перебуває на межі колапсу» і т. д. і т. п.

Будь-які заяви Прем'єр-міністра Тимошенко про те, що Україна поступово долає кризу і треба оптимістично дивитися в майбутнє, президентська «рать» одразу накриває хвилею інсинуацій на адресу лідера БЮТ та звинувачень її в популізмі, у використанні адмінресурсу тощо.

І все це відбувається тоді, коли саме Кабмін залишається єдиною гілкою державної влади, яка бореться з кризою, бореться успішно, взявши на себе всю відповідальність за господарчу ситуацію в Україні.

Усе це відбувалося (і відбувається!) на наших очах.

Але невгасима, сліпа й безвідповідальна любов (чи, може, конформізм?) певної частини наших націонал-демократів до В. Ющенка, якого вони перетворили мало не на ікону, досі дає можливість обманювати наївних громадян, яких, на щастя, залишилося вже небагато.

«Систему Ющенка» яскраво характеризує не лише те, що він наробив, а й те, чого він не зробив.

За п'ять років його каденції гривня впала вдвічі, українське військо стало ще менш боєздатним, досі по всій Україні стоять пам'ятники Леніну та іншим антиукраїнським діячам комуністичної доби, про створення Єдиної української помісної церкви залишилися лише балачки, тоді як по всій Україні вибудовано сотні (!) храмів Російської церкви, русифікація у сфері культури та інформації набула вкрай загрозливого розмаху, проблема кордонів стала ще гострішою, відносини з Росією — ще принизливішими для України, гасло Майдану «Схід і Захід — разом!» відкинуто на манівці, проблема національної безпеки стала ще більш актуальною, тоді як перспектива вступу до європейської системи колективної безпеки і ЄС стала ще більш далекою, а факт тимчасового перебування російського війська на нашій території ризикує перетворитися на вічність...

Нагадаймо також про антиукраїнські заяви провідних політиків Росії, на які Президент України ніяк не реагував.

Не реагував так само, як і на неодноразові (навіть у столиці України) виступи мітингувальників під російськими прапорами, тоді як Росія неухильно й послідовно поширює свою присутність в Україні практично в усіх сферах життя: політиці, фінансах, торгівлі, культурі, засобах масової інформації.

Наведу лише два значні кроки в цьому напрямі: викуп російським капіталом українського «Промінвестбанку» і перенесення його центрального офісу з Києва до Донецька, а також нещодавній продаж російському власнику контрольного пакета акцій величезного українського концерну «Індустріальний Союз Донбасу».

Додайте до цього ще й той не афішований факт, що впродовж останніх п'яти років саме на сході й півдні України з'явилося чимало громадян України з російськими паспортами.

Варто ще нагадати про активну антиурядову діяльність так званого «опозиційного уряду», створеного за підтримки Ющенка.

За мовчазної згоди «гаранта» Конституції цей «опозиційний уряд» офіційно поширював (і надалі поширює!) інсинуації на офіційних бланках з гербом України.

Але йому постійно заважала Прем'єр-міністр Ю. Тимошенко, яка вивела на чисту воду їхню аферу з «Венко Прикерченське» та ліквідувала улюблене дітище Ющенка — «Росукренерго».

Нинішньої президентської кампанії технічні кандидати на чолі з Ющенком мали на меті розтягнути голоси виборців так, щоб Ю. Тимошенко не пройшла до другого туру. Для цього впродовж останнього тижня перед першим туром «гарант» зі шкіри вилазив, істерично поливаючи брудом ненависну йому главу Кабміну.

Шановні громадяни незалежної України!

Нині, у другому турі голосування, ми повинні обрати не лише центральний політичний символ державної влади, а передусім найсвітлішу в Україні голову і найвідповідальнішу особу.

Повинні обрати особу, яка всім серцем служитиме Українській Державі й Українському Народові, достойно представлятиме нашу Батьківщину в світі, на міжнародній арені.

А головне — ми повинні обрати особу, яка, як добра господиня, після 18 років «експериментів», наведе справжній порядок у державі й організує життя суспільства на основі дотримання законності, справедливості, громадянського спокою й упевненості в завтрашньому дні.

Чи усвідомлюєте Ви, дорогі мої співвітчизники, чи усвідомлюєш Ти, громадянине України, який читає зараз ці мої слова, чи усвідомлюєш собі, Український Народе, ЦІНУ ТВОГО ВИБОРУ?!

Стоїш перед вибором своєї дороги життя, дороги для твоїх дітей.

Не ухиляйся від свого вибору. Прийди і проголосуй.

Бо якщо Ти не проголосуєш за добро і справедливість, тоді інший проголосує замість Тебе за торжество зла і дерибану.

Використай свій голос на добру справу збереження України.

Віталій КОРЖ,
народний депутат України (фракція БЮТ).

КРИМІНАЛ

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Ревнощі привели до вбивства

У Тисменицькому районі, що на Прикарпатті, на березі річки в рюкзаку знайдено частини тіла невідомої жінки.

Загиблою виявилася 50-річна безробітна мешканка обласного центру. За попередніми даними, її вбив через ревнощі 58-річний місцевий мешканець, пенсіонер. Чоловік до смерті забив жінку дерев'яною палицею, потім відвіз тіло до покинутого будинку, розчленував його й заховав у рюкзаку. Зловмисника затримано.

«Повеневі» гроші доведеться «відробляти»

Співробітники управління Державної служби боротьби з економічною злочинністю УМВС України в Івано-Франківській області затримали 45-річного жителя Києва, який тривалий час переховувався від правоохоронців. Як повідомив керівник ЦГЗ УМВС в області Василь Гультайчук, чоловік фігурує в кримінальній справі, порушеній за фактом розкрадання і привласнення бюджетних коштів, виділених на ліквідацію наслідків повені у 2008 році на Прикарпатті. Киянина підозрюють у відмиванні значної суми коштів, які були виділені з державного бюджету на проведення робіт з берегоукріплення в одному з районів Івано-Франківщини. В ході слідства встановлено, що фірма, котра мала виконати обсяг робіт на суму 2,7 мільйона гривень, спрямувала кошти іншому суб'єкту підприємницької діяльності. За посередництва жителя Києва значна сума коштів була переведена в готівку і привласнена.

Затриманий в Києві і доставлений в Івано-Франківськ підозрюваний — вже третій, кого заарештовують на Прикарпатті за розкрадання бюджетних коштів, виділених на подолання наслідків стихії. Торік міліція Івано-Франківщини затримала двох підприємців, які зараз перебувають під вартою. Згідно з чинним Кримінальним кодексом України за привласнення майна в особливо великих розмірах передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк від семи до дванадцяти років.

Інспектор ДПІ «наколядувала» добрячий строк

За матеріалами управління СБУ в Івано-Франківській області органи прокуратури порушили кримінальну справу за ч. 2 ст. 368 Карного кодексу України (хабарництво) щодо інспектора міської Державної податкової інспекції. 18 січня жінку затримали у приміщенні податкової під час отримання понад 5 тисяч гривень хабара. Як стало відомо, таку суму інспектора тривалий час вимагала від підприємця за непроведення перевірок фінансово-господарської діяльності його фірми. У ході слідчих дій підозрювана, яка нещодавно перенесла складну операцію, імітувала запаморочення, просила води та намагалася змити з рук люмінесцентну фарбу, якою на гроші було нанесено спеціальні позначки. 51-річній жінці загрожує від 5 до 10 років ув'язнення з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.

Дарина НАЗАРЧУК.

Випереджальний постріл

На залізничному транспорті посилюється боротьба з розкраданням

Набув чинності новий порядок застосування вогнепальної зброї працівниками відомчої воєнізованої охорони «Укрзалізниці» під час збройного або групового нападу на рухомий склад та об'єкти залізничної інфраструктури. Зміни, внесені в колишні урядові постанови, зачепили також розмір збитків від розкрадання, нестачі або псування перевезених вантажів.

Як пояснив начальник управління воєнізованої охорони «Укрзалізниці» Юрій Потетюєв, право застосування зброї уряд делегував цій категорії працівників ще 1992 року як передбачене законом про залізничний транспорт. Але через неточність формулювань виникали юридичні казуси. Приміром, стрілкам воєнізованої охорони дозволялося застосовувати зброю тільки за місцем роботи, але тоді виникало запитання: як бути з доставкою цінних вантажів або в разі нападу на вагон, що не охороняється спеціально, або ж у момент розкрадання металевих деталей мостів або будови колії? Про це в колишній редакції постанови не було жодного слова й доводилося діяти за обставинами, на свій страх і ризик.

Тепер зброю, як надзвичайний захід відбиття нападу, можна пустити в хід у будь-якому разі — чи то атаки грабіжників на рухомий склад або «промисел» зловмисників, готових здати в найближчий пункт приймання металу все — від болтів до рейок. «Хоча, як і колись, правомірність кожного пострілу підзвітна органам прокуратури й міліції», — уточнив Юрій Потетюєв.

А якщо грабіжники, зазіхаючи на вантажі, пошкодили при цьому вагон, ділянку колії або створили аварійну ситуацію на дорозі, до вартості вкраденого плюсуються й витрати залізничного підприємства. А це значно збільшує суму збитку й, відповідно, міру покарання.

Однак самі залізничники визнають, що навіть такі заходи не зможуть гарантувати цілковиту схоронність вантажів і безпеку руху в разі грабіжницьких дій.

«Улітку минулого року парламент країни затвердив нові заходи фінансової відповідальності за розкрадання — кримінальна справа порушується вже в разі суми збитку в 60,5 гривні, але цього виявилося мало, щоб докорінно змінити ситуацію, крадіжка вантажів на залізниці в 2009 році коштувала «Укрзалізниці» більш як 5 мільйонів гривень відшкодованих втрат», — констатує заступник генерального директора відомства Віктор Чорний.

На думку експертів, потрібні комплекс рішень і координація роботи працівників охорони, транспортної міліції та регіональної міліції. «У крадіжці завжди є продовження — збут краденого, а припинити це не в повноваженнях транспортної міліції та збройної охорони. Адже недарма найчастіше розкрадається метал у районі станції П'ятихатки, що поблизу Кривого Рогу, де працює найбільший металургійний комбінат і... десятки нелегальних пунктів приймання металобрухту. Від цього маршруту два роки тому навіть відмовлялися відправники вантажу й везли феросплави та металобрухт у порт Маріуполя через Білорусь, минаючи Україну», — каже керівник експертної групи консорціуму «Менеджмент консалтинг груп» Дмитро Подтуркін.

Він уважає, що саме цю проблему треба розв'язувати передусім, щоб зробити українські залізниці по-справжньому конкурентоспроможними. «Адже річ не в штрафах, які заплатить дорога за втрату вантажів, а в довірі відправників вантажу, в тому числі під час перевезення транзитних вантажів у міжнародному сполученні, що особливо цінно для транзитної держави», — зазначає експерт.

А поки що залізниця як може попереджує розкрадання. Торік стрілки воєнізованої охорони затримали на місці злочину 1,7 тисячі осіб, запобігли 1548 спробам розкрадання вантажів, майна та матеріальних цінностей більш як на 1,6 мільйона гривень, до того ж жодного разу не використовували зброю на ураження — тільки попереджувальні постріли. Далі — справа правоохоронних органів, які давно проінформовані, що об'єктами злодійства найчастіше виявлялися металеві деталі верхньої будови колії, засобів сигналізації та зв'язку, а також вантажі, перевезені відкритим рухомим складом територією Кіровоградської, Дніпропетровської, Запорізької та Донецької областей, де діють організовані групи розкрадачів.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Біля ліфтів організують чергування?

Останнім часом у Луганську почастішали випадки розкрадання ліфтового господарства.

Заступник Луганського міського голови Сергій Шатохін характеризує ситуацію, як дуже складну: зловмисники вирізують кабелі, крадуть обладнання, за відсутності якого неможлива експлуатація ліфта. Відновити розграбований підйомальний механізм дуже складно, оскільки дотепер не затверджений бюджет, і грошей на ремонт у міській скарбниці немає. Міська влада звернулася до жителів із закликом берегти комунальне майно й за можливості влаштувати чергування біля своїх ліфтів. Крім того, обіцяє обладнати кабіни автоматичною системою зв'язку, установивши датчики відеоспостереження й контролю роботи ліфтів.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Високі штрафи навчать «правильно» смітити

Верховна Рада України запроваджує обов'язкове сортування сміття

Від 340 до 1360 гривень штрафу (а це в 19—50 разів більше, ніж раніше) віднині доведеться заплатити за порушення правил збирання, перевезення, зберігання та утилізації побутових відходів. Українські парламентарії проголосували за внесення змін до низки законів у галузі поводження з відходами. Аналогічні штрафи передбачено й за порушення норм та правил благоустрою населених пунктів. Однак найголовніше — законодавці нарешті ввели систему роздільного збору побутового сміття відповідно до європейських стандартів.

На думку автора законопроекту, народного депутата Володимира Стретовича, в країні «щороку збирається 500—600 млн. тонн, тому проблема поводження з відходами з кожним роком загострюється». Із ним погоджується і голова громадської організації «ЕкоПраво-Київ» Борис Васильківський. Експерт вважає, що привчити людей до чистоти можна або вихованням, або покаранням, і якщо перший варіант не діє, то потрібно виховувати екологічну культуру штрафами:

— Відповідно до Конституції власність — хай це буде великий завод чи просто фантик від придбаної вами цукерки — не має шкодити довкіллю. І якщо людина цей фантик викидає на тротуар, її потрібно штрафувати.

З другого боку, відповідальність має лежати не лише на громадянах, а й на владі, вважає Борис Васильківський. «У центрі Києва урни для сміття мають стояти через кожні 50 метрів, але насправді цього немає. Тож потрібно й відповідних чиновників фінансово карати за те, що вони не забезпечують нам можливість дотримуватися прийнятих законів».

Що ж до сортування побутових відходів, то, як показує досвід європейських країн, налагоджена система дозволяє не лише вирішувати проблему накопичення сміття, а й заробляти на ній. Початкова ланка процесу — коли самі громадяни пластик, скло та папір викидають в окремі контейнери. А вже потім сортувальні заводи відберуть для вторинної сировини до половини відходів і продадуть її підприємствам для виготовлення нових товарів чи упаковок, а зовсім непридатне для переробки захоронять на полігонах або спалять.

Однак те, що лише зараз узаконили народні депутати, уже давно намагаються, з різним успіхом, втілювати в життя в різних куточках України. Коли кілька років тому біля будинку в одному з центральних районів столиці поставили окремі контейнери для різного сміття, киянин Володимир із оптимізмом взявся сортувати, власне, сподіваючись, що врешті-решт стане чистіше біля під'їздів та потроху вирішуватиметься проблема утилізації відходів.

— Проте й до сьогодні ніяких позитивних зрушень немає: біля будинку, як і раніше, купи сміття, що днями не вивозиться, у різнокольорові контейнери, та й на землю навколо них викидають усе підряд. Хіба ж тепер приставлять до кожного контейнера правоохоронця, аби фіксувати та штрафувати порушників? — дивується Володимир.

Та потрібно розуміти, кажуть екологи, що коли вже сьогодні не почати сортувати та за можливості повторно переробляти сміття, то за 10 років країна просто потоне в ньому. Адже, за інформацією Міністерства охорони навколишнього природного середовища України, із сотень мільйонів тонн побутових відходів, котрі щороку виробляються в країні, переробці підлягають лише 10—12 відсотків. Натомість вигода від окремого збирання відходів очевидна: із переробленого, приміром, побутового пластику в багатьох країнах виготовляють одяг, меблі, аксесуари.

Анна БОЙКО.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Від «шлюбу з любові» до дуетів з розрахунку

13 січня Кабінет Міністрів України ухвалив рішення про денонсацію тристоронньої угоди між Україною, Болгарією і Грузією про спільну експлуатацію залізнично-поромних переправ на Чорному морі й перехід до двосторонніх угод у сфері поромних перевезень. Зазначемо одразу, цього рішення давно чекали українські морські перевізники. Й ознаменувало воно ні багато ні мало, а початок нового етапу в організації залізнично-поромних переправ на Чорному морі.

Трохи історії. В 1999 році Україна, Грузія і Болгарія підписали тристоронню угоду про спільну експлуатацію залізнично-поромних переправ на Чорному морі на умовах паритетної участі перевізників. Договір був безстроковий, але передбачав право денонсації кожної зі сторін через шість місяців після відправлення відповідної дипломатичної ноти.

Минуло десять років. Які короткі економічні підсумки тристоронного співробітництва? З усього обсягу вантажообігу 93% перевезено між Україною і Грузією й тільки 7% на напрямку Болгарія — Грузія. Але при цьому участь поромних перевізників України й Болгарії відповідно до угоди в обслуговуванні цих вантажопотоків була рівна: 50% — болгарське пароплавство і 50% — Україна (національний перевізник судноплавна компанія «Укрферрі»). У Грузії власних поромів немає.

Фінансова криза «торпедувала» пороми

Особливо значний спад, на 62,8%, стався на лінії Іллічівськ—Варна. Порівняно з 164,3 тис. тонн, які було перевезено за 11 місяців 2008 року, за аналогічний період 2009-го їх обсяг становив лише 61,1 тис. тонн. Цей результат був прогнозований, оскільки з відкриттям залізнично-поромної переправи Варна — порт Кавказ (Росія) український напрямок фактично втратив весь транзитний вантажопотік, що становив більш як 80% усього обсягу перевезень на лінії Іллічівськ — Варна. Ще більш ускладнили ситуацію періодичні відмови болгарської сторони від прийому у Варні українських поромів і політика приватизованого «Пароплавства БМФ» АД, що бере участь у роботі нової лінії Варна — порт Кавказ як судноплавне підприємство з болгарської сторони.

На лінії Іллічівськ—Дериндже (Туреччина) загальний обсяг вантажопотоку зменшився на 42,7%. За 11 місяців 2008 року було перевезено 198,4 тис. тонн, за цей же період минулого року — 113,6.

Найбільше зберегла свої позиції лінія Іллічівськ—Поті/Батумі, яка з березня 2009 року отримала друге народження за рахунок приєднання до свого маршруту порту Керч. Нова поромна лінія СК «Укрферрі» дала можливість майже вдвічі скоротити відстань між Україною і Грузією в залізнично-поромних перевезеннях. Відповідно, значно зменшилися час доставки вантажів і тарифи (на 25—30%), що дало змогу залучити додаткові обсяги вантажів зі східних областей України й Криму в напрямку на країни Кавказу й активізувати грузинський експорт в Україну та країни СНД.

У Кабінеті Міністрів України абсолютно обгрунтовано вважають, що робота переправи Керч—Поті дасть можливість залучати додаткові обсяги вантажів на рівні до 1 млн. тонн щорічно, поліпшити умови перевезення пасажирів, а також «сприяти інтеграції транспортної інфраструктури регіону в мережу транспортних коридорів «Європа—Азія».

У 2008 році на грузинському напрямку за 11 місяців було перевезено 942,2 тис. тонн, в 2009 році за аналогічний період на лінії Іллічівськ/Керч—Поті/Батумі перевезено 743,7 тис. тонн, що становить 78,9% від позаторішнього рівня. Загалом на цьому напрямку планувалося перевезти до 820 тис. тонн.

Чи варто очікувати економічного й транспортного піднесення в 2010 році? Криза триває, а конкуренція з кожним роком зростає і з боку тих, хто тільки-но почав освоювати цей ринок, і з боку колишніх соратників, з якими починали розвивати залізнично-поромні перевезення на Чорному морі.

Дружба дружбою...

Варто зазначити, що за ситуацією на ринку залізнично-поромних перевезень на Чорному морі уважно спостерігають російські транспортники. І не лише спостерігають. Свої плани вони почали активно втілювати в життя з вересня 2004 року, коли запрацювали поромні переправи Керч — порт Кавказ, потім лінії Поті—Кавказ і Кавказ—Варна. У Росії на той час було вже побудовано один пором, а на черзі перебував ще три.

Як повідомив на одному з засідань уряду Росії міністр транспорту Ігор Левітін, на першому етапі залізнично-поромна лінія порт Кавказ—Варна здатна забезпечувати транспортування близько 150 тис. тонн вантажів. Надалі планується збільшення вантажопотоку до 500 тис. тонн. Відповідаючи на запитання глави уряду Володимира Путіна, міністр уточнив, що проект реалізується в рамках програми «Чорноморське кільце», «по якому Російська Федерація матиме пряме морське й залізничне сполучення із причорноморськими країнами. У нас уже є таке сполучення з Україною, Грузією, Болгарією і у найближчому майбутньому ми підпишемо аналогічну угоду з Туреччиною, — пояснив міністр. — Отже, ми матимемо прямі виходи на ці держави. Після угоди з Туреччиною у нас з'явиться можливість створити «чорноморське кільце» з такими ж дорожніми поромами.

За словами голови Росморрічфлоту Олександра Давиденка, тарифи на вантажні перевезення в Болгарію морем передбачено зробити нижчі, ніж під час перевезення територією України. «Ми готові до тарифної боротьби. З цією ситуацією ми вже зіштовхнулися в прибалтійських республіках, які втратили частину свого транзиту. Тепер черга України. Фактично пором зможе переправляти весь обсяг вантажів, що йде нині через Україну з Болгарії в Росію», — зазначив він.

На черзі в росіян турецький порт Самсун. «Не важливо, хто повезе вантаж — не можна, щоб він лежав у порту. Має бути координація спільних дій, а не просто боротьба за ринок», — підкреслює у своїх заявах міністр транспорту Росії І. Левітін.

Однак насправді реальна ситуація складається інакше.

— Ми готові до такої форми співробітництва, яку пропонує російський міністр, — розповів «Голосу України» президент СК «Укрферрі» Олександр Курлянд. — «Укрферрі» давно працює на ринку поромних перевезень і активно освоює нові напрямки, працюючи у співробітництві із транспортниками інших держав, зокрема Болгарії та Грузії. Готові ми до співробітництва і з російськими поромними компаніями і вітаємо заяви російського мінтрансу про координацію спільних дій. Водночас конкретних пропозицій про спільні перевезення від російських поромних компаній ми поки що не одержували, а російські пороми, які з'явилися на ринку і працюють на лінії порт Кавказ—Поті, поки що намагаються забирати наші транзитні вантажопотоки з лінії Іллічівськ—Поті. Створення поромної лінії порт Кавказ — Варна теж навряд чи можна вважати координацією зусиль, оскільки нас для участі в розробці цієї лінії ніхто не запрошував, а вантажопотоки для цієї лінії переорієнтуються з лінії Іллічівськ—Варна за допомогою дій болгарської сторони, яка обмежила можливості заходу українських поромів у Варну. Отож поки що маємо саме спробу перерозподілу ринку, а не координацію зусиль у його розширенні. Втім, цивілізована конкуренція також сприяє розвитку перевезень, і ми до такої конкуренції готові.

Російські транспортники активно реалізують свої плани. Пором «Авангард», який належить російським судновласникам, регулярно здійснює рейси за маршрутом порт Кавказ — Варна, завантажений цистернами зі скрапленим газом, технічними мастилами, вагонами з устаткуванням для будівництва софійського метро та іншими вантажами, що раніше курсували транзитом через Іллічівськ у рамках тристоронного співробітництва між Україною, Болгарією та Грузією. Планується, що надалі до російських поромів на лінії порт Кавказ — Варна приєднаються й болгарські морські поромні перевізники в особі «Пароплавства БМФ» АД.

Російські й болгарські експерти прогнозують, що до 2013 року вантажопотік на цій лінії може збільшитися до 2 млн. тонн на рік.

Прийшли інші часи, прийшли інші вантажі

Понад тридцять років тривало співробітництво між транспортниками Радянського Союзу, а потім і України зі своїми болгарськими колегами на залізнично-поромній лінії Іллічівськ—Варна, а з 1999 року — в рамках тристоронньої угоди про спільну експлуатацію поромної переправи між портами Варна—Поті/Батумі—Іллічівськ. Тепер про спільну роботу в рамках тристоронньої угоди вже можна говорити в минулому часі. Сторони залишають для історії «братерську солідарність» і активно переходять до обопільних умов у сфері поромних перевезень, керуючись економічною доцільністю й національними інтересами.

Настали інші часи. Але в Болгарії та Україні пам'ятають інші, коли з 1978 року почалося економічне співробітництво між Болгарією і СРСР.

Для того, щоб підкреслити «братні» відносини двох країн і в економічній сфері, була придумана відповідна схема роботи лінії: пороми працювали на основі фінансового пулу, умови якого передбачали рівну кількість рейсів і рівну оплату для кожної сторони. У той період відсутності ринкових відносин мало хто звертав увагу на те, що основна частка вантажопотоку більш як у 3 мільйони тонн припадала на радянські вантажі й вагони.

Ця схема тривала й після розпаду Радянського Союзу. Хворобливий перехід на ринкові відносини, розпад колишніх економічних зв'язків призвів до того, що вантажообіг на лінії Іллічівськ—Варна скоротився майже в 10 разів. Але традиції колишнього «братерства» продовжували процвітати: тільки роль «старшого брата» на себе взяли вже українські транспортники в особі СК «Укрферрі» та «Укрзалізниці». Надання залізничного рухомого складу, багатомільйонні інвестиції в будівництво нових поромних комплексів, активна маркетингова робота дали змогу зберегти лінію Іллічівськ—Варна й створити нові, рентабельно працюючі поромні лінії Іллічівськ—Поті/Батумі, а затим і Іллічівськ—Дериндже.

Щоразу, беручись до нового проекту, СК «Укрферрі» завжди пропонувала й була в цьому зацікавлена, щоб участь у ньому брали болгарські колеги, розділяючи фінанси й ризики разом з українськими партнерами. Але болгарські транспортники в кожному випадку перекладали всю цю матеріальну відповідальність на українців. Так було й під час відкриття й становлення грузинської лінії (1996—1999 роки) і в період, коли на регулярній лінії Іллічівськ—Поті почав працювати пором «Грейфсвальд» (2003 рік). Незважаючи на явну невідповідність зусиль і фінансових внесків сторін економічній вигоді від реалізованих проектів, робота з болгарськими партнерами тривала на принципах фінансового пулу, закладених ще в радянсько-болгарську угоду про роботу поромної переправи Іллічівськ—Варна. Українські транспортники, по суті, забезпечували вантажем і, звичайно, доходами болгарські пороми. Так, приміром, із загальної кількості всього вантажообігу на поромних лініях тристоронньої угоди Іллічівськ—Поті/Батумі та Варна—Поті/Батумі протягом 2001—2008 років 94 відсотки становили українські експортні вантажі з контрактів зі СК «Укрферрі», і лише близько 6 відсотків — вантажі болгарські за контрактами з «Пароплавством БМФ» АД. А розподіл доходів від виконаних перевезень здійснювався фактично порівну.

Ці суперечності значною мірою загострила світова фінансова криза і, відповідно, зниження товаро- і вантажообігу на морській ділянці Великого Шовкового шляху. Приватизація в 2008 році болгарського «Пароплавства БМФ» АД й поява приватного власника, котрий має агресивні плани з досягнення домінуючого положення на чорноморському ринку поромних перевезень, спричинили низку дій болгарської сторони з відмови від виконання положень тристоронньої угоди. Так, протягом 2008 року болгарське пароплавство двічі денонсувало в одноб'ічному порядку всі свої зобов'язання за угодами і припиняло роботу болгарських поромів більш як на півтора місяця. У черговий раз свої зобов'язання «Пароплавство БМФ» АД денонсувало з 1 травня минулого року і почало роботу поза рамками міжурядової угоди, активно захоплюючи український поромний ринок шляхом демпінгу й обмежуючи заходи українських поромів у Болгарію за адміністративної підтримки болгарської влади. З боку болгарської влади українській стороні було висунено вимоги припинити розвиток поромної лінії Керч—Поті/Батумі й забрати з лінії Іллічівськ—Поті/Батумі пором «Грейфсвальд» через неузгодженість цих проектів з болгарською стороною. Під час офіційних зустрічей було зроблено недвозначні натяки на взаємозв'язок питань політичної підтримки євроінтеграції України з боку Болгарії й вільного допуску болгарських перевізників на ринок поромних перевезень між Україною і третіми країнами. Ці некоректні, а багато в чому нахабні, дії болгарської сторони разом із де-факто нехтуванням положень тристоронньої угоди про спільну експлуатацію поромних переправ стали причиною детального розгляду урядом України політичної й передусім економічної доцільності тристоронньої угоди, за результатами якої було ухвалено рішення про її денонсацію й перехід до двосторонніх угод у галузі поромних перевезень.

***

Необхідно зазначити, що процес денонсації угоди, який становить шість місяців після повідомлення сторін дипломатичними каналами, супроводжується активною протидією болгарської сторони. Болгарське пароплавство через своїх представників в Україні організовує кампанію з дискредитації «Укрферрі», залякуючи вантажовласників «монополізацією» ринку одним перевізником. У хід іде відкритий демпінг, хоча угода своєї дія ще не припинила й сторони зобов'язані керуватися встановленими за угодою тарифами. Триває спроба закріпитися на ринку через «призначеного» залізничного експедитора, що має прихильність з боку керівництва «Укрзалізниці». Вантажним агентом болгарського пароплавства — ЗАТ «ПЛАСКЕ» — поширюються заяви, які не відповідають дійсності, про нерегулярність рейсів українських поромів і невиконання «Укрферрі» взятих перед українськими експедиторами зобов'язань. Мета болгарської сторони очевидна — під приводом розвитку конкуренції будь-якою ціною залишитися на українському ринку, вносячи якомога більший хаос у налагоджену систему залізнично-поромних перевезень і отримуючи перевагу на чорноморському транспортному ринку.

Замість епілогу

2010-й, за прогнозами міжнародних і вітчизняних експертів, не буде більш сприятливим для світової економіки, фінансів і відповідно міжнародної торгівлі й транспортних операцій, ніж рік минулий. Незважаючи на цю обставину, керівництво й фахівці національного перевізника СК «Укрферрі» вважають, що резерви й потенціал подальшого розвитку залізнично-поромних ліній на Чорному морі величезні. Реалізація цього потенціалу багато в чому залежить від спрощення митно-прикордонних процедур на території України. Приміром, у портах Балтійського моря, де діє 28 регулярних ліній, пороми перебувають під перевантажувальними операціями не більше чотирьох-п'яти годин. Тоді як в Іллічівську тяганина, пов'язана із проходженням оглядів вантажів, змушує пороми затримуватися в порту часом до двох діб, до того ж на законних підставах.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Фото з архіву СК «Укрферрі».

Національний академічний драматичний театр імені Івана Франка відзначив своє 90–ліття

4 лютого в Національному заповіднику «Софія Київська» відбудеться засідання «круглого столу» на тему «Датування 1000–ліття Софійського собору у світлі нових фактичних даних»

ПРОБЛЕМА

«Сінема»: була — й нема

Стотисячне місто Кам'янець-Подільський, духовна столиця краю, знову залишилося без жодного кінотеатру.

За радянських часів їх тут було аж три. Утримувати ці комунальні об'єкти на бюджетні кошти, звісно, нелегко, а все ж варто б зберегти бодай один. У місті, де знімали не один фільм, куди часто приїздять кіномитці, це важливо. Кілька років тому з пропозицією «прописати» фестиваль документального кіно у Кам'янці приїхала сюди його керівник. Окреслила картину: в рамках фестивалю — не тільки показ нових українських та закордонних стрічок, а й мистецькі виставки, конкурс солоспіву та музики кіно, навіть міський благодійний бал. З'ясувалося, немає приміщення, де це можна провести. Колишня влада роздала все, що мала. Одну будівлю (колишній кінотеатр імені Войкова) — під районний центр культури, а дві інші — «Дружбу» та «Юність» — передала в оренду приватному бізнесу. До чого дохазяйнувалися орендарі «Дружби», наша газета вже писала: там завалився дах, і кошти про його ремонт упав на голову того ж таки міськвиконкому. А з поверненням у комунальну власність виникли проблеми. Судові, багаторічні.

«Юність» (площа 3,5 тисячі квадратних метрів) довго стояла без діла, поки в 2008 році тут не відкрили кінозал «Сінема». Він розмістився в колишньому малому залі, а великий переобладнали під нічний клуб «Жара». На першому поверсі відкрили магазин світильників, піцерію. Звісно, не такою хотіли бачити кам'янчани свою улюблену «Юність». Та «Сінемі» зраділи всі: дорослі, а надто діти. Обладнання для кінозалу привезли американське. Торік сюди приїздила творча група фільму «Тарас Бульба» — на презентацію стрічки, частина якої знімалася в Кам'янці.

Та вже кілька днів «Сінема» стрічає кам'янчан виламаними замками на дверях, закритими касами, порожнім залом. Усю апаратуру, стільці вивезено. Що таке? Виявилося, орендарі посварилися з власником апаратури. Як повідомила майор міліції Елеонора Костинська, правоохоронці розглядають дві заяви: орендаря — директора ТОВ «Поділляметал» Сергія Самсонюка та суборендаря, власника обладнання, приватного підприємця — Наталії Колесник. Перший скаржиться, що суборендар не звільняє приміщення, хоч закінчився договір оренди, друга — що «Поділляметал» не дають демонтувати обладнання, ображають, перешкоджали вести діяльність, вимикаючи світло, зриваючи сеанси. Наталія Колесник надала документи, які засвідчили її право власності на майно «Сінеми», і під наглядом міліції його таки вивезли. При цьому підприємець Колесник зробила заяву: якщо міська влада надасть їй приміщення під кінотеатр без посередників, то вона не проти знову повернути «Сінему» кам'янчанам. Міський голова Анатолій Нестерук теж запевнив, що без кінотеатру місто не залишиться. «Влада підвищила вартість оренди «Юності» не до 10, як планувалося, а до шести гривень за квадратний метр (раніше було 4,62 гривні). Та це зовсім невеликі кошти. Тому при цьому ми зобов'язали орендарів привести в порядок будівлю й прилеглу територію, а саме — відновити зовнішнє освітлення, встановити урни, замостити тротуарну плитку. Якщо «Поділляметал» не під силу такі роботи, ми передамо «Юність» іншим орендарям, з умовою обов'язкового облаштування тут кінотеатру. В місті працюватимуть кінотеатри, попри бізнес-інтереси певних осіб».

Вл. інф.

Пісні його серця

«Пісні мого серця» — так назвав свій творчий вечір Михайло Кривень **(на знімку)** — відомий прикарпатський співак, народний артист України, професор Інституту мистецтв Прикарпатського національного університету імені Франка. Влітку минулого року у нього був ювілей, а концерт з тієї нагоди відбувся лише тепер. Мабуть, то й на краще. В ці зимові дні шанувальникам творчості співака особливо приємно було відчувати тепло його пісень, від яких скресає душа, наче від весняного сонця. Вони звучали так тепло ще й тому, що пан Михайло включив до концерту пісні, які сам найбільше любить, — арії з відомих опер, і ліричні народні, й пісні місцевих композиторів.

Михайло Кривень може дозволити собі таке жанрове розмаїття, бо має дуже добру вокальну школу. Свого часу закінчив Львівську консерваторію, де його вчителем вокалу був відомий співак, народний артист СРСР Павло Кармалюк. Павла Петровича уже давно немає, але в душі співака живе така вдячність, що за найменшої нагоди він згадує свого наставника, який був для нього не лише великим артистом, а й прикладом людяності та патріотизму. І на цьому концерті співак віддав йому шану: включив до програми давній запис пісні у виконанні Кармалюка, аби глядачі відчули, якої потуги голос був у цього митця, якого масштабу була ця постать.

Любов до малої батьківщини — села Липівки Рогатинського району, що на кордоні з Львівською областю, — ще одна тема цього чудового вечора. На документальних кадрах глядачі побачили рідну домівку співака, на жаль, уже опустілу, почули унікальний запис пісні «За туманом нічого не видно», яку виконала його мама разом зі своєю невісткою Лесею. Нині ключі від родинної хати зберігаються в однокласниці Михайла, сільського голови Ганни Верстин. Ще одна його однокласниця Марія Плебанська завідує в селі Народним домом і тримає на своїх плечах, як каже співак, «усю культуру села». Ці односельці та їхній фольклорний гурт були найпочеснішими гостями на ювілейному вечорі митця, йому колядували на добро і щастя. А Михайло, здається, гордився ними не менше, ніж вони ним, навіть включив у свій концерт виступи талановитого дівочого дуету з Липівки. «Чом не Євробачення?» — запитував глядачів. Хтось колись допоміг йому. Тепер Михайло Якович допомагає іншим зробити перші кроки на великій сцені.

Прикарпатці люблять Михайла Кривеня не лише за чудовий голос, а й за просту вдачу, відданість рідній землі. Адже він одним з перших в Україні став виконувати стрілецькі й повстанські пісні, видав аудіоальбом «Послухай, кохана дівчино» з їх записами. На вечорі цей пласт української культури теж був представлений.

Протягом концерту артист кілька разів переодягався, щоразу в іншу вишиванку. «Дружина вишила мені багато сорочок, мушу всі показати», — пояснив він. Тепер до колекції тих вишиванок додасться ще одна, на ній вишито портрет співака. Цю сорочку на концерті подарував Михайлові його односелець-бізнесмен, який живе нині у Львові. А колишні й нинішні студенти, що працюють у ляльковому театрі, піднесли митцеві ляльку — копію свого вчителя. «Це я?» — розсміявся Михайло. Ось у такій добрій, теплій, родинній атмосфері, на одному диханні пройшов ювілейний концерт митця, якому вся переповнена зала щиро заспівала «Многая літа».

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Театр однієї актриси,

якій під силу безмежний світ людських почуттів

Нарешті й житомирські шанувальники елітарного театрального мистецтва змогли переглянути моновиставу львівського «Театру у кошику» — «Білі мотилі, плетені ланцюги...». Слово «нарешті» тут не випадкове. «Театр у кошику» створений ще 1997 року. Тоді ж відбулася прем'єра «Білих мотилів...». Відтоді моновистава відзначена призами на фестивалях у Чикаго, Єревані, Вроцлаві, Кишиневі, Києві, Парижі. Житомиряни ж побачили цей мистецький проект аж тепер. Хоча заслужена артистка України Лідія Данильчук, яка вразила глядачів своєю грою, — родом із Житомирщини, з Броників Новоград-Волинського району.

Вона лауреат театральної премії імені Івана Котляревського та львівської обласної премії імені Бориса Романицького. Освіту здобула в Театральному інституті імені Карпенка-Карого. Працювала в театрах Одеси і Львова.

Ще одною ентузіасткою, завдяки якій виник і діє «Театр у кошику», є режисер цього мистецького проекту Ірина Волицька — заслужений діяч мистецтв України, театрознавець, кандидат наук, лауреат театральної премії імені Леся Курбаса та обласної премії імені Бориса Романицького. Освіту здобула в Інституті театру, музики і кінематографії у Санкт-Петербурзі.

«Театр у кошику» створений як незалежне, некомерційне творче об'єднання і сім років існував суто на ентузіазмі. З 2004 року він став творчою майстернею Національного центру театрального мистецтва імені Леся Курбаса, проводить дослідження у сфері театрального знаку, символу, метафори, вибудовуючи власні, самобутні способи сценічної виразності та експресії. Це унікальний проект, який займає елітарну нішу в культурному просторі України.

Ірина Волицька та Лідія Данильчук кажуть, що «Театр у кошику» постав з потреби духовної, культурної, національної самоідентифікації на стикові модерністських та постмодерністських естетичних засад. Під час вистави в залі Житомирського театру панувала особлива тиша. Треба було почути її! Між іншим, за кордоном вони завжди грають українською мовою і глядач усе розуміє.

«Білі мотилі, плетені ланцюги...» створено за мотивами листів та новел Василя Стефаника. Перед глядачем проходить ціла галерея жіночих образів, поданих у різних іпостасях. Для Лідії Данильчук це театральна рефлексія про любов і страждання, гріх і покуту, зневіру й надію. А особливого щему виставі надають ритми й ритуальні пісні Карпат. Глядачі одержали змогу поринути в самобутню атмосферу Стефаникової творчості, поєднану з експресією та метафоричністю акторського втілення образів, немовби вихоплених із простору, де живе вічна народна душа.

До речі

Приїзд «Театру у кошику» до Житомира став можливий завдяки створеному наприкінці минулого року міському благодійному фонду розвитку громади Михайла Заславського. Концепцію його діяльності можна коротко передати так: культурне життя міста, яке дало світові цілий ряд відомих письменників, музикантів, учених, останнім часом переживає занепад, і фонд планує докласти значних зусиль для наповнення його новим змістом та звучанням. У найближчих планах — приїзд Люблінського театру з виставою «Гості з брами», зустріч з французьким архітектором Метью Фізерландом, презентація альманаху «Оксія» з творами молодих літераторів.

Олексій КАВУН.

Житомир.

На знімку: Лідія Данильчук у моновиставі «Білі мотилі, плетені ланцюги...».

Фото надано «Театром у кошику».

У братів-близнюків — спільна історія

У братів–близнюків Олександра та Віктора Булиг із Рівного спільне захоплення історією. Обидва — випускники історичного факультету Чернівецького держуніверситету. За спеціальністю пішов працювати лише Олександр — у Рівненський обласний краєзнавчий музей, директором якого став згодом. А Віктор, як і батько Степан Петрович (заслужений дільничний СРСР, підполковник міліції у відставці), працював у міліції, а тепер вийшов у відставку.

Попри цю різницю, обидва брати не полишають захоплення історією. Олександр і Віктор створили телевізійний проект «День у музеї», який у 2008 році став переможцем на II Всеукраїнському музейному фестивалі у Дніпропетровську. Це інтелектуально-ігрове шоу ось уже третій рік поспіль іде на одному з місцевих телеканалів, спонукає молодь більше цікавитись історією.

У братів Булиг є і спільна книга — «Поєднані Волинню», яку вони презентували недавно. Це історичні нариси про людей, пов'язаних з минулим Волині. Зокрема, про Романа Мстиславича, Костянтина Острозького, Богдана Ружинського, Северина Наливайка та інших. Автори спробували відобразити діяльність видатних українських істориків і письменників — Гоголя, Костомарова, Куліша, Короленка, Яворницького — у контексті їхнього зв'язку з Волинню.

— Уперше для широкого загалу представлено ім'я Василія Левицького, дослідника Свято-Успенської Почаївської лаври, — ділиться враженнями від книги один з її перших читачів, кандидат історичних наук Богдан Прищепа. — Оскільки шляхами історії читачів ведуть люди, які дуже люблять історію, а Олександр Булига — ще й професіональний музеєзнавець, то атмосфера музею відчувається чи не на кожній сторінці книги «Поєднані Волинню».

У житті близнюки Булиги дуже різні і за вдачею, і за долею, і за почерком. У Віктора — троє дітей, в Олександра — син Микола, який, між іншим, народився на батькове професійне свято — у Міжнародний день музеїв.

— У нас із Віктором однакові голоси, тому часто нас плутають, коли беремо телефонну слухавку, — сміється Олександр Булига. — А зовнішня схожість породила багато комічних ситуацій. Я ще й викладаю у вузі, і ось недавно одна студентка, зустрівши Віктора на вулиці, звернулася до нього — як до мене!

У братів багато планів, які вони збираються удвох реалізувати.

А ось найбільша мрія:

— Друга частина нашої книги «Поєднані Волинню» — це кіносценарій ігрового фільму, присвячений історії української Першокниги — Пересопницькому Євангелію, яка творилась у середині XVI століття на землях Волині, — розповідає один з авторів Олександр Булига. — Дуже хочемо, щоб знайшовся режисер, який би зняв за ним фільм. Це тим паче актуально напередодні 450-річчя Пересопницького Євангелія, яке відзначатимемо наступного року.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

На знімку: брати Віктор (ліворуч) **та Олександр Булиги.**
Фото автора.

«Три сестри» пройшли у Ялті

Спектакль за п'єсою «Три сестри» в постановці Деклана Доннеллана — спільний міжнародний проект Чеховського фестивалю (Москва), Британської ради в Росії, театрів «Ле Жемо» (Франція) і «Ла Філатюр» уперше наприкінці січня пройшов в Ялтинському театрі імені Чехова. Театральний проект присвячено 150-річчю від дня народження великого письменника і драматурга.

Це третя робота відомого англійського режисера з російськими артистами. Його постановка пройшла з величезним успіхом у Британії, Франції, Ірландії, Фінляндії, Колумбії, Новій Зеландії, Австралії. Прем'єра відбулася в Парижі 2008 року, і того ж року спектакль показано в Москві на VII міжнародному театральному фестивалі імені Антона Чехова.

У театральному світі є десятки, а то й сотні версій постановки цієї п'єси, але не в кожній версії «сестри» так значимі. Англійському режисерові вдалося роздивитися в жіночій душі незахищеність, самітність, тугу за коханням і щастям. Усе це буде в спектаклі, який побачить Ялта, де Чехов колись прожив частину життя.

У головних ролях: Євгенія Дмитрієва (Ольга), Ірина Гриднєва (Маша), Неллі Уварова (Ірина). На думку критиків, рідко вдається бачити Чехова в такій чарівній і блискучій театральній постановці.

Георгій ВЕРВЕС.

Медалі ніколи не запізнюються

На Тернопільщині названо лауреатів Всеукраїнської літературно-мистецької та громадсько-політичної премії імені Братів Богдана і Левка Лепких за 2010 рік. Ними стали: Василь Івашків, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри української фольклористики Львівського національного університету імені Франка — за серію монографій з історії української літератури, підготовки й видання творів заборонених комуністичним режимом українських письменників, та Ярослав Лемішка, директор Тернопільської обласної філармонії — за пропаганду української пісні за кордоном та концертну діяльність. Лауреатам вручено медалі, дипломи, грошові винагороди. Свою премію Ярослав Лемішка одразу передав на потреби дітей-сиріт. Хоч премія заснована ще 1992 року, та лише цьогорічні лауреати отримали спеціальні медалі, виготовлені на Львівському ювелірному заводі за проектом тернопільського художника Євгена Удіна.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

«Золота підкова» — далі буде

Перша державна історико–культурологічна програма «Золота підкова Черкащини», яка діяла протягом 2006—2009 років, фінансувалася й із держбюджету, й окремими вітчизняними меценатами. За чотири роки в рамках цього проекту здійснено комплекс соціально–економічних та реставраційних робіт. Зокрема, значно поліпшено інфраструктуру історичних місць Шевченкового краю: газифіковано населені пункти, прокладено дороги, побудовано готелі та ресторани, реконструйовано заклади освіти та культури.

У національному заповіднику «Батьківщина Тараса Шевченка» відреставровано музейні комплекси. У Моринцях зведено каплицю, пам'ятник матері Кобзаря, відтворено історичне середовище початку XIX століття. У Чигирині відновлено фортецю гетьмана Дорошенка, козацьку церкву святих Петра і Павла, споруджено пам'ятник митрополиту Нелюбовичу-Тукальському, здано першу чергу історико-архітектурного комплексу «Резиденція гетьмана Богдана Хмельницького». У Суботові оновлено Свято-Іллінську церкву, історико-гідрологічну пам'ятку «Три криниці», музеєфіковано залишки замку Хмельницького, побудовано «Гетьманську корчму-музей» із діючим водяним млином.

У Тальнівському районі розпочато масштабні роботи — створюють музей Трипільської культури та мега-поселень Трипілля, а на Чигиринщині — музей історії та природи легендарного урочища Холодний Яр. В Умані йде реконструкція національного дендропарку «Софіївка», в Корсуні-Шевченківському — палацу князя Лопухіна, де розміщено музей Корсунь-Шевченківської битви, у Кам'янці — будинку Давидович (музей Пушкіна і Чайковського).

Особливо цінних історичних, археологічних, природних об'єктів Шевченкового краю, які ще потребують наукового дослідження, музеєфікації та реконструкції, багато. Президент України Віктор Ющенко підтримав пропозицію Черкаської облдержадміністрації і підписав указ, яким зобов'язав Кабінет Міністрів продовжити термін виконання і фінансування державної програми «Золота підкова Черкащини» у 2010—2012 роках. В указі, зокрема, звернуто увагу уряду на необхідність створення сприятливих умов для ознайомлення численних наших та зарубіжних туристів з унікальною історико-культурною спадщиною Черкащини під час проведення фінальної частини «Євро-2012».

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: резиденція Богдана Хмельницького в Чигирині.
Фото автора.

КАЛЕНДАР

Соратник Курбаса

У Музеї театрального, музичного та кіномистецтва України відкрито виставку, що присвячена 125–річчю Вадима Меллера — одного із зачинателів українського театрально–декораційного мистецтва.

Це частина унікальної колекції з фондів музею. Експонуються 53 твори (ескізи сценічних костюмів, оформлення вистав) 1920—30-х років — періоду творчого злету митця. Інші роботи можна побачити в електронному вигляді.

Особистість цього художника виросла з синтезу багатьох культур.

Вадим Меллер народився в Петербурзі. Батько митця був швед, мати — наполовину грекиня, наполовину італійка. А з Києвом Меллера пов'язує значний етап життя і творчості. Тут він закінчив Університет св. Володимира як юрист. У 28 річному віці виїхав до Мюнхена, де вчився в Академії мистецтв. Свої роботи почав виставляти після переїзду до Парижа. До паризького художнього середовища Меллер увійшов стрімко. Вже у 1913-14 роках його роботи виставлялися поруч з роботами Малевича, Архипенка, Пікассо.

Повернувшись до революційного Києва, Вадим Меллер працює як живописець, графік та костюмний дизайнер. Невдовзі основною його діяльністю став театр. В той період Меллер працював водночас у трьох київських театрах. З 1920 року він — професор Академії мистецтв України.

У 1922 р. художник пов'язує свою діяльність з театром «Березіль», під керівництвом режисера-реформатора Леся Курбаса. Він стає головним художником театру, керівником макетної майстерні. Отут і згодився йому європейський досвід кубофутуризму та експресіонізму. Художник був активним прибічником «культурного синтезу», програми, яка мусила об'єднати архітектуру, театр, кіно.

1925 року в Парижі відбулась Міжнародна виставка декоративного і сучасного індустріального мистецтва (Art Deco). В ній брало участь 24 країни, число відвідувачів виставки сягнуло 15 мільйонів. А золоту медаль отримав український театр «Березіль» за сценографію спектаклю «Секретар профспілки» (сценограф — Вадим Меллер). Отримати курбасівцям цю нагороду особисто не вдалося — їм не відкрили французських віз, ні Курбасу, ні Меллеру.

У тридцятих роках, після арешту Курбаса, для Меллера завершилася епоха експерименту, він став підневільним прихильником «соціалістичного реалізму». Після війни працював у Києві директором Інституту монументального живопису та скульптури при Академії архітектури. 1948 року звільнений звідти — за «космополітизм». Був головним художником театру Музкомедії (1948—53) та театру імені Франка (1953—59). В останні роки життя працював над виставою франківців «Король Лір». Тут блиснув останній промінь таланту художника. У цій трагічній постановці він неначе зобразив усі протиріччя й злами власної долі.

Аліна МАРЧЕНКО,
науковий співробітник музею.

Дружить з водою й морозом три десятиліття

— Вважаю втраченим той день, коли не вдається пірнути в ополонку чи просто покупатися в річці, озері або ставку, — каже Валентин Ейсмонт (на знімку). «Моржем» він став 32 роки тому, коли був студентом Української сільськогосподарської академії. Запевняє, що відтоді не хворіє.

В області Валентина Ейсмонта знають як успішного лісівника. Він заслужений працівник сільського господарства України, нагороджений орденом «За заслуги» третього ступеня. Починав трудову біографію у своєму рідному Баранівському районі робітником фарфорового заводу. Але вчитися пішов на інженера лісового господарства. Потім була робота в Овруцькому міжколгоспному лісництві. Здібного фахівця помітили, і в 1992 році запропонували очолити Ємільчинський держлісгосп. Тоді це був відстаючий підрозділ. Виправдовували це різними причинами. Навіть такою: хіба можна тут успішно господарювати, якщо кругом суцільні болота? Швидко довів, що все залежить від умілої організації праці. 2000 року чекало нове призначення — директором Коростишівського держлісгоспу, теж проблемного на той час.

Запам'яталося інтерв'ю, яке дав Валентин Севастянович, роблячи перші кроки на новій посаді. Воно було про те, як важко знайти кадри для роботи в лісі. Коростишівський район специфічний. Тут кількість підприємств і підприємців, які займаються обробкою каменю, вимірюється сотнями. У них завжди свіжа копійка. А в лісівників із зарплатою були проблеми. Вважалося, що краще отримувати допомогу у зв' язку з безробіттям, ніж працювати в цій галузі.

Нині Коростишівський держлісгосп ставлять у приклад, як треба господарювати. Продукція, яку тут виготовляють, кілька разів ставала лауреатом конкурсу «100 кращих товарів України». Багато робиться для того, щоб лісів ставало більше.

Валентин Севастянович робить ставку на молодь. Досить одного прикладу. Коли залишав Ємільчине, на своє місце запропонував призначити Олега Дідуса. Тоді той був молодим спеціалістом. Тепер уже заслужений лісівник України. Ще штрих. Спершу в Ємільчинському районі, а потім і в Коростишівському створив шкільні лісництва. Бо переконаний: кадри фахівців для лісу треба готувати зі шкільних років.

До речі, син, якого теж звати Валентином, пішов батьковою дорогою — працює лісничим. Лісогосподарський факультет Національного аграрного університету закінчила і дочка Світлана.

Валентин Севастянович похвалився, що залучив до купання всіх своїх рідних: тещу, дружину, дочку, сина. Правда, зізнається, що в жіночої частини такої твердості духу й мужності немає, особливо коли йдеться про крижану купіль серед зими. А от син, якщо випадає нагода, складає компанію батькові.

У Коростишеві не бракує послідовників Валентина Севастяновича, навіть створено клуб моржів. Щоправда, нагода пірнути разом з ними у воду випадає не часто. Адже в клубі багато пенсіонерів, які купаються серед дня. А директорові держлісгоспу доводиться пристосовуватися до розпорядку — вирушати до водойми або ранесенько, або пізно ввечері, коли всі справи на роботі вирішено. Такі регулярні водні процедури, незалежно від пори року, каже, і загартовують, і дисциплінують. Тож у роботі дуже допомагають.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Фото Михайла П'ЄХА.

«Віка — для Віки», — написав П'єр Карден в автографі

Принцесам живеться несолодко навіть за наявності титулів і корон

ТАЛАНТИ

Минулий рік був досить урожайним для дванадцятирічної Віки Бобринської. Результатом успішного періоду в житті дівчинки стали три корони переможниці на міжнародних конкурсах краси й талантів. Цей факт не може не викликати щирого подиву обдарованістю Віки. Важко стримати захоплення, адже народилася й живе Вікторія в невеликому шахтарському селищі Ясинівське, можливості якого просто мізерні порівняно навіть із обласним центром, не кажучи вже про столицю. Тим більше, якщо йдеться про модельний бізнес. І раптом такі переконливі перемоги міжнародного масштабу!

Спочатку створила інтернет-сайт

Взагалі-то у Віки п'ять корон. Усі вони, зрозуміло, їй дорогі як винагорода за наполегливість, працю й прагнення до досконалості, як свідчення досягнення заповітної мети. Це досить вишукані ювелірні вироби, красу й високу вартість яким надають дорогоцінне каміння й метал. Але найзначущіша для Віки все-таки корона міжнародного конкурсу «Принцеса Всесвіту-2009», що недавно відбувся у Москві, яку їй вручав сам великий кутюр'є П'єр Карден. На миловидну дівчинку законодавець світової моди звернув увагу вже на прес-конференції, у якій брали участь журналісти провідних телеканалів і видань. Відрекомендувавшись журналістом приватного інтернет-сайта, Віка поставила, на перший погляд, дуже простеньке питання: «Що б П'єр Карден порадив маленьким учасникам модельного форуму?» Кутюр'є відповів дуже докладно.

У тому, що Віка назвала себе журналісткою, не було ніякого обману. В 2009 році вона відкрила інтернет-сайт, для якого пише світську хроніку про моду, шоу й дизайн. Можливість зустрічатися й брати інтерв'ю у відомих людей у дівчинки є завдяки участі в конкурсах і форумах міжнародного масштабу. Останнє інтерв'ю, наприклад, вона взяла в російського модельєра Слави Зайцева, що приїхав у Донецьк для участі у фестивалі текстилю. Він знайшов час для інтерв'ю й був здивований тому, з якою впевненістю і як докладно зовсім юна журналістка вела бесіду. Незабаром інтерв'ю з'явилося на сайті й мало неабияку популярність.

Народжена перемагати

Спілкування з П'єром Карденом переконало Віку в тому, що у виборі життєвих орієнтирів вона на правильному шляху. Людина може досягти того, про що мріє, якщо наполегливо домагатиметься своєї мети. А Віка працює багато й наполегливо. Втім, остаточного вибору майбутньої професії дівчинка ще не зробила. Сьогодні її приваблює світ моди, вона серйозно вивчає англійську мову, перемагає на міських і обласних олімпіадах з математики, пише вірші й оповідання. Але таку само увагу приділяє танцям і плаванню. Вона доросла не по літах, а на вигляд справжня дитина. Її мама Олена розповіла, що Віка з раннього дитинства звикла боротися за досягнення поставленої мети. Ця її якість проявляється у всьому. Вона, наприклад, не дозволяє собі помилятися на уроках у школі, при виконанні домашнього завдання — розуміє, що з боку вчителів і учнів до неї підвищена увага, й у випадку помилки може потрапити під «обстріл» іронії та критики. Одним словом, принцесам живеться несолодко, навіть за наявності п'яти корон.

Ціна визнання

Перший раз, коли Віка завоювала титул і корону «Принцеси Всесвіту», по дорозі додому вона раптом запропонувала мамі: «А давай я не розповідатиму однокласницям, що отримала корону? Мені все одно не повірять і стануть наді мною сміятися. Дражнитися, що я брешу...» Мамі дуже хотілося заперечити, але, бачачи якусь розгубленість дочки, постаралася зрозуміти її почуття. Хоча саму просто розпирало від гордості за свою дочку й бажання розповісти всьому селищу про Вікину перемогу. Реальну перемогу, не куплену за великі гроші й не витребувану сльозами провінційної мами. Адже Віка в чесній боротьбі обійшла всіх титулованих претенденток на корону принцеси з багатьох країн, і журі було змушене визнати, що дівчинка із глибокої шахтарської провінції — найкрасивіша, найчарівніша, найталановитіша. Але оскільки йшлося про стосунки з ровесниками, мама стала на бік дочки. Після того, як Віка стала переможницею конкурсів краси й таланту, ставлення до неї з боку однокласників і учнів гімназії змінилося в гірший бік. І цей аспект життя дівчинки виявився більш складним, ніж досягнення гран-прі. Як пояснювала Віка, вона не може ображатися на ровесників, вихованих в іншому моральному середовищі, але водночас вона не може опуститися до їхнього рівня й жертвувати завойованими висотами.

Наприкінці травня зазвичай у гімназії організовувалися урочистості з нагоди закінчення навчального року й нагородження кращих учнів. Віку попросили взяти участь у концерті й показати танець, який вона готувала для міжнародного конкурсу талантів. Це був степ. Вика виконала його в образі Чарлі Чапліна. Станцювала чудово. Степу вона вчилася півроку, щотижня відвідуючи в Донецьку свого вчителя, і доклала максимум зусиль, щоб довести до автоматизму всі рухи. Це була велика праця. Але однокласники не оцінили й стали дражнити її Чарлі Чапліном. Образа дівчинки була такою сильною, що в один момент Віка зібралася піти з гімназії й учитися в іншій школі. Але потім розсудила так: діти не винуваті, що так виховані, отже, я повинна підібрати до них ключик і змусити себе поважати. От такий у неї характер. Сьогодні ставлення до неї змінилося на краще, а хлопчики вважають Віку Бобринську найсильнішим математиком класу, що завжди допоможе й... дасть списати. До речі, у класі вона наймолодша, бо в школу пішла в п'ять років, але логіка в неї на рівні дорослої людини.

Ясинівське—Париж—Ясинівське

Крім корони з рук великого кутюр'є, Віка Бобринська одержала сертифікат, який підтверджує її право участі в театралізованому показі одягу дизайнерів світу, що П'єр Карден влаштовує у своєму паризькому Театрі моди. За традицією показ проходить у стародавньому замку Кардена, де збирається весь бомонд світу. Віка має демонструвати дитячий одяг. Це велика честь для луганчанки й ще один її впевнений крок у світ моди.

Щоправда, є й проблеми. У першу чергу матеріальні. У Віки Бобринської, по суті, немає спонсорів. Дівчинка живе з мамою, дідусем і бабусею, які дотепер працюють заради того, щоб оплачувати навчання онуки й фінансувати її участь у різних конкурсах. Протягом двох років мама з Вікою щотижня продовжують їздити в сусідню Донецьку область, де живе вчитель танців і викладач англійської мови. Паралельно Віка займається організацією інтерв'ю для свого сайта. Мама — перший її помічник. Свою родину Віка називає плем'ям. Якщо виникає проблема, вона зазвичай каже: «Давайте зберемо своє плем'я й порадимося». Сьогодні плем'я готує фінансовий грунт для поїздки Віки в Париж. П'єр Карден підтвердив, що дуже хоче бачити луганську принцесу у своєму замку.

Алла АНТІПОВА.

На знімку: перемога Вікторії Бобринської.

Фото із сімейного архіву.

РЕГІОНИ

УМАНЬ

Віват, університету садівництва!

Один із найстаріших і найвідоміших у Східній Європі сільськогосподарських навчальних закладів — Уманський державний аграрний університет відсвяткував свій 165-літній ювілей. Заснований у 1844 році як єдине у Російській імперії Головне училище садівництва випустив тисячі фахівців-помологів, виростив когорту відомих вчених і виробничників. Нещодавно указом Президента України Віктора Ющенка відновлено історичну справедливість і назву легендарного вищого навчального закладу. Колишній Уманський аграрний отримав статус національного і своє первинне найменння.

Лідія ТИТАРЕНКО.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

«Зигзаг» невдачі

Комунальне підприємство «Тернопільводоканал» посилило боротьбу з боржниками. Допомагає у цьому прилад «зигзаг», яким дистанційно перекривають водовідведення з квартири. Без води ще можна якось обійтися, принаймні принести її з колонки, а ось без каналізації — ніяк. Тому боржники швидко «здаються». Так у січні «попрацювали» з тридцятьма злісними неплатниками, борги деяких з них за комунальні послуги сягали трьох тисяч гривень. Загалом мешканці міста заборгували підприємству понад три мільйони гривень, тому «зигзаг» матиме чимало роботи. Між тим у лютому очікується підвищення тарифів на воду і водовідведення на 25 відсотків, тож навряд чи кількість боржників зменшиться.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ

МНС врятувало лебедів

На пульт зв'язку пожежно-рятувальної служби Народицького району надійшов не зовсім типовий сигнал: можуть загинути лебеді на річці Уборть біля Старого Дорогиня. Туди виїхала оперативна група районного відділу МНС і працівники лісництва. Вони побачили чотирьох розкішних птахів, які плавали у крижаній воді. Чому не полетіли в теплі краї — невідомо. Водойма вже скоро могла повністю покритися льодом. Рядовий служби цивільного захисту Сергій Карпович та прапорщик Микола Кравець у спецодязі пішли у водойми і провели там мало не дві години, виловлюючи птахів за допомогою сіток. Врятувати вдалося трьох, а четвертий вибрав небезпечну волю й політ. Бійці довго чекали повернення, але даремно. Врятовані красені тепер живуть у Народицькому спецлісгоспі.

Вл. інф.

КІРОВОГРАД

Як знайти 100 євро за півтори хвилини

Творче об'єднання «ТОРО» («Технології оптимального розвитку особистості», Кіровоград) визнане одним з кращих в Україні в номінації «Успішний фандрайзинг недержавних організацій з використанням IT» за версією Microsoft щодо підходів до пошуку фінансування діяльності громадських організацій. Таке рішення прийняла експертна рада фахівців у галузі інформаційно-комунікаційних технологій і громадського сектору в рамках конкурсу «Інновації в розвитку НУО: IT та Інтернет», проведеного серед неурядових організацій України.

У рамках конкурсу громадським активістам було запропоновано презентувати власні передові досягнення у сфері використання інформаційних технологій в діяльності об'єднань громадян. «ТОРО», маючи значний досвід ефективного використання можливостей електронних засобів комунікації, представило власну роботу «100 євро за 1 хвилину 40 секунд». Презентована робота свідчила про можливості залучення фінансування за допомогою програм Power Point.

Результати конкурсу оголошені днями у рамках заходу NGO Connection Day 2 «День інформаційних технологій для НУО».

Петро МЕЛЬНИК.

Регулярні водні процедури, незалежно від пори року, каже, і загартовують, і дисциплінують

ОГОЛОШЕННЯ

Сьогодні в Україні сніг, налипання мокрого снігу, місцями сильні опади. На дорогах ожеледь. Вітер північно-західний, південно-західний, 7—12 м/с, у південних, східних і більшості центральних областей місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі 5—10 градусів морозу, на Прикарпатті до 12; удень 0—5 морозу. У східних і південних областях уночі й удень від 2 градусів тепла до 3 морозу; у Криму вночі 0—3 тепла, удень +2—7.

ЦЬОГО ДНЯ, 2 ЛЮТОГО

1845. Народився фізик та електротехнік Іван Пулюй. У 1884-1916 професор Празького університету. **1918.** У Харкові відкрилася Всеукраїнська селянська конференція. **1939.** У Києві відбулася перша в столиці України телепередача (40 хвилин). **1940.** Розстріляно письменника Михайла Кольцова та режисера Всеволода Мейєрхольда, звинувачених у шпигунстві. **1943.** Закінчилася Сталінградська битва — перелома у Великій Вітчизняній війні. **1970.** Помер англійський математик, філософ і громадський діяч, Нобелівський лауреат Бертран Рассел. Один з ініціаторів так званого Пагоушського руху — руху вчених за мир і роззброєння.

Турнірна хроніка

Вільна боротьба. Красноярськ (Росія). Турнір Гран-прі «Іван Яригін». Українські атлети не залишилися без нагород. Є серед них і золоті. Зокрема, Катерина Бурмистрова (до 67 кг) на шляху до фіналу зустрілася зі своєю давньою суперницею, срібною призеркою чемпіонату світу—2009 росіянкою Юлією Бартновською, і виграла 2:0. А у фіналі сумчанка здолала монголку Баяр Одончимег. Василь Федоришин (до 60 кг) у фіналі переміг Гіроюкі Ода з Японії.

Срібними призерками стали українки Олександра Когут (до 51 кг) і Юлія Остапчук (до 63 кг), бронзовими — Наталя Синишин (до 55 кг) і Ганна Василенко (до 59 кг).

Теніс. Мельбурн. Відкритий чемпіонат Австралії. Турнір із серії «Великого шлему». Призовий фонд 21 600 000 австралійських доларів. Фінали. **Жінки. Серена Вільямс (США)** — Жюстін Енен (Бельгія). 6:4, 3:6, 6:2. Як ми вже повідомляли, раніше жіночу пару виграли **сестри Вільямс. Чоловіки. Роджер Федерер (Швейцарія)** — Енді Маррей (Велика Британія). 6:3, 6:4, 7:6 (13:11). **Пари. Боб Брайн/Майк Брайн (США)** — Деніель Нестор (Канада)/Ненад Зімонич (Сербія). 6:3, 6:7 (5:7), 6:3. **Мікст. Кара Блек (Зімбабве)/Леанд Паєс (Індія)** — Катерина Макарова (Росія)/Ярослав Левинський (Чехія). 7:5, 6:3.

Хокей. Відкритий чемпіонат Білорусі. Екстраліга. «Сокіл» (Київ) — «Керамін» (Мінськ). 7:3 (2:0, 4:1, 1:2). «Вітебськ» — «Шинник» (Бобруйськ). 3:2. «Гомель» — «Шахтар» (Солігорськ). 2:5. «Хімволокно» (Могильов) — «Металургс» (Лієпая). 7:1. «Хімік-СКА» (Новополоцьк) — «Металург» (Жлобин). 1:2. «Юність» (Мінськ) — «Динамо-Юніорс» (Рига). 6:2.

«Юність» — 116 очок, «Сокіл» — 95, «Шахтар» — 94, «Гомель» — 92, «Хімволокно» — 77, «Керамін» — 74, «Німан» (Гродно) — 70, «Металург» — 65, «Вітебськ» — 63, «Металургс» — 52, «Динамо-Юніорс» — 44, «Брест» — 37, «Шинник» — 33, «Хімік-СКА» — 27.

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. «Політехніка-Галичина» (Львів) — «Будівельник» (Київ). 67:82 (14:22, 16:18, 8:24, 29:18). «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ) — «Київ». 56:77 (10:20, 15:21, 11:16, 20:20). «Пульсар» (Рівне) — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 80:77 (30:21, 15:23, 16:11, 19:22). «Говерла» (Івано-Франківськ) — «Кривбасбаскет» (Кривий Ріг). 73:81 (16:21, 16:26, 14:22, 27:12). «Миколаїв» — «Азовмаш» (Маріуполь). 85:105 (27:19, 13:21, 16:32, 29:33). «Одеса» — «Ферро-ЗНТУ» (Запоріжжя). 73:87 (8:19, 23:25, 25:20, 17:23). «Грифони» (Сімферополь) — «Хімік» (Южний). 88:96 (24:25, 20:23, 18:17, 18:15, 8:16).

«Будівельник» — 13 перемог, «Ферро-ЗНТУ» — 12, «Кривбасбаскет» — 11, «Київ» — 10, «Одеса» — 9, «Хімік» — 8, «Азовмаш», «Політехніка-Галичина» — по 7, «Дніпро» — 6, «Говерла» — 5, «Миколаїв» — 4, «Дніпро-Азот», «Пульсар» — по 2, «Грифони» — 0.

Олімпіаду ми побачимо

Менш ніж через два тижні розпочнуться перегони за медалями білої Олімпіади у Ванкувері (Канада). Цій події було присвячено проведення телеклубу «Віасат» (Viasat).

Серед усіх українських олімпійців найбільше шансів потрапити на п'єдестал пошани мають біатлоністи. На етапах Кубка світу українські жінки неодноразово стояли біля підніжжя призового подіуму, обіцяючи тим самим, що у Ванкувері зброю без боротьби не складуть. Але говорити про якісь високі місця, тим паче про медалі, президент Федерації біатлону України Володимир Бринзак не хоче. Він, як ніхто інший, знає, наскільки у цьому виді спорту успіх залежить від фортуни. Тому результатів не прогнозує.

Президент Національного олімпійського комітету Сергій Бубка заявив, що хоча б одна медаль буде за щастя. «Ми надіємося, що наші спортсмени покажуть свої максимальні результати. Звісно, кожен атлет хоче виступити якнайкраще. Але потрібно реально дивитися на речі. Для того, щоб зимовий спорт розвивався, необхідно, перш за все, розвивати матеріально-технічну базу, а також виховувати юних спортсменів», — сказав він.

Сергій Бубка розповів, що більшість олімпійців вже у Ванкувері. Одинадцятеро поки що залишаються в Україні. Вони будуть присутні на офіційних проводах, які відбудуться третього лютого в столичному Українському домі. 11 лютого в олімпійському селищі у Ванкувері пройде церемонія підняття державного прапора та відкриття Українського олімпійського дому, а 15-го — урочистий прийом від імені України. Досі НОК не визначився з ім'ям прапороносця, якого назвуть пізніше.

У день підняття державного прапора в олімпійському селищі жовто-блакитний стяг разом із прапором Національного олімпійського комітету замайорить на центральних площах усіх обласних центрів країни, столиці АР Крим, міст Києва та Севастополя. Всеукраїнська церемонія, присвячена відкриттю XXI зимових Олімпійських ігор, проводитиметься регіональними відділеннями НОК України у співпраці з місцевими органами влади, за сприяння Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту і за підтримки федерацій з олімпійських

Фото з архіву «Голосу України».

У центрі Ванкувера.

видів спорту. Крім того, під час церемонії відбудуться концерти, показові виступи юних та провідних спортсменів краю, естафета олімпійського вогню та різноманітні змагання. До участі у заходах долучаться чемпіони та призери Олімпійських ігор, тренери, фахівці з фізичної культури, спорту та олімпійського руху, видатні особи й керівники місцевих органів самоврядування. За словами президента НОК, така церемонія проводитиметься вже втретє і значно сприяє вихованню в українців почуття патріотизму й гордості за свою державу, націю та успіхи спортсменів.

У свою чергу заступник міністра у справах сім'ї, молоді та спорту Мирослав Дутчак повідомив, що на засіданні Кабінету Міністрів було прийнято рішення: за золоту медаль кожен спортсмен отримає 100 тисяч доларів, за срібну — 70, а за бронзову — 50. Нагадуємо, що склад офіційної делегації України налічує 47 спортсменів: 11 змагатимуться в біатлоні, 8 — у лижних гонках, 7 — у фігурному катанні, по 6 — у фристайлі та санному спорті, по 3 — у гірськолижному спорті та стрибках, 2 — у сноубордингу та 1 спортсмен — у лижному двоборстві. Вони боротимуться за медалі в 9 з 15 видів спорту.

Олімпіада транслюватиметься на Першому Національному телеканалі та на каналі «Євроспорт». Перший Національний покаже 14 хокейних матчів та пріоритетні для України види спорту — біатлон, фігурне катання, санний спорт, фрістайл і лижні перегони.

Сергій МЕЛЬНИК.

Спаринги в лютому

Футбол. Завтра гравці київського «Динамо» після кількаденного перебування в Києві вирушать до Португалії на другий підготовчий збір, котрий триватиме два тижні.

Протягом цього часу динамівці проведуть три контрольні матчі: з представником першого дивізіону Ірландії «Мервує Юнайтед» (6 лютого), командою вищої ліги Португалії «Ольянеңсе» (10 лютого) і лідером польської Екстракласи «Віслою» з Кракова (14 лютого).

Безпосередньо перед стартом другого кола чемпіонату країни, в якому динамівці одноосібно лідирують, у планах команди проведення третього, короткострокового, збору. На ньому 23 лютого «Динамо» проведе четвертий протягом третього місяця зими спаринг-матч — із пітерським «Зенітом».

Контрольні матчі

«Зоря» (Луганськ) — «Осієк» (Хорватія). 2:1. М'ячі в луганців забили Лазарович і Картушов. **«Зоря»:** Шуховцев, Шевчук, Єзерський (Рудика, 70), Ковальов, Каменюка, Семененко, Скоба (Лісовий, 60), Чайковський (Колесниченко, 60), Сілюк (Картушов, 60), Білий, Лазарович (Джиххані, 60).

«Таврія» (Сімферополь) — «Рекреативо» (Ангола). 3:2. У кримчан відзначилися Ідахор (40) і Фещук (43, 49); суперники забивали на 31-й і 36-й хвилинах.

«Таврія»: Деонас (Стойко, 46), Сангаре (Антонюк, 46), Монахов (Джурічич, 46), Маркович (Ковальчук, 46), Герасим'юк (Гайдучек, 55), Корнєв, Галюза, Зборовський, Любенович (Ідахор, 20), Гігіадзе (Ковпак, 75), Фещук (Платон, 55).

«Ворскла» (Полтава) — «Чахлаул» (Румунія). 6:1. Голи у переможців забили: Сачко, 14, Деспотовскі, 26, Безус, 40, Тимченко, 54, Янузі, 61, Маркоскі, 89 (п). **Вилучено** Цуррі, 82.

«Ворскла»: перший тайм — Величко, Даллку, Матвєєв, Пєсков, Чеснаков, Оніка, Деспотовскі, Безус, Чичиков, Кулаков, Сачко; другий тайм — Долганський, Медведєв, Цуррі (Момот, 82), Ярмаш, Вовкодав, Краснoперов, Маркоскі, Єсін, Кунєв, Тимченко, Янузі.

«Іллічівець» (Маріуполь) — «Гагра» (Грузія). 0:3. Голи: Павліашвілі, 33, Окріашвілі, 83, 88.

«Іллічівець»: Семено (Остапенко, 46), Кашевський, Аблітаров, Чучман, Григорик (Іванов, 46), Кирильчик, Чорний, Савін, Романенко, Западня, Отрок.

«Іллічівець» — «Йонсі» (Корея). 0:1. «Іллічівець»: Романенко, Паулаускас, Гудзикевич, Пуканич, Мельник (Касьян, 46), Самусіовас, Ярошенко, Микицей, Козоріз, Яценко, Кривошеєнко (Тищенко, 46).

«Карпати» (Львів) — «Брашов» (Румунія). 0:3. «Карпати»: Тлумак, Федецький, Тубич, Мілошевич (Тарасенко, 46), Ощіпко (Петрівський, 40), Годвін (Ткачук, 46), Худоб'як, Голодюк, Кожанов (Гурулі, 46), Кополовець (Зеньов, 46), Кузнецов (Батіста, 46).

Нами задоволені

Валлетта (Мальта). В УЄФА задоволені підготовкою до чемпіонату Європи з футболу 2012 року, який відбудеться в Україні та Польщі. Про це на засіданні виконкому УЄФА заявив генеральний секретар організації Джанні Інфантіно.

«Підготовка до чемпіонату йде добре. Жеребкування відбірного циклу стане відправним пунктом Євро-2012, котрий відбудеться у Центральній та Східній Європі. Ми переконані, що це буде фантастичний турнір, і ми всі працюємо на його благо», — сказав він.

Як відомо, процедуру жеребкування заплановано на 7 лютого у Варшаві.

Юссуф удруге забронзовів...

Фото з сайту турніру.

Футбол. Ангола. Кубок Африканських націй. 30 січня. **Матч за 3—4 місця. Нігерія — Алжир. 1:0. Гол:** Обінна, 55. Київський динамівець Аїла Юссуф через травму участі в цій зустрічі не брав. Але він, як і обіцяв, завоював медаль — бронзову. Причому, зробив це вдруге поспіль.

31 січня. **Фінал. Єгипет — Гана. 1:0. Гол:** Геддо, 85. **Єгипет:** ель Гадарі, аль-Мугаммаді, Саїд, Гома, Фатгі (Салем, 90), Моавад (Абдель-Шафі, 57), Галі, абд Рабо, Гассан, Мотеаб (Геддо, 70), Зідан. **Тренер** — Гассан Шегата.

Гана: Кінгсон, Інкум, Едді, Ворса, Сарпей, Агеманг-Баду, Аннан, Айю, Асамоа, Г'ян (Адіія, 87), Опоку (Аддо, 89). **Тренер** — Милован Раєвац.

Отже, всьоме взагалі і втретє поспіль «фараони» (так називають збірну єгиптян) виграли Кубок Африки!

На знімку: єгипетський тріумф.

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 16171

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

